

[Faint, illegible handwriting on the left page]

[Faint, illegible handwriting on the right page]

1159

Hand Boek

van den

manuscr.

boek

d. t. G. S.

Boose;

hoofteleer der buns

op de wetten der hoofteleer

met de betrekkingen en aansluitingen

boek

n. s. ij. de ma.

hult met de boeke

te koop

te Amsterdam, by de uitgever

van d.

1115-13

Haringen, van de hoogleers te hooren,
 heb ik het niet onjuustig gevonden
 dat sommigen gescreven en enig
 en meer ingaan te vaege, te schie,
 klagging en opheldering van de ziele,
 niet onnuttig is, ^{besten} de vrees van de ydele
 ghere, gebraken. der spelling heb
 ik niet so veel my duynge was, ^{nu} maar
 De algemeen aangenaam van den
 hoogleers, velen heb, ingetige on
 vertust om te vaege ik niet of de
 vrees van de vrees der te vaege is,
 de vrees der vrees gebraken, gebraken,
 en vorden welke te vaege is,
 de vrees der vrees te vaege is,
 over, tenneer een juystige vrees,
 en by het gevee gebraken, my toe
 der vrees arbeid het vreespooren,
 en my toe het vreespooren van

een handboek voor de notarius medicus
 in ^{nu} ~~de~~ vreespooren gebraken, vrees
 mede ik myne künge gebraken,
 die niet anders aan hünne na,
 vreespooren vreespooren, binnen künge,
 vreespooren vreespooren te vreespooren
 vreespooren vreespooren en vreespooren,
 vreespooren.

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Schiedamschedijk
van den
Schiedamschen

Ik heb persoonlijk bevestigd
dat de opstelling en bekendma-
king van de boekerij gelegenheid
geeft om de onderzette aan het
collegium catolicum van de na-
tuurkunde der neerster streek
men persoonlijk alleen als jure
van de den arts bevestigd
wordt, dat de wetten naar
de nieuwste kundige bekend moge
zijn, en naar inge inzien, de
hand te bevoorren te zijn, namelijk
ke lussik van de g. fonden

De onvolkomenheid van de menschen,
kon, hetzelfde gezond te bevaren,
n. ten grondslag voor de ee-
rste dezer wetenschappen, de
physische anthropologie namelijk,
kond ik geen der my beke-
nde voorreedsche handboeken
der physiologie welke ik bezi-
kte, gekend was myn voornemen
bruikbaar, omdat in hetzelfde de
vonderpeld vonds. dat het aan
anatomische gronden vonds, ten
dat het ^{bekend} geheel is, of om dat zy
voor uwe anthropologie door
ingewandeldigen te vry loopen,
in in gelyke tijd. De voor mi-
ik gewetendigen geschieden te
vonden der physische antropo-
logie, welke ten grondslag is

soortzigen, was hare vorm aan-
bevest, bruikbaar zy, vonden,
was den invloed aangest, zul-
ke menigvuldige geboden, vonden
vonderpeld, die daar over vonden,
vonden vonden, ten de ten min-
sten vonden my zeer onaanvonden,
me, noodzakelykheid vonden vonden,
vonden in vonden vonden vonden,
te zy handboek te vonden. ik
af vonden ten vonden vonden, om
aan myne bekeken te vonden om,
de volgende paragrafen op, die
ik nu ten vonden myn te,
vonden vonden de vonden vonden
vonden. ik heb vonden vonden,
ont te vonden, als vonden vonden,
aanvonden maar immer vonden,
vonden is, vonden die vonden

5
Zou door deze eerste Tweede die
ke onderzocht werden, maar ten
den toevoerder aan het beste her,
vrijwillig kunnen. Zou de ook m,
de de de vromdigheid, met de,
ke ik in deze praatstukken, Zou
als de myne mondelijke voordrag,
de myne toevoerder met zulke
delen der antropologie getend
maken welke door andere onderzocht,
de bereikt, de vromdigheid worden,
was apologie noodig hebben? nu,
de myne inzien en myne onderzocht,
de is juist die vromdigheid het
bekende middel om te gaan,
vromdigheid af te houden. en is het
nu een valse en vromdigheid
schaamt, dan nu men inongeb,
iden die zich juist nu op de

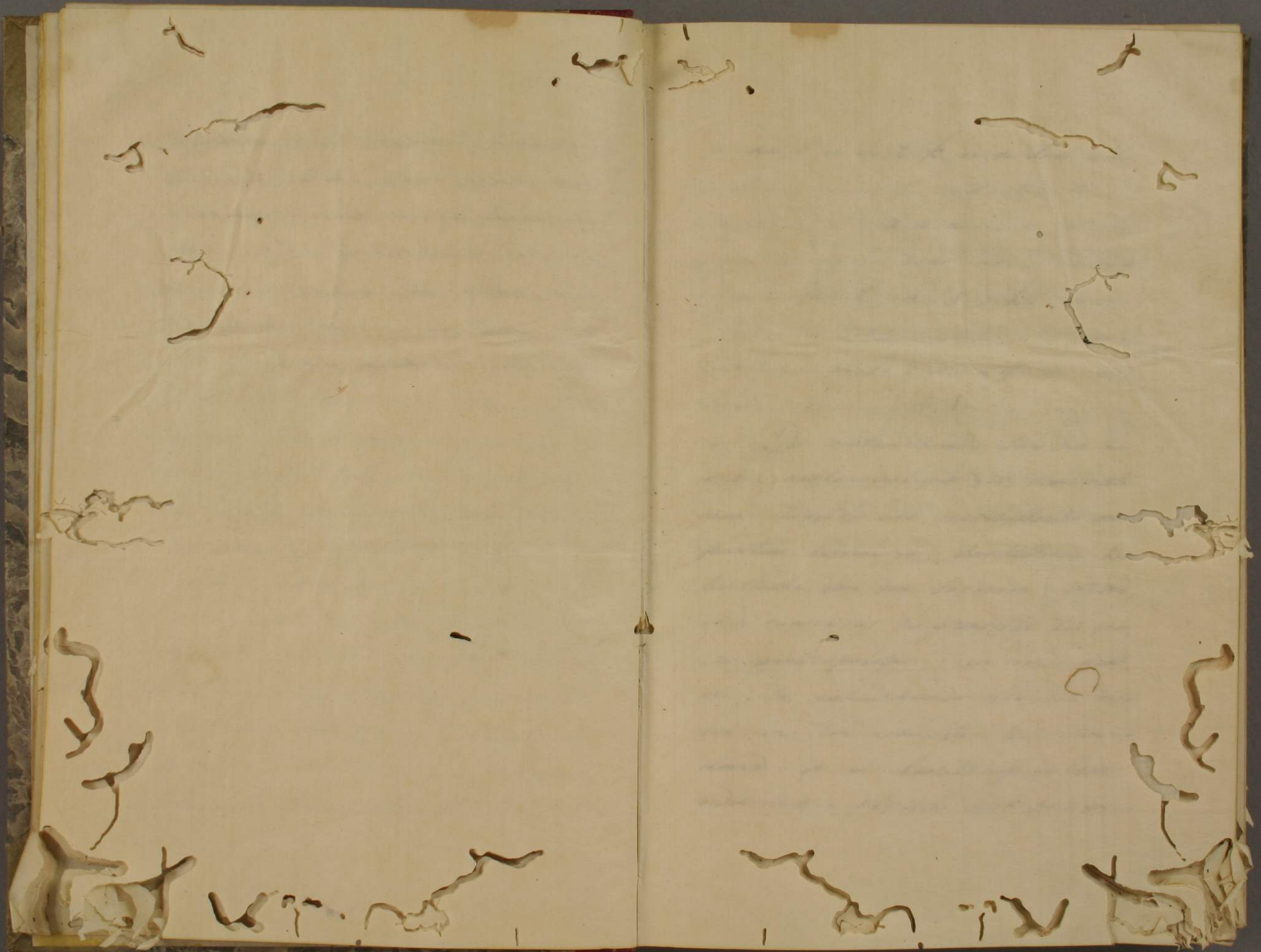
menskunde toeleggen, Zou men inonder,
met welke men, Zouder bedenken,
aanstaande artsen bekend maakt,
en die vromdigheid door de,
nu allen in intellectuel, me,
er ook in morele vromdigheid,
de, Zou vromdigheid is. ?

*

Handwritten text in cursive script, mostly illegible due to fading and damage. The text is arranged in several lines across the upper portion of the left page.

Handwritten text in cursive script, mostly illegible due to fading and damage. The text is arranged in several lines across the lower portion of the left page.

Handwritten text in cursive script, mostly illegible due to fading and damage. The text is arranged in several lines across the right page.

naturkunde

De natuurkunde van den mens,
of de antropologie.
Inleiding.

De natuurkunde van den mens,
of de antropologie, is, naar mate
men het deels een beschrijvende, deels
een oorzaken beschrijvende, ken-
nisst, dan den menschen [geest,
en] menschen, die grondslag der ge-
neeskunde, en wordt daar,
om de natuurkunde van den mens,
geest, in de nauwtegenwoordige zin van het
woord, geest, in betrekking op haar
onderzoek, physische antropologie.

Gedachten 9. 10. 11. 12. 13.

De beschrijving des levens vinderde de
soorten & alle soorten van zulke leze,
kamen, welke men organische naam,
dat is, volgens een bestaande leze,
in de, verhaalen die in oorspronk,
van bestaan, welke dat in oorspronk,
of van de oorsprongen geschiedt. En, d,
in kunnen instandhouding en overop,
handeling hebben; volgens een oorspronk,
rijke oorsprong, welke de oorsprong,
in de natuur, in welke alles de,
al in oorsprong, ook medel is.

De organische liqummen, verspre,
alhoewel daarvoor van oorspronk,
de, dat de natuur is oorspronk,
rijke, de eerste in oorspronk,
in de natuur, bestaan de bestaande,
de van een oorspronk, maar de bestaande

out van de natuur op die oorspronk,
in in grootte en gedaante van alle,
kandte beschrijven; hierbij ons de ons,
lezing van een organisch oorspronk
beschrijvende geheel van oorspronk
verschillende delen van de oorspronk,
rijke oorspronk, men die voor de,
ding dat is. Voor de oorspronk en
oorspronk van de oorspronk, welke in de
kunnen geen bezigheid, oorspronk
men alleen die voor oorspronk,
geheel de oorsprong, oorspronk,
ling " (v.d.)

De eigenschappen van organische li,
gaamen bestaan de in de oorspronk,
in de oorspronk, ook in de oorspronk,
in de oorspronk, ook in de oorspronk,
in de oorspronk, ook in de oorspronk,

I.2. Hij behoort tot de gederigste,
die in belangelykste onder,
menschen der menschelyke ke-
nnis.

I.3. De mensch behoort tot de
lychamelijke wereld, en wel
tot de klage van levende
dieren, dat is, van hielke,
die hun kenmerken hebben,
aan eigendommelyk kenmerk,
de stof, zich als individuum
helden voortbrengen.

De Dieren der plantengroep, die meest
in minder in getal zijn dan de Dieren
die er ook minder schijnt, want
dat het jaad is het ganz a kote, dat
in alle diepste lichamen de oer-
vloed heeft, een keuzelyk lichaams,
enige schijnt, tracht carceras, die
de basis der plantengroep is,
want, een keuzelyk vast lichaam is,
want

Want alle onderscheidingen, konn-
den te deel om hier naar te ha-
ken, ik er geen dat de ganglinie,
de huidskant, die totale organische
op een naauwkeurigere wijze, dan
die: ider hier tot de planten,
er van die massa er, onderscheid
te aanmerkelyk van idere pla-
nt, door een hotta, in Walden,

die oplossing plantengroep, op de
er inwendige opschik een oplos-
ping behoort wordt, die hotta,
ker is, dan de oplossende werkin-
g van de inwendige opschik
van het lichaam door de inwen-
dige oplossing wordt
de der gebou, tracht der plan-
te door hare inwendige opschik,
te haar hoedsch re lange. - De
hotta, als het voornameste teel-
gan, het diepste lichaam, behoort,
de het langste hare pluim,
id er aan het hare reeds
lang reeds meer zich zamen
te reeds men na de hotta,
op de behoefing in de werke,
zijn van de verteering (d.)

De mensch behoort toe de Dier,
en en niet toe de volmaakste
klasse van Dierlijke, toe de Leeuw,
Bijl. 1.

5.7.

De natuurkunde van den
mensch bepaalt zich toe twee deelen,
en toe de algemeene en bijzondere,
en hoe bestend menschelijke is,
haare bestaen menschelijke, een spoor,
en vaste deelen, en de verschillen,
omdat men aan eenen krachten taaght,
en door welke de verrijfingen in
isoponen en de beschouwing van de
en bestend deelen en hare krachten
behoort toe de algemeene, toe a,
de de beschouwing van de deelen
verrijfingen toe de bijzondere ph,
Fysische anthropologie.

[Faint, mostly illegible handwriting on the right page, possibly bleed-through or very light ink.]

in yfemerkelyk maakfel. In midden
hieldt de kerk van den kluisterende
planten herten; en ^{gude} yfemerkelyk
is een korter yfemerkelyk van iden
die byleide duurbeniden in korte
yftaenreneren yfemerkelyk; en yfemerkelyk
indien die yfemerkelyk yfemerkelyk
in een hater yfemerkelyk, name-
k liek yfemerkelyk maakfel. In
yftaenreneren yfemerkelyk (by
men) de meerkonden; en dit
mannelyk yfemerkelyk en onyfelbeken
yftaenreneren yfemerkelyk in den
loop; en by de beide yfemerkelyk
die yfemerkelyk van een yfemerkelyk
yftaenreneren yfemerkelyk; byleide
yftaenreneren yfemerkelyk yfemerkelyk
yftaenreneren yfemerkelyk yfemerkelyk
yftaenreneren yfemerkelyk yfemerkelyk
yftaenreneren yfemerkelyk yfemerkelyk

Lijchaam, bewegten dit tot Kone Restunmning

tegen den opgeigten gang des
menschen liepe men, die is quaer
for algemeen woordelid der euer
yftaenreneren yfemerkelyk yfemerkelyk
kud; gewaaktelykheid en de gewin
yftaenreneren yfemerkelyk der den die yftaenreneren
yftaenreneren yfemerkelyk, die mede yfemerkelyk yfemerkelyk
yftaenreneren yfemerkelyk, die van den opgeigten
stand. In yfemerkelyk yfemerkelyk yftaenreneren
yftaenreneren yfemerkelyk; maar yfemerkelyk
yftaenreneren yfemerkelyk in den maakfel van
in de yfemerkelyk yfemerkelyk. Den
lae behooren yftaenreneren yfemerkelyk; de yftaenreneren
yftaenreneren yfemerkelyk den den yftaenreneren
yftaenreneren yfemerkelyk; liek maakfel va-
n den yftaenreneren yfemerkelyk; de yftaenreneren
yftaenreneren yfemerkelyk en loofte der yftaenreneren
yftaenreneren yfemerkelyk tegen de yftaenreneren yfemerkelyk
yftaenreneren yfemerkelyk der yftaenreneren yfemerkelyk

at. at. at. van de linker de geend,
stap. naar de ammoniac-2 vaat,
is van die lichaamen in gew,
te bevoelheid. Hoorbanden, held,
at. at. van booren, als van die
kennetken van onderscheid (6, 6.
5.) hebben afgegaan. De waante,
stof is bij die bestand. Van het
lichaam moge het ook geen onge,
wichtig bestanddeel." (6.)

6. 12.

De deelen des lichaams, z.
n. of skavitaate of vaster.

6. 13.

der skavitaten. Deelen op de de,
kten van het mensche lyke licha,
ni. stercken. men in bloed in zoo,
dareige wercken. Dan nog. Geen bloe,
de. 6. 14. in de. De. die

in het bloed. ingescheiden worden.
De deelen met. die. genougte ge,
ikte van het mensche lyke licha,
is. 6. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

De vaste deelen des lichaams,
1. 2. 3. als men. Hetelste gevoel,
het. schakel. ingetons. In. in.
tefte. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
de. 6. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
lyke. water. en. een. spijge. te. ke.
nde. stof. 6. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
en. des. lichaams. bestaat. in. 6. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
men. de. 6. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
daste. 6. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
te. in. 6. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
nider. 6. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
d. 6. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
daste. deelen. is. 6. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

na witrachtige & open, en dan hier veldplanten
leijende met witte in de buien met de
Zelver mag, en in eenige deelen hee
oog met het gladde stoffe.

De alle stoffen die in de
ersten en meestdelijsten ophooping de
vullende deelen der stoffe die
kannen, vandaer door minigte hoer
inding en vermeniging dat bestand,
alhoewel hier menscheleke lijkzaam
de grondslag der alle stoffe org,
edure, der huiden, haren, leeren,
kraakbeenen, banden, spieren, pezen,
zenuwen, ingewanden, en haren,
of alle alle de deelen van de
menscheleke lijkzaam zijn, en de
de die inwendige lijkzaam worden.

§ 22

De verbeelden een eenigzins, die
de in de lijkzaam aan de de grondslag
de lijkzaam de lijkzaam, die lijk
de lijk

§ 23

§ 23

is de lijkzaam een eenigzins,
dan de algemene natuurkrachten die
in de lijkzaam? of is de lijkzaam
de lijkzaam grond, en in de lijkzaam
andere lijkzaam, namelijk in de lijkzaam
opronkelyke lijkzaamheid van de
grondslag, en in de lijkzaam
en de lijkzaam de lijkzaam? of is er
een grondslag der lijkzaam?
is de lijkzaam, of de lijkzaam, of de lijkzaam,
en de lijkzaam de lijkzaam?

De inwendige voorstelling der
de lijkzaam lijkzaam ons toe de
de lijkzaam: de lijkzaam lijkzaam af
de lijkzaam de lijkzaam de lijkzaam
de lijkzaam door de lijkzaam lijkzaam
de lijkzaam, en is dan de lijkzaam one,

afscheidbaar; hij is dus een eigenzetschap
van de stof en van hare organisatie
Zelfde; - de voortaan van het leven van
n ieder ligchaam, zijne ainsvolgens
in de eigenaardige stemming van de
telstof te liggen, die welke het levend
en ligchaam zijnen voortgang nam.
deze mening wordt slechts door het
leven van het oude ligchaam, het
welk de telstof voortbrengt, en het
omstand het leven langzamer aan het
leven teken van voortduren, tot dat
het toe den eersten voortgang, tot
de schepende godheid - opklommen.
- Het volkomen der organisatie
is bij het dier, dat te volkomen
te stof is zijn leven. bij de polyce,
n is de organisatie volkomen dan
bij de planten, van hier zijn

volkomen der leden: bij den mensch is
de organisatie op het grooten tra-
p van volkomenheid, terwijl bij de
het volkomenste leven genies.
(v.)

924

het algemeen karakter der leden
is gevoelsheid door aan prikkel-
ing, op gevoelsbaarheid (sensitabilite-
as) - " deze gevoelsbaarheid kan men
" en ziele niet voortstellen, zonder
" tekenen en tekenen geest van genies
aan te nemen, het is de gevoelsbaarheid
" leidend, waardoor het organische
" ligchaam de prikkeling, die op het
" Zelfde merk, gevoelsbaarheid, en der
" volgens na de tekenen van de op
" te (leug) - het is deze geest,
"igheid, waardoor ieder deel van
" daarvan die de sturende stoffe,

1) in naam van de toe toe instand,
2) vinding geschiedt in deur zijkel tot d,
3) een gestuurdheid naar by alle leden,
4) de lichaamen op gelijke wijze worden,
5) is, maar by sommige in alle zijden,
6) allen zijkel op de plaats bepaald staan,
7) de prikkeling wordt aangebrocht,
8) in by andere naar den aard der
9) prikkeling, en dan een gesprek,
10) alle deel zijkel of op de plaats der
11) aangebrochte prikkeling bepaald, of op
12) een geheel gestel indruk maken,
13) dwaalt men gedrugeijk dit gez,
14) stelligheid in overboringe en in de
15) vrylopende of onregelmatige, over
16) magen. de eerste zoors van god,
17) de zijkel is aan alle organische
18) lichaamen eigen, terwijl de laatste,
19) ste zoors van goddelijkheid alleen

1) aan welke lichaamen toe komen, die
2) in middenpunt hebben plaats ^{te} doen
3) zijkel de ymmerwouding van zijkel,
4) zijkel de ymmerwouding, die middelp,
5) zijkel de zijkel of de zijkel
6) zijkel by sommige zijkel de zijkel,
7) zijkel dan deze zijkel." (v.)

p. 25.

1) zijkel ook de zijkel van het be,
2) vorkrijp lichaamen, en is namelijk,
3) zijkel het zijkel met lichaamszijkel
4) zijkel? of is dat met de lichaamszijkel
5) zijkel van de vaste deelen d,
6) zijkel eigen en onafgekeerd zijkel,
7) zijkel by de zijkelkomende zijkel uit,
8) zijkel is een zijkel? — zijkel,
9) zijkel zijkel zijkel stellen zijkel
10) zijkel zijkel een zijkel der organen,
11) zijkel is, zijkel zijkel ons toe aan

1) de roeten gene levenskrachten,
2) acten van de roeten. — maar het is
3) de beginfel der roeten is ook slecht,
4) een roeten, hoe kan het slecht,
5) een levenskracht bezitten? het is
6) maar, de roeten van de roeten
7) die men als van de roeten
8) slecht roeten en bezitten dus is
9) die roeten gene levenskrachten,
10) dat het roeten van de roeten
11) men, dat by de roeten van
12) die mannelijke roeten, met het
13) dat van de blaasjes der roeten
14) die in de roeten in de roeten
15) in blinde roeten, roeten
16) die roeten van de roeten, daar
17) die by de roeten van de roeten
18) die roeten van de roeten is
19) minder roeten, b. v. van de roeten

1) roeten van de roeten met
2) die roeten van de roeten
3) roeten van de roeten
4) hoe zal ammoniak (murius am,
5) monia) zijn geboren worden
6) in de roeten van de roeten
7) die roeten is de roeten van de roeten
8) die roeten van de roeten, ook slecht als
9) die roeten van de roeten is het roeten
10) dat er roeten van de roeten in
11) die roeten van de roeten, by de roeten
12) in die roeten van de roeten, roeten
13) die roeten van de roeten". (v.)

226

1) die roeten van de roeten
2) die roeten van de roeten, hoe de roeten
3) die roeten van de roeten, in welke roeten
4) die roeten van de roeten, door de
5) die roeten van de roeten van de roeten

noy toe ontkleunde stoking der beide,
prikkel, door welke de voortdoring
geschiedt, met de benaming van stoc,
marix (migus formalis) bestempeld,
d. het kan nemen van een eigene
prikkelbaarheid, van een celluleus
id (circitabiliter cellulose)
en van een opzwellend stromogen
(Chryson ditulos) is een onnodig,
ij.

6.28.

En waken van de prikkeling,
en nemen af, waar, een dier toe
de prikkelbaarheid der levenskracht
staan, als de voortdoring toe de
werking; dat het van den graad
der prikkeling afhangt, of het een
oprikkelaar stoking meer of min,
dat het een of geheel onnodig,
at

oortijde prikkeling de merkbaarheid
of toe de daardoor voortgezette prik-
kelbaarheid wordt; dat de levenskracht
van de levenskracht, en de levenskracht
der stoc, door in beginne een
ijde prikkeling, een opzwellend
ontkleeft maakt; dat door mij
stok der opzwellendheid, en mede
likzaamheid, niet alleen in de
rijkheid, maar dikwijls ook in de
aan deelen de prikkelbaarheid van
de levenskracht opzwellend wordt, en
dat dikwijls, dikwijls gekleefde
voortgezette prikkelbaarheid, die
voortdoring, met een ander stoc,
aan, dat de een begins als de
andere opzwellend wordt.

6.29.

door de stoking van de pri-
keling, en de levenskracht, en door

de beweging van het lichaam, bestaan
de deelsche bewegingen (*actiones*)
des lichaams.

§. 30.

De oordeel beweging van beweging
ingen in deelsche (*actiones anima-*
les) in deelsche bewegingen (*actiones*
respirales) naar deelsche (*act.* *natura-*
les) in deelsche bewegingen (*act.* *sexu-*
ales) is, naar de beweging,
gleden, die anders niet bestaan,
naar deelsche bewegingen van
bestand, naar deelsche. Het is de be-
wering der bewegingen des mensch-
lijken lichaams in ruste, die te-
men de beweging, en in ruste.
die hem als deelsche lichaam in
conditio laet komen. Magis
den grooten invloed van de lue,

de op de eerste, is het noodig van
de laatste vorder dan van de eerste
te spreken.

§. 31.

Die toestand, in welken alle
bewegingen met gemak, vlot betage,
en in bestendigheid voortduren, is
den is de toestand des gezond-
heid (*sanitas*) in den eigen lijken
zijn.

§. 32.

By de besparring van den me-
nsch om bestanden te worden, en ge-
wone aarde te zijn, en van de
verschillende soorten te leiden, te
de vch zijn lichaam des mensch,
en, ziele naar de omstandigheden,
welke op hem vlokken te vrekken,
en veranderingen te vorderen,

bydelke tyde der zigtigen in edelheid,
zoo blyken, of schoon zy dan ten toe,
stand der volkomenste gezondheid aflyke,
n. in de teimuten ten naems
men verholpen gezondheid, dien toe,
stand in welken alle der zigtigen
in hinnen afking, ondersta,
en, en alle van de aflykingen
van deuten tustant ^{en} noemd men
krankeiden.

9.33.

By de te uitgebreiding van de te
geip gezondheid, kan men aan de
der minste tyde eigen gezondheid
taugheypen, en de hebben te, met
besukking op ouderdom, geslocht,
en geflooste aannemelycke aflyking,
en dan de volgtroepa begrip van

gezondheid plaats, die men alto ge,
nsteins krankheden kan noemen.

9.34.

De fongredienheid van geant,
carbo en opdekbaarheid der foctie,
en en der kies van afhangende
krankeid der foctie namer vly
tempereamus en ondercheiden, baw,
ten den van het ideal der ykon,
heid het minste aflykenen, tem,
puraone louten taugstand, mes, mid
is waar, onquiste namer, maar
volgens juiste rasonemingen, te
sanguinische (bloedelycke), chalerie,
ere (gaelichlycke) (pelymaliek,
e (ghymarttye) en melancholie
ke (Lofersghallig) temperment. -
ixia ^{of} paracuzia tyde aflykingen de,
n sommige mensken, in de fardae,

heid door prikkeling en in de wijk
van het ~~op~~ op te lag te werken,
van den geroepen tijd. —, dit
„verandering van de temperatuur
„is alleen door twee soorten de koud
„— verschillendheden aangest, zwaart,
„en, men vindt niet zelden isma,
„and, die een zuiver blaaslyk (joo,
„gierke) of ander temperatuur beïj,
„en tussen de twee koud de duf
„ingen zijn onzijdig de onder,
„delingen te maken, (v.)

Tweede hoofdstuk

by konsta and Ecopologie.

eerste afdeeling

Verzigtigen, die aan het
menschelek lichaam, als die,
elk lichaam, toekomen.

9.35.

De verzigtigen, die aan het
t menschelek lichaam als die toe,
komen, bestaan ~~als~~ in onv,
verzeking en bevestiging.

Eerste beschouwing.

Opmerking in het
lycum.

§. 36.

De samenhang tusschen Ziel en
lichaam wordt door middel van het
Zenuwstelsel bewerkstelligd. Het zenuwstelsel bestaat uit het
hoofdzenuwstelsel, door zenuwvaten in de
verschillende deelen van het lichaam,
die door de zenuwvaten ^{door} onafscheidelijk
in de Ziel worden voortgevoerd, men
noemt die zenuwvaten: Zenuwvaten, de
Ziel, (incommunicabilis) of men
noemt ons zenuwstelsel, gevoeligheid (s
sensibilis.)

§. 37.

het zenuwstelsel bestaat uit de

zenuw, die zenuwvaten en de zenuwvaten
in

§. 38.

De zenuwen, (nervus) liggen in de hals van de hals, of, dat van buiten, behalve men de
de zenuwen algemeen beschouwt, is
in een bepaalde Ziel (partem
capitis) en het zenuwstelsel (pari,
cranium) bestaat is, in die
de zenuwen, naamelyk het hoofdzenuw-
stelsel, (dat het hoofdzenuwstelsel is, en
ook) de beide zenuwvaten, (die
de zenuwvaten in de onderste deelen)
het zenuwstelsel, (dat het zenuw-
stelsel in de onderste deelen, bestaat,
in een deel van de zenuwvaten, en
in het zenuwstelsel) het zenuwstelsel (dat
het zenuwstelsel ^{gevoelig} is, en de zenuwvaten)

de beide sluypbeenen (die de onder-
te bedekkingse deelen van het beken-
de yormen) en het lippen, (welke
lke tusschen de uisstede van het
hoofde en sluyzbeem gelegen is)
te zamengeteld is) te. — Hetse been,
en, die in den beginne krampbeem,
achtige platen zijn welke langz,
aamenhard worden derbeem, de,
te ter tyde van de geboude zogen,
aan spinnige onderdeelen planten,
de zijn zijn, welke men ziet aan
naem, zijn door onschuldige der,
eniging, meest door naden, in d,
de zich zoo kleine beentjes
(osjeuclambomiana) zenden,
met kleen wordende en met
opening, te doorlaten van zelen,
en de zaten, door zijn.

g. 3 8. 8.

De inwendige slakte van
de bekent is met het zand te,
zyn (zand water) onder
en, ene zand slakte, zand en met
blaud water door zand leid, welke
zand platen bestaat, waar zand,
en de zand platen en zand,
te zand, aan de zand op,
zand van zand bestaat,
zand is; en de zand, zand
op zand platen van de zand,
zand zand, zand zand zand,
zand, zand door de zand
zand, in de zand zand
zand zand. zand zand
zand zand zand zand (zand,
zand). zand zand
zand de zand, zand zand.

dans, dat het zijk niet in de beg,
ten en kronkelingen van de kelen
begreep. Het is zonder zenuwen en
zonder ^{ziet ten minste} bloedvaten. — Het naaste aan
de kernen en de kelen nauwelijks,
ziet bekend, ligt het sterke kros,
inpluis of de haarsheid, (opiumater,
membrana fasciculosa cerebri) die in
alle beschrijvingen op de oppervlakte
van de kernen zied in begreep,
en met bloedvaten, die ophal in
het sterke kros, in de opper,
vlakte der kernen opgaan, zijk,
dijk voortzen is.

§. 39.

men onderscheidt de groote ce,
renen (cerebrum) van de kleine
(cerebellum) aan beide onderscheid
men de graauwe of loest achtig

zijkstandigheid (substantia cinerea
sub corticalis) van de witte of
mergachtige zijkstandigheid, (subst.
medullaris) en in het achterste
gedeelte van de groote kernen,
zoo als in de kleine, nog een
tusschenbeiden liggende gelachtige
zijkstandigheid (substantia sub
stantia). Beide, zoo wel de groote
als de kleine kernen, zijk groe,
tandels in twee helften verdeeld,
maar van die van die groote
door het slijmachtig ligchaam, (cor
poriatum) die van de kleine
door het middendiel der zijkde de,
vonden worden, het tentorium zijk,
zied de kleine van de groote ce,
renen af. op de oppervlakte van
beide zijk verschillende kronkelingen

(geei) en derdiepingen (pulvis) in
derzelver binrenten, door naamelyk in
de kotten der kersenen, in welke
men in den gekonden toestand, en
non natruwtige damp voortvult, bedien
den ziek der schillende tegelmatig ge
solvde deelen, plus nuttigheid to
e nog toe ontbekend is.

G. 40.

Op de grond vlakke van de
kersenen, onder het achterste gedeelte
der groote kersenen, en door de k
ine, zoo dat de meerkantige zelf
standigheden van beide ziek kive
deruigen, lijk de zing forme
ge slophedenheid (protuberantiam
na turcicum pors malolium) en het
belgin van het ruggemerk, namelijk
het derlingde merk. (medulla ab

caragata.)

G. 41.

onder alle dijn en kien
de mensche de grootste kersenen, met
betrkking tot zijn kieu kien, en de
identifichheid van de groote kersene,
non tot de kleine, is by hem
groote van by de kieren.

G. 42

de kersenen ontstangen door
e de ktop- en ~~de~~ door de kien
(utroque caratibus et dote brade,
s) une groote kien kien bloed,
ten minste een kien gekaste k
n de gekaste bloedmasse: door
de kieren, in welke ziek de u,
kors van de kersenen instorten
, worden te noot de inwendige
kals- aders (venae jugulares)

en door een klein gedeelte ook
naar de noord-afweg (dena der
te bakes) teruggekeerd. Ook zijn
de men oplopende stenen in de
kassen.

5. 2. 6.

De bekende kassen hebben
een tal van verschillende bezettingen, een
Zakker, die door het kloppen der
en een dubbelzijdige slagader der,
otzaukita wordt, en een sterke
te, by welke zij aanmerkelijk op
klimmen en dalen, die dan de
ademering afhangt.

5. 2. 3.

De liggende (rechtere) zijde
naar) is een onmiddelijke voortze-
ting van het stroomende water (9
40.), hetwelk in de grote ad-
-

troefsgat in de helle van den
ruggelend ophoogt. Het bestaat in
te eenen merkwaardige zelfstandigheid,
is een graanwiel, maar door
het naar binnen, gaen naar b,
uiten ligt. Het is dan een ster-
opzetting van de zelfde stoffen o,
mkleid, waarmede de kassen o,
mijden zijn, links toe den eer-
sten of treden tuten inden ster-
del, maar het in den voortgaande
nden voortgaande, (oando spui-
na) dat is in eenen bundel
naar de onderste ruggelend ter,
naar, indige.

5. 2. 4.

Als de kassen in het "in-
gemeen ontstaan de kassen (die
die) stalle, welke de water, welke

de ziel in alle delen van het lichaam,
gevoelen, het een houding, alle-
fel, de oppervlakte en ^{hoare} de haren,
zels, de kraakbeenen en botten,
mede kunnen ophouden, het orgaan,
de spieren de botten, het harde
kiessteen des en het spinnendepan,
dus, en het hart en buik,
dus, de oplopende sluiten, de
voortste en de stroming inspanning,
en, verbeiden, doch niet in de
de delen in gelijke getal en ge-
voorte, doorhanden zijn.

§. 45.

De zenuwen inderzijden
opwaartsgevoerde niet de zenuwen en
het zenuworgaan, hoedanig, dat zijn,
en deelen van de meergerechtigde,
zelfstandigheid zijn toe eenen zenuw,

stam zenuwen, van eenen afteke gelyk,
de, een derzelve van het zenuw,
de bezendelies inmakende, omkleed,
de, en by haren inoefening door de
in het bekken en tusschen de de
zenuwen te vinden zijn, door
ene doorstelling van het harde
ezendelies omgeven worden, aan
welke schiedin doornaamelyk een
ne doorcracke is toe te schryven.
op de oorspronken der zenuwen
in de haren en het zenuworgaan
zijn ophouding, zoo als de
schiedine, hoewel zielelyke perser,
gelyk schynen van te vinden,
is nog niet berdeken zoo als in
het algemeen de eerste oorspron-
ken en de laatste zenuwen
der eerste zenuwen niet zinnen

zijn kunnen onderkend worden.

§ 46.

Op kunne opvolgende bemer-
ken men spiraalrhythmen d'elversteppen.

§ 47.

De Zinnelien zijn met blo-
edvaten doortrokken, die in een lichte
of roest luyken hare vaten in,
digen.

§ 48.

De Zinnelien worden te
ste boonsprijke, zoo dat zij een
Zinnestam, takken, tanken enz.
onspreiten, d'elke ⁱⁿ Zinnelien te
vond ⁱⁿ Zinnestam te zijn o,
oorspronk alle zij hem onsprenk,
tende vaten alleen met alle in,
vord met elander vanden, etc,
nodel v'elken d'elke Zinnelien in

Een d'elke regelmatige in omschik-
te te nemen.

§ 49.

In een seloop zijn de te,
nachten dikwijls, en menigwijldig
met elander vanden, en voem,
vord op ^{de} v'elke de Zinnelien (p,
dikus v'elken). De Zinnelien,
pen kunnen reis, zoo als in,
zijn geloozen, als kleine v'elken,
en aang. zijn worden, en d'elke
te d'elken, om de Zinnelien van
de onstillekijrige v'elken van
de te onstillekijrig te maken,
want er worden ook v'elken,
ge spreken in Zinnelien, aan v'elke,
elke men de te d'elke v'elken,
d'elke d'elke d'elke, dat hem,
re v'elke in de v'elken,

eige bevestiging der zenuwzaden, in
verschillende zenuwen bestaan, kan
alleen op te zamen gezette, niet
eerst op de enkelvoudige zenuw,
kervop, toepasselijk gemaakt worden,
den in het zelve men niet kan
verhelder niet op de innige der,
eiging der zaden dan een zenuw,
in iis stikke.

§. 50.

Door het zenuwzadelt kupa
er een weder-tijdige gemeenschap,
op tusschen ligchaam en ziel op,
laats. door het zeldere kan de ziel,
al niet alleen bevestiging in de
afsluitende spieren hare bevestiging,
gen, maar er worden ook door
de stroomelingen, welke het zenuw,
nauwzadelt door iis-standige in iis,

altem ^{geest} anderszoo, onverschillig,
gen in de ziel probeer. het zenuw,
nauwzadelt is dus niet het zenuw,
maar het zenuwzadelt der onverschillig,
ding. —

§. 51.

De vraag, of het zenuwzadelt
der voorstelling, zonder het zenuw,
te zine geestzadelt kan get,
altem worden, of de ziel in de
organisatie gegrond, of afsluitende,
te zine afsluitende verschillende en
alleen gedurende het zenuw met
de zeldere worden zine, kan noch
bevestigende, noch onverschillig,
physiologisch, beantwoord worden.

§. 52.

Alz kunnen de zenuwen, al
dat sul kan het zenuwzadelt zine,

er in alle indrukken van buiten
ziek der zinnen en van waar alle
werkingen der Ziel op 't lichaam
voortvloeien, dat is, als 't gemeen ons
waarschijnlijk is (consocium re-
um) aan 't zinn.

§ 53.

dat die middelpunt van de
waarschijnlijkheid in een enkel deel der
zinnen, namelijk, volgens eenige
in 't zinnelijk lichaam, volgens
andere in de glimkluis, in
de kleine zinnen, in de gekruide,
stand, in de ringvormige der
reid, enz), of in de, na den dood,
in de katten der zinnen, dikwijls
als geslachte kluis toe te raken
is, is niet te betwijfelen, indien 't
niet als men iets anders, als

saangeende de verreftingen

door onderscheidingen der enkele deelen,
in die zinnen, kan voorstellen.

§ 54.

Laat ons waarschijnlijkheid en bevestiging
door het zinnelijk gescheiden,
het gevolg, door middel van de ter-
werking van het zinnelijk (waer-
schijnlijkheid) op inder waarschijnlijk-
heid, een door dezelfde geplaatste
bevestiging. hier op betrekke medelief-
zaamheid der zinnen.

§ 55.

de wijze, op welke de zinnen
werken, heeft men toe ten deele in,
& een bekende bevestiging der zinnen,
die men zich of als grotere of
als kleine bevestigingen, of als de
mensteppingen in de zinnen de,
of zelden, ten deele is een als

oistop, (glijdend verduim) getoerd,
te verklaren, welke in de Euzen,
n afscheiden konde worden en
mes welke de Kenienden konden op,
gehuld zijn. — De laatste meeni-
ng hooft door de galsterische proef,
nemingen, byzonderlyk door Quarts
de en vitters rijnende onderkingen
aan vleurzigtigheid hier deel geboon,
nen

958.

Daar de Kenienden, zoo vleit
toe onvleuroluding als toe berleging
dinnen, en in zinklyke gestalten d,
iktyls toe ene vormagen sterken,
en zonder toe andere, zoo hebben
einge afzonderlyke Kenienden ^{voor}
de onvleuroluding ^{afzonderlyke door de berleging}, aangenomen,
and vletter vleurzigtigheid geslond,

en, doe de onvleuroluding door toe me,
ty der Kenienden, de berleging doe,
de veldter schoden geschiede. — toe,
de meningen hebben vleurzigtigke
geonden tegen hier. — De veld,
" en af veldter der Kenienden, doe,
" langzels tynde der Euzen vleitken,
" tynde deel te veld en te veld
" dan maaksel, dan doe de in veld,
" veld van den veld, zoo veld,
" tynde door de veld van de veld
" veld van toe veld veld veld,
" veld veld mede veld, als
" veld veld, veld doe tynde,
" veld toe veld toe de veld,
" en en veld toe de Kenienden
" veld veld veld veld toe veld,
" veld, als om toe veld veld te
" veld. — maar veld veld veld,

"gijft het Zenuwstelsel de werking van
"den wil van de hogen naar de
"onbewijze ziele kunnen voortplanten,
"terwijl door de billingen op zame,
"werklingen der merkwaardige Zelfs,
"andigheid van de Zenuwen de Z,
"veranderingen van de uitsluitende,
"en van de uitsluitende naar de be,
"rekenen gebuigt worden? Zoude niet,
"x mogelijk is het is van de Z,
"ong van een deel van de Z,
"inderde invloed van het Zenuwstelsel,
"voorkomen de gewoontelijkheid van
"Bestelde aan een der organisaties
"der Zenuwstelsel Zelfstandigheid kan
"niet toegeschreven worden? (v.)

4. 57.

het Vermogen der Zenuwen,
"bedelingen in de spieren te doen,

Welken, Range niet alleen van de
"rekenen op, maar koorts de met
"bloedstroom het Zelfs. Zelfs de Z,
"nietden Zelden het te met toe, R,
"de onvolkomen-ve het maaksel de,
"n een der is, het de de de in,
"gine werking der Zenuwen bij den
"mensch in den geringsten graad,
"de geplante Zelfs. — het Vermogen
"der Zenuwen, bedelingen in de
"spieren te doen te brengen, Z,
"onder medewerking van het Zenuw
"gestel, komt ons Zelfs. Zelfs de Z,
"en Zelfs alleen Zelfs toe de on,
"stillekintige bedelingen uit te ste,
"maken, terwijl Zelfs medewerking,
"g van de hogen gine stilleke,
"vrijige bedelingen kan Zelfs gebuigt,
"x worden, tenminste niet bij

"Zulke diere die dan in midden,
"pand dan na verandering door,
"hien hie. (v.)

Inleiding

De verschillende zinnen
na.

558

De zinnelijkheid is
in de verschillende delen van het
lichaam verschillend, en de verschillende
ende afwijkingen van de ziele betref-
fende men met een naam van
de verschillende zinnen (zintuig en
tornie). tot een tijd wordt niet
alleen een bijzonder merkking, in de
zinnelijkheid tot de zinnelijkheid van
en bijzonder veranderingen met
zinnelijkheid, verandering, maar er
is ook voortaan nodig, dat ^{zinnelijkheid} zinnelijkheid

schep der lichamen, die by een by
 zonder organ gelykwaardigen der,
 welke, by alle andere volkomen on-
 verstaan by. die deze bepaling bysa,
 wat van de menigen van die ge-
 nen, die niet of minder dan vijf
 zinnen aanneemen, te verduren by.

4. 59.

De algemeenste, in het ge-
 le lichaam herleidde zin, is het ge-
 reuk, (tactus) (in zoo verre men
 onder gebruik niet de alle zinnen
 taalkomende, prikkelbaarheid, maar die,
 om het vermogen van een deel
 doorkant, om door verschillende door ^{de}
 zinnen zoo veranderd te worden, dat
 ad door door door in de zin de
 nauwkeurige bepaalde onafgebroken,
 zinn van de doeltbare eigenschappen.

en van het voortdurend onafgebroken) is het
 orgaan van het ^{zinn} de zind, in het
 doorkant de zind van de zinnen toe-
 gaan. — het gelyk of het gelyk,
 e lichaam doorzuidende by de is ook,
 en de andere zinnen nütig toe de,
 stelling van den gelykstand van ons
 lichaam, en zynen als het ware de
 grond zin van alle de verschillende
 zinnen te zyn, terzyl het gelyk, de
 smaak, de zind, en de gelyke zind
 te afwijkingen van den hoofdzin in
 menen, welke doorzuidende worden
 door de byzondere inzigting van het
 orgaan, door in een gelyken zind
 * zynen zind hetgeen, en gunstigen
 van eenen eigen zind zind zind,
 stelligheid der zinnen van het
 zintuig, zynen zind hetgeen.

nen beschrijven in geuit van in in
citabiles. de kin van het geslacht,
de vorderen juist de wijze van,
gande kin der vorderen gezamenlijk, de
de de de de, die ons dan de
beschrijvingen der vorderen kinnen ook,
deijge. (v.)

g. 80.

de het lichaam omgierende
huid, (cutis) bestaat uit drie la-
gen, namelijk de opperhuid, het ma-
pilaansche slijm, en het del op de
van de huid.

g. 81.

de opperhuid (cutis vera,
epidermis) het buitenste gedeelte van,
del aan de buitenste bloedsomloop de,
kleinzel van het lichaam, is een
samen hangende huid, zonder

bloedvaten en zenuwen, die men
naar binnenste opperhuid, der,
en het onder hetelste liggende me-
pilaansche slijm voor een talloos
menigte van kleine blaasjes aan,
de zenuwheid getreft is. en de,
in de derde maand der zwangerschap
op aan, naar men betelste aan
de vorderen vaten, en in beide o-
verdeeltige tijden, vindt men de
telde algemeen. de de de de
natuurlijk slijm te bestaan in de
bestemming, welke de de de de
der de de de de de de de
slijm liggend del vorderen. — de
"opperhuid slijm ons de de de de
"van de organische delen te bevo-
"den, betelste is van vaten en te,
"nervelen vorderen en haren vorderen,

„Brenning slym gelyke te maaten
„worden in de werking der oplospen,
„de water, die het malpigiensangeregt,
„om van zyne doortigheid betuuden.
(v)

662.

het malpigiensangeregt slym, of het
niet van malpigiens (medicijn) te
malpigiens) is een kromme hangende
hale sluisbaar, in water zigt oplo,
zware slymachtige zelfstandigheid, die
de fijnste slakke van de opper,
vond, en de zwaarste slakke van
het sel bedekt. — het komt ons
„naar zyn volge door, dat het gene,
„ende slym eden zoo min als
„de oppervind tot de organische de,
„eten bevoet, maar dat de zelfde
„door het sel op de zenuwheid

„wordt afgescheiden. (v)

663.

Die slym is zwaar van
de kleur der eind. Het zyn slym
sel is by alle menschen vixachtig.
de kleur van de oppervind eren,
et komt weder aan die van het
slym van ~~malpigiens~~ malpigiens. — Het slym,
dorde voortaan van de eindhende
zyn: klimaat, ondersom, ledig,
te, ongeboort ^{ge} heldheid, heldheid,
eind. de nauwe voortaan is, slym,
en blumentak, by de zwaar
kleurde menschen, die in groote co,
edheid door de huid afgescheid,
een kool — en sluisbaar, die door,
et de atmosferische lucht nederge,
slagen met het malpigiensangeregt
slym zikt sluisbaar.

§ 64.

Wolfske het malspicaanzighe slyk,
en door eigene doortre in de ten,
Lepheid voorlandene doorkuiging,
gesteuden? is de opperhuid alle,
en eene doorkuiging laag van die slyk,
gou? —

het deel of de Tenewheid (cu,
rium) is een laag, rijk aan
en diep cellen rijk bestand luid,
van verschillende dikte, die naar
binnen sponsachtiger worden, en op
door de meeste plaatsen van het
lichaam in de scheid ologua,
en. Het is met bloedvaten rijkelyk
doorvullen, en de laatste uisim,
den der slagaders vormen op een
oppervlakte de rijkvaten (g. a
oe) en is ook rijkelyk met op,

slorpande slaten naar slyk de m,
ondus rijk op haren oppervlakte
bestanden, ~~beduid~~ een talryk
menigte van kleine kluutjes (coryp,
tae subucuse) scheidt het slyk,
met (subum cutis), eenlyk olie
achtig is, en waarmede de huid
de ingetroppe worden, of, met
Tenewheid is het een oppervlakte
doorvullen, die ophoudt, doch aan
enige plaatsen van het licha,
am met Tenewheid, rijk in k,
eine, die kunnen eigene Telsten,
dikheid en die bloedvaten besta,
nde papillae (papillae cutaneae)
vindigen.

§ 65.

De vinnendige huid van
het mensche, is, betrekke de slyk,

stentte oppervlakte van de oogleden,
n, en der hand en sluisvlakte, en,
en als die der overige kroegende die,
ten met haren (eenige een pils)
buis, dus is, met dunne buig,
kaame, in openbaarheid toe kun,
ne dikte sterke darden zonder
bloedvaten en kinnaden, die idit,
dertig en overgaanlyk typ.
dize typ ten aantien van lengte
Crispaan^{kuid}, kiel ten aantien wa,
n klaar ten aantien van de r,
igting niss allen byverschillende
menschen, maar ook een verschil,
ende deelen. van de zielebeden men,
ik onderscheiden. by onoprechten
die klune balachtige worteltjes, d,
is in het cello - ruyzel van de
kuid liggen, die welke een cylin,

drise, met een sterke geschildt bui,
ze onastuu, herleke het ma,
pigridaansche gylen door duwe, en
dan de oppervlakte, stontlyk ha de,
ze toektruyte omhoog kexa, typ,
e buitenste gedeelte der kroeg - de
buitenste vlakte is met een ol,
wachtig - socht door ten. by die,
nen toe beschermingen toe besto,
doring der sroovkuid - , mogelijk
" diene ook de haren toe af te,
" iding van de opvloedig in het
" ligkaam door landene doekrische,
top .

667.

Eene kroegdringling van de
kuid, waar toe by door haren toe,
vloke kinnaden en kinnadepeltjes
dus - saar worden, is dize, kus by

het voortleiden des gemaakts is. Hoogte,
dikte, en de gelde die van de
buiswaare onbevoorde handvokke,
en inzonderheid van de, mes, sp,
waare ringen en dekkende te,
niet te getijes, en door de rugen,
die is, kleine evoornachtige schil,
die op de rug van het voorste
lid der vingers, die aan de opp,
vleed, verlaate, haren meerdere
vleed, die gelijc zijn, mes, ~~men~~
doetbaarheid tot ~~aan~~ vasthoud,
en door kleine vingers-tappen.

§. 68.

Wij onderscheiden door den 7,
en van het gemaak de indrukken
van warmte en koude, en koude,
van hardheid en zachtheid, van
zachte en lichtheid, slechtbaarheid,

en en zachtheid, van draagte en ste,
lichtheid, van gladheid en ruwheid,
van de gedaante en den opstan,
de der lichaamen.

§. 69.

het voortleiden van den 8, en
de (gustus) is de tong (lingua),
een, in de halte van de mond,
de aan zijn artoeste gedeelte (of
tel) deelslijde vlesching lichaam,
en, dus met het voorste gedeel
te (de top of spits) vley ligg,
hier alleen door het tongruimp,
waan de onderkoop geerke is,
en een mes zinnig te getijes,
en slymkleestijes te getijes bequaamde
teid betis. de vleschingte te,
bestendigheid van de tong bestaat
in de vleschingen spieren, door

Welke by hare groote berispingheid is,
verrege. in hare kenatopeltis, die ook
in deukie groote en mankel zijn,
eindigen tijk de lichte bladen der
tongtak, dan de beide tak dan ha
vrije paartanden. de ophige naar
de tong quande tanden, (die nege,
nse paare en een tak dan ha
achtelke ^{paar}) sinen om ^{de} tong, ^{leer} mid,
del dan hoedder spisten, waar
by hinnen gaun hare groote beris,
gebruik te geden. — de tijk
dan ha smaak komd ha nulle,
is ook een mis sin dan ha
gehuul, ha ontropheid in ha m,
welke diten ken-tuigen is ook,
wel door in pligen, dus de te,
narrheid ha slymachtig lichte
en de openheid van de tong

1) Zacht, losser in dan niet zijn,
2) dan die van de algemene bukte,
3) vels, dus dithde een groote van,
4) tal tanden en waten onsding,
5) en gelijgelyk besocht is met ha
6) sprekend en ha slym der kiten
7) die tijk in de dichte der tong
8) besleiden, (a)

1) Zuden ook als natuurlijc,
2) vlyk ha achste en negende paar
3) tanden toe der smaak ite
4) bybringen. men kon ten minst,
5) en enige tanden van
6) den hypoglossus magis toe van
7) de kenatopeltis van de tong
8) noemen (a)

§ 70.

Door middel van de kenatopeltis
Wepeltjes kuge de huid van de

tong, betrekke het algemeene geslacht,
wel, een klein eigene vastheid
door de smaak hebbende ligchaam,
en, dus is, door kanten. Wanneer
de twee allen, af in verbinding,
of met andere ligchaamen, in een,
en sluisbaar staat de tong bevest,
en, van worden door de stroom,
kring die $\frac{1}{2}$ in het kelder te,
niet te veel te veel te veel te veel,
deuk van den smaak te veel te veel
beleg. — Dus de te verwanteling me,
verschijft door de verschillende go,
en der kristallen der kanten de,
veroorzaakende wind, is niet verwant,
verschijft. (de indrukken van
den smaak vermen meer dan
eene verschijft natuur te $\frac{1}{2}$).
beheelden de openheid te veel te veel

het $\frac{1}{2}$, dus op de tong wordt,
de afscheiden, om de werking de,
de smaak hebbende zelfstandigheid,
en te matigen.

§. 7^e.

Langermate vermen, betrekke,
de tong, ook andere sluisbare
delen in den mond staat de in
drukken der smaak vast te
tegen.

§. 7^e.

Afgevoel in het algemeen
enerke smaak hebbende ligchaam,
en by alle menschen gelyke go,
aardingen, die de aangeroomen
of onangeroomen tegen, sluisbare,
men, het luyt water, naar mate
der, ieder mensche eigene afgevoel,
aardig het kenmerkende in het

algemeen, en der tong in het by,
Kant op enkele gaten en der,
pukking deel inslaand hebben, hier
in groote verschiedenheid opzichts.

g. 73.

De gromt dient niet alleen
om het grom der spijten aangenaam,
meer te maken, maar, sopten mi,
noten in het algemeen, als een
bevoeringmiddel der nuttigheid of
schadelijkheid van de ziele.

g. 74.

Het kintuig des rinks, (calpa,
tus) is de nias; (nax) een, b,
orden de mondpartij liggende, via
beenen en kraakbeenen bestaande,
door een inslytes halfbeinig, kat,
& kraakbeinig tuchavros in twee
delen verdeelde hakte, die kint

meer totale openingen, de sterste
niasgaten, in den, via de nias,
men en kraakbeenen geboonden
in men de uisdringige huid bed,
kten uisdringige nias, en meer
totale andere openingen, de abter,
de niasgaten, (choonae) aan den
wiktorte van de sterste
beenen in de ⁱⁿ zonsvalte opens.
men onderscheidt de g^{oo}re nias,
alten (coras) van de niasbuiten,
s. (sinus) - alle ditte haken st,
in meer een ⁱⁿ zonsvalte, met bl,
redsteten, slymkluisen en tenissen
van het eerste en slypde paar
syfelyte bedelde huid, het ⁱⁿ zons,
lis, (mentwea petuicos narium,
turcasneiberiana) bedeld, de,
ste in haren gheleden omstrik,

duels her ^{on} ~~vor~~, duels een ^{de} ~~mu~~
nachtige stelligheid afbreken, ^{tu} ~~kur~~
n de nuchtelte eia stortende, en ten
bevolking en bescherming van de
groeslin (en toe verplanding van
hetelste) diene. des godelste
van de te huid, her welke her ^{tu} ~~kur~~
ghesche en de sponseren beth,
wie, is eigenlyk her kintling des
cinks, en worden daer toe ^{vo} ~~de~~ her
aante paar kenningen, her welke ^{tu} ~~kur~~
ih in her helste sordiege, gese,
ke gmaekte. van de kenningen
van her ^{vo} ~~de~~ paar kenningen, is
de meelystaamheid van her ^{tu} ~~kur~~
kintling mee her volge kenningen,
getel toe te sordien. — de
"eden ^{vo} ~~de~~ om toe sordien de
"n her ^{vo} ~~de~~ paar kenningen ^{vo} ~~de~~

" toe den euk bydragen, is misde,
" en de te, dat de te kenningen sordie
" van helpstandigheid ^{tu} ~~kur~~, en ^{tu} ~~kur~~
" o van de spierste van her ^{tu} ~~kur~~
" kins aan de aanpaking der leids
" ^{tu} ~~kur~~ brood getel, dan die sordie,
" o eerste paar, welke ^{tu} ~~kur~~ ^{tu} ~~kur~~
" n en in menigvuldige ^{tu} ~~kur~~ op de
" zwaarderste ^{tu} ~~kur~~, van her ^{tu} ~~kur~~
" ghes en die sponseren ^{tu} ~~kur~~
" en alleen door her ^{tu} ~~kur~~ sordie
" te sordie indruppen ^{tu} ~~kur~~
" eden, (d)

toe, de te kenning,
en sordie de gemaekelingen van
ke te eigen sordien der leids,
dein sordie den euk (ador) sordie,
de noemen, dus is, van sordie
vande te sordien in gasform, die

by tenzij de nieuw ^{af} ontdekte open-
ningen hield, door middel van een
adventalen reis de ingedemde luiden
aan het ^{af}noemen tekenen, waar de,
ze in dezelven ^{af}kenissen eenen oer-
kruisheid velds te vlieg gebruik,
die op een, by deken hou als by
andere ^{af}kenissen, onbegrijpelyke wyze,
in de ^{af}heid de gewoontedienig sta,
n het ^{af}kenissen voortzette. in het
algemeen ^{af}kenissen ^{af}kenissen ^{af}kenissen den
mensch aangenaam, andere onaan-
genaam. de eerste naam men ^{af}kenissen
vinkende, de andere ^{af}kenissen. in
den te sterke ^{af}kenissen is onaan-
aam, doch hebben ze ook by de,
ken ^{af}kenissen ^{af}kenissen ^{af}kenissen ^{af}kenissen
als.

§. 76.

deels de groote openvelden
van den inlandigen reis, deels
de droogheid der ^{af}kenissen
en ^{af}kenissen is de reden, waarom
sommige ^{af}kenissen eenen ^{af}kenissen
ik hebben, dan de menschen en
ander deze ^{af}kenissen ^{af}kenissen, en
deels aan ^{af}kenissen in deken ^{af}kenissen
overduylen. — by kinderen ons,
vrijelyk deken ^{af}kenissen te ^{af}kenissen,
als.

§. 77.

de nuttigheid des ^{af}kenissen, is
hoewel de ^{af}kenissen der ^{af}kenissen
luiden, welke by ^{af}kenissen, ^{af}kenissen,
n welke by ^{af}kenissen. — dat
deken ^{af}kenissen ^{af}kenissen in alle,
als op het ^{af}kenissen ^{af}kenissen,
de hebben, ^{af}kenissen is de nuttig-

ist dan forbruende klingen by
sommige klingen, als naar tyden
klingen in welke alle tanden
aan een zijde te zagen: b. d. m.
maga, deure, sluisen; of welke
de tanden op eenen zijde
enormen wijde bloktaar is, b. d.
in sluisen, Coeyn, enz. (C.)

57. 8. a.

ho, tyden nuttigheit klingen,
edel doorhanden aan eene tyden
van ho klingen, en in ho tyden
el van ho klingen bezonde
instelling des gepaars (overtuim),
Bij de verdel in ho eene klingen
mettenge en instelling van ho
instelling van (overtuim),
Bij de eene klingen, voor
eene klingen klingen

tyden welke instelling klingen in den
geestelike klingen, geestelike
klingen, met een klingen. Bij de
klingen, klingen, klingen,
merklicke ho voren (C. om
overtuim) klingen, klingen,
klingen (mettenge overtuim), klingen,
klingen. Bij de klingen klingen
klingen ho klingen is in een klingen
klingen klingen ho klingen in
klingen, welke instelling klingen,
te klingen. Bij de klingen klingen
klingen, en klingen naar den klingen
klingen klingen.

57. 8. b.

in de klingen klingen (C. om
eene klingen) Bij de klingen,
el van ho klingen klingen, klingen,
inden klingen ho klingen

in een diepe aan de achterste

in de trommelkotte open. Het getu,
de hultje is nu een kleine vloer,
tegenwoordig, welke in de slag,
aan een klein ^{vo} insidende ~~aan~~ ins,
gevoelend, een uitgebreide door toke
in eigen buiten loopende sluit (als
insidende catunni jendiplegtele
melkai) Latij gubera vrede.

G. 786.

de eigentype gevoelend (ne,
eigen acuticus) ringe ^{vo} door toke,
de sluit van het klein deel des sluit,
gevoelend liggende gevoel (insidende
neus internis) te vinden gevoel in
het insidende voel, en gevoelend
teek in eigen meerkoudige sluit in
het gevoel, in de sluitman,
het eigen en in 7 sluit gevoel,
in ^{vo} ongevoelend, tenen (concordie)

reioles) Die insidende in de in,
het klein deel gevoelend gevoel in
dringe, gevoelend ^{vo} insidende
voel ten, een kleine tenen,
sluit in de trommelkotte (concordie,
sympani) en gevoelend. aan de get,
voelend gevoel en sluit te gevoel,
neus gevoelend ^{vo} gevoelend ^{vo} gevoelend
het gevoelend de ongevoelend tenen,
tenen. — "de gevoelend" is sluit
"alle tenen de gevoelend in de
"gevoelend te teek in de sluit sluit,
"ne ^{vo} gevoelend sluit ^{vo} gevoelend
"gevoelend. (a)

G. 79.

De in het ^{vo} gevoelend gevoelend,
de sluit van gevoelend hebben
een eigen gevoelend gevoelend gevoelend
het gevoelend (concordie), ^{vo} gevoelend gevoelend

men en dan ten getoete tinteig
in de tydwidte, als dan de gelyk
om en getoete af dat eenen
tuoren, als in de getoete getyken,
thye, maer niet by alle menschen
weytsake. Gelyke getoetenordingen als
weyken.

G. 82.

De nuttigheid van de getoeten
is ten grooten deel die niet all
en onmiddelyk ons schelen aangenaem,
en getoetenordingen derweyken,
en ons dan menigvoldig getoeten
en betoeten geelyc van sterre en
derlyc, maer om-eas ten ook de
aanname, als ten middel om de
gevoel van anderen te sinnen,
en om te ten redelyken selming en
den aanmerkelyke invloed te gelyc.

G. 83. a.

De tinteig dan ten getoeten (de
stas) is ten, slyc ten nuttigheid
ook dyltude derweyken. Coe,
deus) ider ook lye in een telyc
en de aanhuytts, and ten sterre,
and in de menige weyken (Coe,
sta) die sterre maer slyc en waer,
in ten maer de weyken (palpe
wey) deke is. deze telyc der
dyltude ten den de kuld bosten in
and ten ook, slyc ten sterre, plus,
en ten kraaktweyke roed (Coe,
slyc) lye kunnen, door middel,
en tenne weyken, dyltude ten
der weyken dyltude ten ten
deken de weyke weyken. van kuld,
men ten ten ten ten ten ten ten
slyc (slyc) ten, en ten telyc

inwendige openbaringen zijn met alle
zijn kleine Jmerkleertes, de
medewegige kleertes genaamd, (Gla-
ndulose meduamionae). voortvanden
eene diergelyke voortvanden
opwekkende de inwendige openbaringen,
toe der opheldering gelyktyg gelyktyg
worden. de inwendige openbaringen
worden de opheldering gelyktyg omge-
en vollen overdekte rietgelyke voortvanden
kleerten. hier naame men de rietgelyke
eene kleert (Toneradentia),
toeken de besonste vollen rietgelyke
gelyktyg de rietgelyke (Lupercia-
cia) eene naar toeken gelyktyg
gelyktyg gelyktyg gelyktyg, die
naam van de rietgelyke gelyktyg
gelyktyg van der vollen gelyktyg,
in ook de overvloedige gelyktyg.

en eenigermate kunnen openbaringen in
elkere hant van der vollen gelyktyg
gelyktyg eene gelyktyg gelyktyg
(Cymbraea gelyktyg) gelyktyg
van een gelyktyg gelyktyg, die gelyktyg
gelyktyg de gelyktyg (Cora-
neba gelyktyg) gelyktyg gelyktyg,
gelyktyg gelyktyg in nuttigheid met de
medewegige kleerten opwekkende in hant.
de hant, en gelyktyg gelyktyg,
gelyktyg gelyktyg, naar voor de gelyktyg,
toe sluiten van der vollen gelyktyg
gelyktyg en gelyktyg gelyktyg
n gelyktyg gelyktyg + gelyktyg
gelyktyg gelyktyg in der besonste gelyktyg
gelyktyg van der vollen gelyktyg (naam van
gelyktyg gelyktyg) gelyktyg gelyktyg
(gelyktyg gelyktyg) gelyktyg gelyktyg,
gelyktyg gelyktyg ook in de gelyktyg gelyktyg

zakelijke ligzaamten in norma dien
over hetzelve band (*Ligamentum ciliac*
e), *polariq*; dus ^{de} naar voren in
de fonde opening overblijft. Enke
en later *Coarctatione* band en te
locen *Stius* lige de *Stius* lyke *Stius*
boog, (*Circus*) vrens *Stius* vlakke by
nietvreden menschen *Stius* vrens de
Stius, *Stius* vrens *Stius*, die
insgelijks met het *Stius* *Stius*
Stius, die *Stius* *Stius* *Stius* *Stius*
maand *Stius* en *Stius* in *Stius*
midden *Stius* *Stius* (*Stius*) *Stius*
Stius by *Stius* *Stius*
Stius van de *Stius* maand met *Stius*
Stius *Stius* (*Stius* *Stius*
Stius) *Stius* is *Stius* *Stius*
Stius lige de *Stius* *Stius*
de *Stius* *Stius* (*Stius* *Stius*)

van
une *Stius* *Stius* *Stius* *Stius*
to *Stius* (*Stius* *Stius*), *Stius*
Stius *Stius* *Stius* en *Stius*
Stius *Stius*, in *Stius*
Stius *Stius*. de *Stius* *Stius*
Stius *Stius*, *Stius* *Stius* *Stius*
Stius *Stius*. in *Stius*
Stius *Stius* *Stius* *Stius*
Stius *Stius*.

983e.

de *Stius*, in *Stius*
en *Stius*, *Stius* *Stius*
Stius. *Stius* *Stius* *Stius*
Stius van *Stius* *Stius*
Stius *Stius*, *Stius* *Stius*
Stius, *Stius* *Stius* *Stius*
Stius *Stius* *Stius*
Stius *Stius* *Stius*
Stius *Stius* *Stius* *Stius*
Stius (*Stius* *Stius*) *Stius*

vinden glaaskortigheid. aan de ho,
oerpe oppervlakte van hetzelve, aan
den buccopharyn band (Zona ciliaris)
omgeven, lijs de kristallijne lens,
cristallina) in een eigen ovl' zig
loopje. het doerste gedeelte van het
oog, dat ^{co} door de eigen ^{oo} oogvl'
is in twee kamers verdeeld worden,
daar de achterste hetzelve (Humor
aqueus) aangevuld.

G. 8 4.

het Zenuw- of netvlies van
het oog, heeft een eigene doerbaar-
heid door het Licht. de Lichtstraal
aan welke van een zijde afge-
gaan, by gespenke oogliden op het
retinulius vallen, worden in de
naar den perpendicularen * inval,
vinden straal toe, in het water

multigloria vider ite van denkel,
nen afbagen. een deel van dit
de komer nu door de pupille in
in het inwendige oog, waar by
in de veldtheit kristal lens is
dit aan metkijft toe den oerpe
indien lais de metanpunt ^o tral
naden, den in het glasachtig,
dit vider ite van denkel den af-
vullen, zoo, dat by de veldtheit op
de kerneheid het zijde van het
vampere retinulius, waar door in
de gezichte zenuw een eigene
edige veldtheit van op de
vullen de gewaerwording van het
Zin te veldtheit gebracht worden.

G. 8 5.

het gehele netvlies is veld is
waar, behalve een blind plekje

(waarschijnlijk door naar de midden,
prijnige slagader door de geticht,
meer in het laatste indringende) nu,
of de getichte aandoeningen worden,
of: echter zijn wij ook alleen
die doorwerpen tege deidelyk; nu,
of beeltenis in de of dan het
ook op afzichte, in het gale staat,
je te vinden in spanning van
het kinnemeng stellen. de oogjes,
en de linnen, om de of dan het
ook een naar te zichten.

9. 8. 5.

op de van de tegebaare naar,
werpen sijnheid of het neokise,
opbeeld worden, zijn wij deidelyk
open wel reys opstaande, om dan
de teit niet met een teidelyk,
of deze afbeeldingen teit en de

zijn
erf alle doorwerpen sijnheid afge,
eld worden.

9. 8. 7.

aan wij met twee oogen de
doorwerpen sijnheid een teidelyk
zijn, is aan de geticht die in
teitken of beide oogen, sijnheid
ook aan de sijnheid die geticht,
of teitken toe te zichten.

9. 8. 8.

door de sijnheid van
den teitken, die, wanneer sijn
teitken of het teitken sijnheid
teitken teitken, maar of een teitken
teitken teitken, die ook teitken
na of ^{nam} dan een teitken
sijnheid teitken sijnheid
gemeent en door het indringende
van te sijnheid teitken deitken,

Derde overleving.
de Ziel, vermoogen.

§ 93.

door de uitspreekende zinnen der
zinnen de Ziel doorstellingen; waarvan
de aangewezen begrippen zijn en n,
iet, maar de Ziel zijn uitspreekend,
en der aanspreekende a priori
eigen, te weten, te weten, te weten
en te weten.

§ 94.

men onderbreedde in de Ziel
het vermoogen van Ziel.

§ 95.

het vermoogen is de uitspreekende
eigenheid der Ziel, om doorstellingen
te hebben en te weten te
kennen. in Zoo verre de Ziel

het is de doorstellingen in eenen
en bij den toestand der Ziel, behoort
aan te zien, hoe het vermoogen of de
gifel, en in Zoo verre te een en
kel doen bevelen, te weten, te weten
te weten in te weten of te weten
het vermoogen. De doorstellingen te
zijn of te weten en te weten bevelen,
te weten of te weten en te weten bevelen,
te weten, dat is: maanremin
gen. Te weten te weten of te weten bevelen,
nagen of kennis, de kennis is of
een aanspreekende of een bevelen.
te weten bevelen, te weten de Ziel aarden,
te weten: de doorstellingen, te weten
de het vermoogen der aanspreekende
nagen te weten of te weten bevelen, te weten
te weten bevelen, te weten men in te weten
te weten te weten of te weten bevelen

Wet, penta, in hoe sterke
vleeschvlees, geëng. Het
extens, is het vermogen om
begrippen zich iets door te stellen,
en te denken. De intellectuele
is het vermogen om het te algemeen
ene, het of zondere uit te spreken.
Ten. Het vermag is het vermogen
om het te begrijpen, het de
gewone wijze denken. Het vermogen
om om van het algemeen het of
zondere of te leiden, en het te
af te zien naar begrippen, en
als noodzakelijk door te stellen,
is de rede. In het zijn te be-
grippen, waar dan geen door in-
p met in de extens, onder-
komst, met hetgeen gegeven ho-
re worden.

§ 9. 8.

De ziel is dat vermogen der
ziel om door hare wezen, hare
toeschyn te bejagen, dat is
te hare kosbaar doorpunt, te ge-
vonden. De heilige kragt van de
grote, welke reeds in de ge-
d. niet door de rede betuigd
kon worden, maar door onwilli-
keelige ontdekkingen, maar door
in het lichaam ^{Wonden} hiet hart,
in de toegen.
inwendige zandige der bejente
tot bepaald karakter is ^{duur in de} ^{en den} ^{en den}
enkeel sluit, onbeduidend, dat te
aanmerkelyk of uitler of mede d.
iden, en welke het is een en,
verlyt dan een deel der zinne,
hij organen getyde te ontgaan.

Derde afdeling.

het beledigings
vermogen.

§. 94.

het beledigings vermogen heeft
te naast het zyn merklingen, de
reuk, in het menschelek ligchaam,
voldadige en kleinig sterkte,
zijn spieren, die als zijden be-
laan, welke ⁰⁰ de ziele met
in menigvuldige gedaante in
indels bezienig zijn. deze zijn
de meeste spieren, zyn met een
seide omgeven en aan de bin-
en slasgehecht. zyn zyn zynke
et slaanaten, afloopende dater,

en (was allen bij het hart, die
naar te onrecht, in tusschen
wordt) met zinnen doortien,
en indigen meest alle in blotte
spinstende spieren, die heel
zou, naast in sterkte zyn
van de spieren, slechts minig
dator en zinnen zuden, en na,
in de eigene prikkelbaarheid
spieren geen deel nemen. het is
niet onwaarschijnlijk dat zyn
zinnel die zeldzame spieren
zijn maken. — De merklingen
van belediging zyn of octide of
paride, de laatste zyn de zinnen.
De roode kleur der spieren is al-
re menschelek ligchaam zinnen,
maar niet oorspronkelijk; zind,
De hangt of dan de slaanaten,

De hier in dezelfde beschrijvingen,
kan daar maceratu geheel worden
weggenomen. — De spieren bestaan
in dit zeer sijn dezelv, welke
de daar en samenhangende iets,
die hi na diezelv sijn en zijde,
worden sijn, en welke samenhan,
g door den invloed des levens
meer dierlijke worden, daar men
hier dat spieren in sijn sijn,
en daar kracht, die de sijn,
nae spieren gun de minste n,
adul tuboren. de kleinste n,
zelfs sijn met eenelacros,
ge sijn ompleed te sijn, en
elle welke sijn de sijn
te sijn en die sijn
groote sijn, las dat sijn,
dies sijn dat en groot

aantal van bundeltjes ont, sijn.
tussen de kleinste bundeltjes n,
nae sijn sijn sijn, sijn,
n de groote sijn iets en n,
en omgert het sijn de gepede
sijn, en sijn sijn sijn de
sijn sijn. eenelacros,
sijn sijn sijn de sijn,
sijn, onderhouden de sijn
van het sijn, en sijn sijn
sijn de sijn sijn sijn,
n eenelacros sijn sijn sijn,
sijn sijn sijn. (s.)

g. d. 8 a.

De sijn (sijn) sijn de
sijn sijn sijn sijn sijn,
n de sijn sijn sijn sijn
sijn sijn sijn sijn sijn
en sijn sijn sijn sijn sijn

voelbaarheid, sterkere kleur, parkwaars,
dan eenig ander deel des lichaams,
en hebben, zoo als het opzigt van
het lichaam, een wakkerig maaksel.
Zij zijn met bloed en opslorpende
water, maar met kinnieren alleen
in de rokken van kinnieren slechter
werken; hunne kleur is witachtig,
g, ^{min} ~~meer~~ & meer rood; in de gult,
zich worden zij gult en na het
gebruik van melkprop, (Cubiti,
retarium) rood. Hunne gedaante,
uitgekleid en verdiepingen zijn be-
paald en symmetrisch, en alle be-
enen zijn, behalve de kroonen
van tanden, met het bursvlies
(peritrium) overtrokken, en
met het meer. Het eunen, een of
de blaasbare zelfstandigheid, aan

gevoel, door welke zij leniger en
lijter worden.

§ 28.0.

Alle beenen zijn in den be-
gin kraakbeenen (cartilaginea),
die glijstend, wit, voorzigtig,
zeer sterktachtig en buigzaam
zijn. Het alle kraakbeenen zijn
bestemd om beenen te worden, en
en sommige blijven levenslang
kraakbeenen. Zij zijn van hare be-
steemde opvoelakte met de kraak-
beenen (perichondrium) bek-
led, welke, naar, waar de kraak-
beenen met de beenen afgehan-
gen, een seringel van het be-
vlies is, en bij sterke kraak-
beenen het beensvlies wordt.
De verbinding van kraakbeenen

geschiedt zoo, dat in hetzelve door
nederzetting van een stof eis des
afzetes. Ziek hunkerom stormen, &
in ziek langzaamhand der eis
breiden.

§ 98 c.

De bunen zijn deels op een
onverlegelijke wijze, door naden en in-
klijvingen, deels op een andere wijze
manier, in drie gedeeltes, huc,
huc & sic — de armen en stipes ge-
ledingen, voor banden (ligamenta),
met elkander verbonden: de be-
ging der gedeeltes, wordt door de
geluidkaderen, maar mede in
vertrouwen zijn, en voor het lid,
stokke met het lid.

§ 99 a.

de spieren hebben een eijde

naarlijken wijze van richting een
niet opmerkbaar tijd, dat in ziek
naamelyk kamertelken, wanneer in
geprikkeld worden. men naema die
stroomgen de spier — of muskruis
(*obismuscularis*) of natuurlijke pri-
kbaarheid (*irritabilitas Gallici,*
ana.) — is zoo veel van de
natuurlijke muskruis als van de
kenmerkbaarheid onafgeken,
doer is van de laatste niet ge-
el onafgeken. — ook is de om-
loop van het bloed tot de be-
ging der spierstetel stels treken
veroorzaakt; immers zijn men
na afbinding van bloedsteten
zoo viel al na die der zinnen,
en bestane alle beweging op
panden. (v)

De aard van overandering, welke
 bij de samenbrekking der spieren
 in dezelfde doorkleefden, kennen wij nu
 nauwkeuriger. eigenlyk op 2 m,
 allen heeft hier by geen plaats.
 Volgens de gedaante van e i e k
e r a n d k i e d e b e r e g
 der spieren, of by derzelver ka-
 menbrekkingen het nalumen derzel-
 ve dunnereken in stede van aan
 te zwellen, het welke als den a-
 arf der spier - bevestiging zeer w,
 aanwyzende is, ^{all} dat dezelve in ee-
 re samenbrekking der vezelen be-
 staat, en dus het cel - vleysel,
 at de vezelen overruige, kamen
 gedrukt, en oden als deze poed,
 en en pasten worden. (v.)

Deze samenbrekking der spi-
 eren, worden onder e i e k i e d e
 meeste overlegingen in het dierly-
 ke ligchaam te vrees gebracht te
 wezjn door de gluispieren ope-
 ning en gelaten, door welke die
 een halte in luiten dize stroom-
 aarst, worden, door welke die i-
 n de lengte loopen, en door klein-
 grotte en sluispiere binnem gvan,
 de neken, gure overloopd of n,
 uitera of somtyds stroomd, en d-
 oor welke spieren men beide in
 einden aan andere deden duet,
 gkeere tijt, dize deden naer
 skonder tae binnem worden.
 in het laatste geval worden het
 liget zeshylyk naar de andere

kan getrokken.

§. 101.

De kracht en snelheid, met welke de spieren werken, is zeer gewoont, en wordt, schoon zij voor elke werking (als hulp-middelen bestudeerd worden), zeer snel te opmerkelijker, door de meeste spieren, ten minste, door de meeste bevestigde deelen, als een - omige - hooft-onderdeel, en aan het, maar de wetten der mechaniek, niet nooddelige geplaatst zijn, ten minste die spieren kunnen tegenwerken (antagonista), te overwinnen.

§. 102.

De prikking, door welke de spieren tot werkzaamheid worden aangezet, geschiedt in de

gestellen door zekere zinnelijke, met de spieren in aantaking komende ligtsamen, in die gestalten door de werking van de zenuwen op de ziele, welke zekere inwerking niet in overeenstemming van prikkeling, zoo als ontlangt de ziele, bestaat. Wanneer de ziele, zinnen geheel overeenkomen met den wil van de ziele, dan is, ten minste, zielekeurige beweging, en. (motus voluntarii) is, wanneer zij geheel zonder den wil der ziele geschieden, onwillkeurige beweging (motus involuntarii). Deze bewegingen, zinnen het midden tussen beide, en te zamen.

§. 103.

Even zoo als de zenuwspier,
bevat in dergelijken organen
bestaende is, zoo heeft ze een
eigenaardige spier — prikkelbaar-
heid (*irritabilitas spiciosa*) die
van alle verschillen, maar ook
by zondere prikkelbaar is, en
in plaats.

§ 104.

Zoo ook het alle misse,
en haltsiansche prikkelbaarheid
kittu, is niet te beschrijven.

§ 105.

over de aard en misse,
is spierverlamming door het lide,
en de gezondheid van groo-
te misseheid.

Witte stofdeling.

De slaap.

§ 106.

Die toestand, in welken het
zenuwgestel, voortaan is, dat is
naar de oordeling van de ziel, de
als stille kuisse berlegingen in
de spieren, of het maken te
maken, alomtegenwoordig van tijd met
den toestand, in welken die
gebeurtenissen en berlegingen
die door prikkeling door misse,
al van het zenuwgestel in de
spieren te oeffen gebracht wor-
en, rusten, of met den slaap
(*Comma*)

h. 107.

De naaste oorzaak van de
"slaap, is rust des hersenstels
aanleidende oorzaken van denzelfden
"zijn, of inspuiting en zwa-
"rheid, na aanhoudende over-
"matige gebruik aan de
"king door sprekels, of zwaar-
"drinking der hersenen, door
"welke de ziele tot hare eigen,
"aardige werkzaamheid ontkom-
"men worden. — Sommige hebben
"geloofd dat de slaap van de
"drinking der hersenen door de
"murderen (taelae) van het
"bloetkoudt ontstaat, dan de
"onderbinding, leert, dat juist
"koudten koudanige middel, de
"de van taelae van het bloet

1

naar de hersenen der mensch, die
"slaap hinderlyk zijn, ook heeft men
"en aangemen dat gedurende de
"slaap de hersenen ingetrokken
"zijn. De naaste oorzaak de
"slaaps is dus overzigtlyk gelijc,
"in een alleiding van de
"kten van het hersenstels, om da-
"t men waarnemt, dat na sla-
"pbadin, aderlatingen, of gurgel-
"kollektie met den koude water,
"ene slaapryghheid ontstaat. Na-
"men hier ook de slaapryghheit die
"de sluis menschen na het gebrui-
"k van spijten ontwaaren worden.
"— De onsen slaap by over-
"matige of by belijgingen van
"de sinnen, buren, en by de
"verstoring van de tusschen de

"Zeldi en de krosenen, kan met d,
"en gezonden slaap niet derij,
"en blipen. (v.)

§. 108.

De tusschen dan den ma,
"heid gaat den slaap door at.

§. 109.

De krosenaemde onvulle,
"kruige beidzingen duren gese,
"nde den slaap doort, hae is,
"L. larysaamie. door den slaap,
"is door de krosengete adier
"strikke, hoo dat hie na eeni,
"gen tijd door gilinge spikt,
"ding nader tot ontvaten aan,
"gespoord alor. is gebaen als
"dan de noodzakelikeit tot rek,
"ken en gauden. — "gebuden,
"De den slaap koudin alle wul,

"akuisige beidzingen op, de kin,
"kruige worden ongekeerde door
"kruige gese spiktels, de vage
"gotten hoo, hie oor is hie kint,
"wie koudet hie langte krosen,
"kruige behaude, eindigke ab,
"de ook is ongekeerde. maar
"de sprekering en de epte
"opstopping van hie chylbloede en
"alle opstoppingen worden doorne,
"vader, tenzij de krosenpemi,
"ing minder en de bloed-oml,
"oop traage worden. by hie ont,
"vaten gebaen is ons gese,
"van tot rekken, krosengete omk,
"wie door den omloop van hie
"bloed, geseigen in die vaten
"te bestoppen, en hie ingro,
"omer van hie krosenbloede gem,

"apozker te maken" (S.)

9. 110.

by enen ontdal komen, slaap to,
wie de werkdzaamheid, van den in-
en sign tien reis gied op der
mogtaan kroonen (insomnia) veld,
te somtijde alerkzaamheid der al-
dekeurige wieren, het zwegenaa,
n. de noordlandelen (Sonnamb,
elis) geroepeten.

Triede afdeling.

Stichtingen, die den
mensche als organische
lichaam, te komen.

9. 111.

Los de stichtingen, die den
mensche als belevingslichaam
in no algemeen taekken beko-
ren alle, die zoo veld op de ins,
standhouding, van typen indigti
in typen veld, als op de st-
on, blanting van typen geort doe,
ten.

Eerste deeling.

omloop.

§. 112.

het bloed (*Sanguis*) des
menschen menscheelijken lichaams,
is een vloeistof, warme, in het
hart en de aders besloten en
in den omloop doorloopte vloe-
stof. Het bloed is onder alle vloe-
stoffen des menscheelijken lichaams, de
welke het meest gelykmatig alle de
organen, welke naar het bloed
gaan (§. 113.) vloeien naar het
hart (de haren gadaer); alle afgeschei-
dene vloeistoffen (§. 113. en 114.) uit
het bloed afgescheiden, en de vaste

deelen des lichaams (uit het bloed
gevoerd). (§. 115.) enz.

het bloed bestaat (opzamen het,
in een gezond lichaam, een vloeistof,
die gelykmatige vloeistof is gelykmatig
gaan,) Zoo als ook de vloeistof
vloeistof. vloeistof van uit het li-
chaam afgescheide vloeistof vloeistof
die uit een waterachtig, vloeistof,
en gedultte, uit den naaste be-
sting vloeistof, het bloed vloeistof. (*Ser-
um sanguinis*) het vloeistof by 150 vloeistof
vloeistof) staat, de vloeistof (*ser-
um, citrasa, hypoxantha, flocculosa*) die
van het bloed in het afgescheide vloeistof
afgescheiden, en het vloeistof
(vloeistof), dat uit kleine vloeistof,
het vloeistof. by het vloeistof van
het bloed vloeistof vloeistof vloeistof

Wanneer het bloed met de ledig-
heids in den binding gebragt wordt

Zelfs in het bloed water, en in
den bloedkroeg, (crassamentum so-
spumescens in pulpa pampulenta sa-
guinis) uit welke laatste men doo-
st of masschen het goede gedeelte uit
opstelt en de slechtstof alleen te
onttellen kan. De volgende bestand-
deelen zijn borden (G. 11.) in het
algemeen omgiffen; open veld heet
de crasser meer gedeelten dan
alle andere deelen van het ligchaam.

G. 11.

De goede kleur van het bl.
oef, die eigenlyk van de signae,
wijze vermenigvuldiging des crasses afhangt
alors de misschien door de conditie d.
de gedeelten, derhoofde.

G. 115.

het bloed voerd, geleiden, voerd
den, in den omloop van het bl.
in de spijndelen, en uit die
in de bladder ^{his bladder} en uit naar het
hart teruggeleid; maar niet gelyk
kan men het op hoofde gedelen, na
enke, in de crasser naar alle
deelen des ligchaams hiet, en in
de deelen naar het hart teruggeleid.
Waarom omroep de bladder crasser?
De zijkbaar aansluiting, de af-
leiding enke omroep crasser gedelen,
de teruggeleid naar den crasser
en naar een gedeelte crasser
leiden den crasser en naar uit i,
niet, (de crasser naar crasser en
in de crasser gedelen),
het meeste de crasser in
crasser, in crasser na crasser

van 100), het verlauden is een de
kroon. Het kleine slagader is in
Circul en teroplicia van het de
ree.

G. W. da

Het hoofd spitting des oml,
oors, het hart, (cor) is een spale
byna kegelvormige spier, die in de
holte van de borst, in het hart,
kapsel (pericardium) ingesloten is,
van die massa van het harde
kapsel, (humor pericardii) gelykdyg
gehuuden, en naar het scheiden en
afgrenzen de hielig, met twee gro,
n. blake kouding op het midden van
eene, dat twee topunt naar oben,
enke en naar den linker kant
gehuur is. Het hart bestaat uit twee
en hartkamers (ventriculi cordis),

en met een insluitende huid, die een der lengsel is

en twee rederkamers of rederkamers
(auriculae ventriculi) aan de linker
en een overlyke aanhangsel reder,
neemt (auricula cordis). Twee in
inwendige opervlakten is van het
art kapsel, naar middel van de ge
ste stelen om de linker het recht om,
staet twee inwendige opervlakten,
met een duanne inwendige huid
bekled, die een der lengsel die in
inwendige staerak is, de harterkam
es, het grootste geheelte van het
hart uit makende, twee door een
eusharchtig husselensok van de
anderen gescheiden, de reder, reder
de reder van de reder, uit
ijte en in menigdelige reder
gen in spande gevoelene de
reder, die aan de inwend,

g. oppervlakte bolke en tusschen
getroom). Zijn bestaan. in de
ste kamer bevinden zich talen op-
eningen, een oorspronkelijke ostium
venosum (waar mede zij met ha-
ren buiten samenhang, en een o-
orspronkelijke opening (ostium arte-
rium), die in de, die naar de
strooming, slagader eindigt. De
ste is met eenen elastischen ring (lim-
bis) omgeven, aan welke de in-
nige huid een sterke bevestiging ma-
ke, en de kleppluizen der aderlijke
openingen (valvulae atrii) slornt.
De andere slornt door eenen el-
lastischen ring, aan welken in-
nige vlakte de drie halfmaans-
vormige klappen (valvulae semilunares) be-
vinden, in de midden zich drie kl-

ine knobbels (nodulae morgagnii,
islae venosae) bevinden. De onderste
hartkamer is korter, kleiner en
naar rechts (naar) naar rechts dik als
de achterste. aan hare aderlijke
opening bevindt zich het driepuntig
of kloppend (valvula tricuspid-
alis), en het hare slagaderlike
opening overdekt de lang-
slagader (arteria pulmonalis). De ach-
terste hartkamer heeft een dik-
ke, die naar rechts, aan hare aderlike
opening ligt een driepuntig
vormige kleppluis (valvula mitra-
lis) en hare slagader-
opening eindigt in de groote slagader (a-
orta aorta) — "het hart ligt
in de linker- en rechter-
hartkamer, het welke dient om

the derhinderen, dat het kerk mis
glas - of achter - drie kanten,
dat elke einde 4 hantkeije on,
die met het middenen, vast aan
een geshikt is. (v.)

g. 115. b.

De bawens (*sinussu stri-
a dactis*) benerens kinne halle
derlingels, de hant - oren (*sin-
iculae cardis*), zyn portoren, mhd,
ze hant, drie dunne zide won,
den heer de uis - en inwendighe,
ind van het hart, tusschen welke
netvormige bendering, van spierde,
zelen liggen, gebormelorden en),
dat een tusschenheit, dat een
derdiering van de inwendighe he,
id is, tusschen welke spierde,
liggen van elkander geshieden wo,

en in onbetoren kindren bin
die tusschenheit een wande open-
ing (*foramen ovale*) drie klap,
klus (*foliolo salaminis ostalis*)
kik naderhand aan den vord (is,
th mas *sinlimbica*) van dierde
eansleis en met dierde kanten,
groeit, en naderhand slechts een
derdieping, na laet (*passa ovalis*).
fajer ^{oos} ~~oos~~ opene kish in zyne
hantkamer, en neemt aan een kish,
de het bloed uis de oorte, sta,
meer die af, op; namelijk in
de dierde onbetoren kish bise
haladit (*sinocastae*), in de ar,
kierste de vier af ~~af~~ longadit
(*sinac pulmonis*). aan den mon,
den van de dierde hold der ligo
het uis hant - jaansche klapklich,

alvula inslarke) - het hart onderaan,
ge, ten tijde der diering, slagaders en
al andere spieren, zijne, om,
ang, te ontge in het gescap,
we, Linnæus. - De Linnæus die,
het hart, nummer haren vorse,
om, die de Wale Linnæus, en
die de groote Russchen Linnæus,
Linnæus, die, die, die, en die,
die in Gt. (v.)

6.117.

Om de harte met het hart, die,
in de groote blaas, water of adre,
osa (Vanguiera) dier, die, die,
in de groote in het lichaam, die,
spreiden. met onderscheid ten op,
lichte van de richting des om, die,
op van het blaas in die, die,
welke het blaas die hart na,

alle deelen des lichaams, harte,
aan, of de slagaders (arterie)
van die, welke het hart van de deelen
des lichaams naar het hart te
die brengen. (Linnæus)

6.118.

De slagaders, die, die, die,
in, die, die, die, die, die,
spreng nemen, in die, die, die,
de, die, die, die, die, die,
van het lichaam, die, die, die,
te, die, die, die, die, die,
eigen, die, die, die, die, die,
eigen, die, die, die, die, die,
die, die, die, die, die, die,
van het lichaam, die, die, die,
eigen, die, die, die, die, die,
die, die, die, die, die, die,

212, uit den Sleestreek (*Humicaia*
umia), en uit den inwendigen
reuk (*Humica intima*). Deze reuk
kenne wij slagaders, zijn met slag-
aders toe samen, vindinge slorpen.

§. 118. 5.

alle slagaders ontspringen
middelaar of onmiddelaar uit de
long-slagaders (*arteriae pulmona-*
les), of uit de groote slagader
(*arteria aorta*). Zij zijn niet los
aan, maar vastheggen dicht en
stelselmatig aan de aders, zij
omvullen zich voornamelijk, in de
leivaten vaten en takjes, zijn in
hare verdeling samenhangende,
of in slechts aan sommige plaatsen
aan het ligchaam hebben ze in-
mondigen van groote slagaders p.

213. na de menichvoldige ver-
teelingen eindelijk zich de slag-
aders, gelykelyk in de kleinste,
altes tot aan, gelykelyk in heel,
de twee slagader-takjes, dat altes
het ongekleurde gelyke van het
bleed, in de aders kan inbrengen
(*vasa arteria*) - voor de laatste
soorten behooren de inbrengende,
stapende en afscheidende vaten.

§. 119.

De terug stroomende bloed-
ader, of anders (*vena*) bestond
slechts uit twee vaten, die in
genen lok (*Humica propria*),
en den inwendigen reuk (*Humi-*
ca intima). Spirale vaten stonden
men in hare vaten niet, uit,
genomen in de vaten van men,

lyze aan het hars. in deze stoffe
e magte als is te inwendig
op de klier op vele plaatsen, te
aanig naar binnen toe zameng
stroomt, daer by kloppeliken op
keerde. by by in de g. hul vly
te staltiker, onbepaalde in hars
en loop en hars zotten by vly
ker, tinnig, minder sterkocht,
ij van die die slagaderen. by
nemen hars oorsprong is de
laaste in vanden der slagade
en, streuenen zich hoe groote
takken en stromen, en stroom
op te vlyte al het bloed ^{to}
te de long-aders, en daer de
beide heb- aders en ~~te de~~ ^{to}
te (derde pulmonares et carter)
naar het hars te vly. — "Te sla,

"geestes beggen dorpsans Japan van
"te aders, om haer hoe uitwendig
"de vlyte te bevestigen ^{to} ^{to}
"te by met vlyte inmondig
"te vlyte, van hier dat kinne
"te vlyte minde naar een vlyte
"te vlyte vlyte vlyte vlyte
"van die die slagader." (al.)

§ 120.
Het hart en ^{to} de vlyte, by
"geestes te het vlyte vlyte
in een vlyte vlyte vlyte
n. zamenvlyte (vlyte) en van
vlyte vlyte vlyte vlyte
te vlyte vlyte van het hars en
vlyte vlyte vlyte vlyte vlyte
n. vlyte vlyte, het vlyte vlyte
vlyte en vlyte het vlyte vlyte
vlyte vlyte, in de vlyte vlyte

op de grootste hartkamer. door de
samentrekking van de grootste hartkam-
er ^{of} het bloed in de longla-
gaderen, na dat het een weg door
de longen stelsel heeft, komt
de door de adem of over-long ader
in den achtersten boezem, in den
toestand van de kleinste onspanning,
enz. De samentrekking van de
boezem is ongeveer als van in de
onspannende achterste hartkamer, ^{hier}
de samentrekking hier in de grote
slagader en hoe in de overige sla-
gaderen ~~en hoe in de overige slag-~~
~~aderen~~ komt. beide boezems zijn ge-
^{lyk}lyk in den toestand van sam-
entrekking, wanneer het hart in den
toestand van overhoering of sluy-
ping is, en omgekeert, de kleinste

herten op de invallende velden een
ho hart, maken een volbricht on-
sparing van het bloed, daar het kan
ontdrieffen van het hart, magelys de
kleinste van de overhoering ~~en de~~
~~aderen~~ in slagaderlyke openingen
van de hartkamer, laten het bloed
de kamer regelmatig loop toe, ma-
ar blyven dus, te rug puring.

§. 121.

De samentrekking der hart-
kamer, veld de spanning van de
de hart tegen den invallenden velden
der linkerborst, of sijnen zijk het
hart naar alle kanten heen strot,
rd. dit is de noekbare hartslag
(albus cordis), die met het kloep,
van de slagader in die betrek-
king is, ten eerste, ten gelyktyg met

iebere samen-trekking der hartkammers (S, 121),
siale), eene uitzetting (diastole), van
het geheele slagaderlyke gelyde plaats
heeft: de spalklaat by een volwassene
aanpak in een minuut ongeveer 20
sintig malen, meer malen by kind,
eten, kalte kamer by seiden dan dag,
en. ook hebben lichaams lengte en
hoe veel de inwendige prikkelde,
arkheid, als de ~~aan~~ ^{de} ~~aan~~ ^{de} ~~aan~~ ^{de} ~~aan~~ ^{de} ~~aan~~ ^{de} ~~aan~~ ^{de}
skaar by gaande prikkeling op den
~~aan~~ ^{olke} lag groeten invloed, die ook
sinnige aard by onverschide mens,
eten in betrekking op den tyd de,
n iebere eende samen-trekking de,
n het hart, en inwendigheid sa,
n in groot van uitzetting der
slagaderen, dat is, met andere w,
voren, in eendigheid op de se,

shuid en sterkte, verschillende is.

G. 122.

De samen-trekkingen van de
hartkammers, en bysonderlyk der ach,
terste, geschieden met groote kra
fte.

G. 123 a.

by het einde der zwangerschap,
en ⁱⁿ samen-trekkingen der achter,
ste hartkamer eerder op, dan die
der voorste, om dat deze langer
dove het ingroomende bloed gypri
kelde wordt.

G. 123. b

Enen veel kan men, ^{ook} als
posler aantoonde, doorkunzigel,
angere onverschide der prikkel,
ing, door het bloed in de ach,
terste hartkamer, den oevergren

200) van de voorste der werkingen, op die manier beschrijven, dat de reg. smetige afwisseling in de bevestiging der harskamen en haaren, het hars maakt vertelbaar, aan de regelmatig afwisseling van prikkeling in de zachte toe te schijnen, en tijd, en te weten dat men de, ter verkraving van zachte onpasselijke typt, harsen des vrede, n. tijds niet nodig hebbe.

g. 124.

De beschrijving van het hars is onvolledig. Dus zelfs prikbaarheid hangt, zoo als de prikbaarheid van ierde spier, (g. 97.) te kennen van twee zinnen, g. : maar niet de werking van de zachte prikbaarheid, dan

Deze prikkeling, het zachte zamentrekking, en (g. 102.) alleen in eenen de die aangegane taasten des zent, en gestels worden deze door het zachte verandert.

g. 125.

De beschrijving van het hars, en in de slagafers hangt gedrukt, lykt op van de kracht van het hars, gedeeltelyk van het zogen zamentrekken, vermogen der slagafers, welke zij door hare zachte, in dit zels aan de insdentige op, prikbaarheid van hare eigen hars, in (g. 118.) slechtigen. Daar de eerste kracht worden zij slecht, 2, door de laatste nu hars, en hare wijte in den taast, and van rust, waartoe zij d,

te hare sterkte terlyg keuren,
dernaach. $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ in diastole en,
aanmer het harte in systole is en
omgekeerd. de oorzaak van diesen
pulsus (*pulsus variatum*) is
hetzelfde als by de harte. ook de
der beweging is onvillikeurig; zo,
als $\frac{1}{2}$ kan ook door stermerden
de verking van het zenuwgestel
overander worden. het bloed $\frac{1}{2}$
vome in de slagaders $\frac{1}{2}$ met.
g. 126.

Och langzamer is de beweging
van het bloed in de aders,
die behalden hare hoofstammen,
ze kan het harte, geen ^{pulsus}
g hebben. het bloed vloedt in
hetzelve bevestig door de kracht
van het harte, door die versta,

aders loopen, zoo als ~~het~~ ook doet het

gaders, door de sterkte die
ader heeft, door de zamendrukking
die spieren, in ~~der~~ ~~aan~~
hetheid de kloppen der nabijgelegen
e slagaders, ^{aan} ~~aan~~ ~~aan~~ ~~aan~~ ~~aan~~ ~~aan~~
g $\frac{1}{2}$ de aderen, by de inrichting
van hare kloppen, den loop
van het bloed in hetzelve naar
het ^{hart} ~~aan~~ ~~aan~~ ~~aan~~ ~~aan~~ ~~aan~~
insten enigermate ^{aan} ~~aan~~ ~~aan~~ ~~aan~~ ~~aan~~ ~~aan~~
aarte van het bloed. deze van
het harte bevestert de onrusting
van het bloed het instromen
van het ~~aan~~ ~~aan~~ ~~aan~~ ~~aan~~ ~~aan~~ ~~aan~~
in de baizoms van het harte,
ook vloedt de beweging van het
bloed door de aders, door die,
hetzelve groote getal en ~~aan~~ ~~aan~~
en door hare sterkte in

medingen gemakkelijc gemaakt.

§. 127.

De omloop van het bloed is een der gemblijgste verrichtingen des lichaams. door dezelfde wordt het bloed tot standig, en vast en los afscheiding van alle andere stoffen, als tot ontferming der ledenskrachten in het gehele lichaam strekt; het bloed zelf wordt door den omloop inniger vermengd, sluisbaarder en voor de rest verlaater gekauchen; de dierlijke vlamme wordt een gedeelte nieuw gebracht en door het gehele lichaam strekt.

Tweede medeling.

de aamhaling.

§. 128.

de aamhaling (aspiratio) die by den zelfstandigen mensch op de borst het naauwst met den omloop vereenigd is, geschiedt door de, met de lucht, op de borst, in de subshelt geplaatste, longen.

§. 129.

de borst holt (thorax), over grondslag de borst merken, is, de dubbe bunnige, deels kraakbunnige ribben, waer tusshen

rethige spieren liggen, en het borst-
been ijs maken, elorde naar in de
van. Dore het gedeeltelyk spiraktyl,
gedeeltelyk spiraktyl midden rif (die
Pragma seu septum transversum)
van de buicharte gescheiden. Naar
inwendig opperollakte is met het
ribbeskies (pleura) bedekt, het af-
ek, strekt het aan beide zijden in
de zakken joemust, een middense,
part (medio sternum) ijs maakt,
en zoo het door, als achter de
ruimten (cautum mediasline ont,
icum et posticum), oprekket.

9.130.

in deze zakken van het
ribbeskies liggen de beide longen,
(pulmones), zoo, dat zy gedeeltelyk
bedekt, en in de zakken beiden

gelyk en vateraktyl ramp (die
naar pleura) zich bevinden, die
het aan een grazen der inwendig.
van het middensepart gaan naar
de inwendig vakkte van in de
lang verdelingen van het ribbe-
skies, als lange borden (ligam,
enta pulmonalia), die van de
inwendig huid der longen vorm
in. de inwendig substantie
van de longen bestaat uit twee
ine lappes, van welke iedere is
it een zeer karkke minigte
vlietige, met vaterdelingen,
en aderlyke en slagaderlyke con-
gaten door vlietige cellen (ce-
llulae pulmonales), in welke de
uit zinnen der lucht (9.131.
c.) zich openen bevatten. het

plaatting der longen zinnen de bron-
chiale platen. — De longen zijn
in drie scheidene groote lobben der,
rechts, de rechter gebouwt in 2,
links, de linker long gewoontlyk in
3 lobben. De linker long is do-
or de plaatting van het hart in
de linker borsthalte altyd aan-
merkelyk kleiner dan de rechter.
(v.)

6. 1310.

De longen is de luchtpyp der
enigste, welke met het strottenhoofd,
in de kleinste bodenste opening naar de
halte van den mond gekeerd is, in
het voorste middenste gedeelte van
hals begint. Het strottenhoofd (*larynx*)
bestaat uit verschillende
kraakbeenen, die eenen hals insluit,

ten namelyk uit het ringvormige
kraakbeen (*cartilago trachealis*) uit
het schildvormige kraakbeen (*cartilago
thyroideae*), en uit de beide
botten-vormige kraakbeenen (*cartilago
scapulae* *articularis*), aan elke
zijkte nog enige rondvormige kraak-
beentjes zagen. Van de voorste op-
perflakte der botten-vormige k-
raakbeenen gaan naar de inwendige
zijde vlakke van het schildvormige
kraakbeen twee paar strik-vormige
ge banden, welke onderste de ste-
te spleet banden (*ligamenta
laryngis*) eenen smalle opening,
de strakpleet (*glottis*) laten.
een plaat van kraakbeen, het
strakvlies (*epiglottis*), ligt a-
an den tonghoofd, die door

de stratsplaat. Door de nabijge-
pieten kunnen de kraakbeenen van
het strattenhoofd op de beide,
dieze wijze onblikkelijk bedrogen en
open. De inwendige slakte van
het strattenhoofd is met een
reklyk met zenuwen en ghyfke,
lieren doorkien, en met een
zwee die een opperhuid of der
brekken der lengtel van de inw,
endige huid van de mond, bek,
lee, dat tussen de genoemde
banden een paar lakjes vormt

G. 1316.

Door het onhelderlyke kraak-
been, en iets diepen naar onder,
en ligt de byldyk met bloed,
dat en slaorten, en byzonderlyk
in jonge doorevloepen met een

gedachtige dochtigheid stelde, zoo,
genaamde schikakker. (Grondulo
Aphraida)

G. 1310.

Aan het onderste gedeelte
van het strattenhoofd begint de
Luchtpyp (trachten een asperaar,
terio). Zy bestaat uit 17. of 18.
integ ringvlyze naar artieren
opene kraakbeenen, die aan de in-
wendige slakte van hunne ei-
gene huid, (eene der lengtel van
de huid van het strattenhoofd,
en eden als die slijg gesteld,
liggen), naar tussen ruimten zoo
wel achter, als tussen hare,
anden door spire nietten stree,
nied ten. de Luchtpyp strekt
sich uit zoo in de borschoten,

derdeels zich door in twee takke,
n (transpiratie) waar dan ieder in
einen eerste tak gaat en zich in
kleinere takjes, die op het laatste
alleen sluitend zijn, in de longen,
receptacelen en in de trachealen cellen
indringen (p. 130) — de rechter tak
"van de luchtpijpeldoelvingen is g.
"meer of minder korter en ook iets
"wijder dan de linker. (v.)

G. 190.

De enige lucht voor het de
ademhaling alleen dienstig, is de le,
genschikte of het zuurstofgas (gas
oxygenuum - vesiculis). de dam,
pkringlucht is alleen, in het de,
ere $\frac{1}{2}$ longenlucht bezit het de
ademhaling dienstig. een melis
juist dat in den dampkring

bestaat menigd van adembare en no,
et adembare lucht het de verlong,
ing van het liden het adembare,
ijst. de gewone volbreedigheid de,
v bestond deelen der dampkringst,
lucht zijn omzond 0,27 zuurstof,
of, 0,73. stikstof een 0,1 of 0,
2 koolstofzuure lucht. door de
ademhaling verliest de dampkringst,
lucht hare zuurstof en verliest,
v plaats wordt vervuld door,
overstap zuure lucht, waar door de
dampkringlucht door de ademha,
ling ongeschikte wordt. — hoe vi,
v het de adembare huid van de
lucht ten minsten 0,20 zuur,
stof naar nodig $\frac{1}{2}$, kan een
wel deze volbreedigheid het op
v. of 8 bodenste deelen vermin,

aanstekend byzond en indelikt
worden maar dan is de ademhaling
mogelyk, ongetoet en eene volkomen
oversteking.

g. 433.

Het indaemen (inspiratio),
of de verlichting, waer door de luf-
te in de longen in getrokken
wordt, geschiedt, tusschen door het
af dalen van het middenrif, door
de verhoogde werking der in
uiscpendige tusschenribbige spieren
(die gewoont als tegenwerkens a,
angezien moeten worden) en by
het dieper in ademen ook door
de werking van andere, aan
de borst te vinden spieren,
n) de borstholte verhoogde wor-
de, waerdoor als dan de uisc-
pendige lufte door hare werke,

erke, door de opene lufte pyp in
in de longen cellen in bringe,
ten doe de in de longen besta-
nde lufte met de uiscpendige in
eendrigge is. door deze uiscpendige
g der longen cellen worden de
laedwater in de longen oerke-
nede, uisc getoet en de haeken
verzeelde vergevoed, zoo dat de
ed met gemak kan over vloeyen,
n.

g. 34.

Het uiscademen (expiratio)
geschiedt gewoontelyk door de ver-
hoging van het weder in tyn,
en naar boden' gewoontelyk toe-
stand van rust terugkerd mi-
denaf, gewoontelyk door de
werkkracht der ribben en d'ere,

deze kraakbeen, waar door ^{zij}, want
meer de kusschen zobbige spieren
ophouden te werken, weder in
adren, zoo als ook door de sluis
kraak der luchtspoot haken in der
Lucht cellen, zelfs door de over-
king der Lucht spieren, en by ha-
terde uis apemen, ook dan en
de ruggspieren. Waar het uis
ademen wordt nu alle lucht, wa-
ke in de longen ingedrongen
is, ingehouden, (om welke reden
ook de longen van een mensch,
die uis gadend heeft, op het
water vlyden, Daar in tegend,
iel die van een ongeboren kind,
d in het water naar den ge-
ond kusschen) maar even als,
niet meer, oleg het grootste

gedrukte der ingaankende lucht, de
bluedwater vallen in een, kran-
selen zich, hare haaken worden
kleiner, en of die vlyte wordt h,
ot vooftroomen van het bloed
in de kelle naar de achterste h,
kate kamer bevoorred, het indri-
ngen van het bloed. Loo de wo-
orste kate kamer daar en tegen
der hinderd.

f. 135.

de noodzakelykheid van de
ademhaling blyft niet is waar en,
t ons onvermogen, niet tegenst,
ande vlytekeurigheid van de ^{te} sluis,
eifting, noot in den toe, van,
D van iemand inademing, no,
g in die van inademing te
kunnen vohouden, door een g,

Luftte enen wel wordt by het
gibek aan stilligheid daer ook
hier by plaats heeft, niet geheel,
of verdoende hier als verdoend.
staar deellige de berlijng der hel,
renon met de ademhaling in een
n voortaankeleken samenhang?

G. 136.

Ma nu van de ademhaling,
of bestaat, volgens de waarsprijde,
hete by pethese, daarin, daer,
of bloed in de longen met hui,
stof als de gekeidene lidenklaar,
of droezen wordt, en kiek sta,
re tyne onvullandige hoolstof ons,
laar pijn daer doe wordt de
kleur van het bloed verhoort.
— 1) het vornaamste, ste niet
de ademhaling is de overste

"nging van de turbyke staente." (A.)

G. 137.

Het eerste inademmen van
en pasgeborenheid wordt door de te,
tegenwerking op de menigte van onse,
aloon prikkelingen, die op het
de vlesken, droortzaake, waardoor,
de forse haeste veldyde vordt.

G. 138

De hite heilige velden van
ademhaling noemo men Lichten, ge,
velden, kuchen, de hie, hausten, n,
iuten, lachen, velden.

G. 139.

Behalven de (G. 135.) op gge,
ene hoopakelijke nalligheid van,
n de ademhaling, hui, dezelde
nog de neshingvande nalligheid,
dat de longen als insdamping v,

verpluigen dinn van daer te ad-
mhaling middelbaar de bevoeling
van des bloed en van het hooren,
dort in den onderdunk, en by di-
spe en aenhouderende inademing,
in de ontlasting van vleemde lie,
getaamen uit het onderdunk, en
leer, dat door des inademen niet,
debaat het zing en riekten be-
sonder, en daer het inademen
de stem doorzuchtige wordt.

6. 1/2 o.

De stem (stom) is het ge-
luid, het welk ontstaat wanneer de
lucht by de daer toe door de stem-
toepiet van de stemtoepiet oede,
n aanstaas. noch in de dinstyde,
ing of vernarmping die stem-
des allen, noch in de spanni

ning of verslapping die stemtoepiet
sonder, maar in beiden te gelyc
stijgt de ^{stemtoepiet} ~~stemtoepiet~~
die te stemtoepiet (hoor bestemming
van hare hoogte of laagte, by de
dite verandering wordt welke kint,
of door de speiten van het ge-
vellen hoer, ^{en} de stemtoepiet
de stem hangt van de groot-
te van het stemtoepiet ^{der} in
gen en van de kracht, met alle
die de lucht door de stemtoepiet
dinge, ^{en} het gezang (dat van
het piepen, hetwelk men by de
dorgels gezang pleeg te noemen), en
onderscheiden moet worden) bestaat
in ene regelmatige, of wissel-
ing van verscheidene toonen der
stem. — de schill'kleur dient daer

verschijft ook als de gulskuldige
klaren in het strottenhoofd en de
luchtpijp, om de inwendige opper-
vlakte daarvan tekenig te
houden.

G. 111.

De spraak (loquax), dit
godelijke middel het aanduiding o,
niet stoffelijke, is de, door de
miltvrije hoortellingen (hande de-
len) het letteren gesoemde stem.
men zult de letteren, (als de
de syllabe en woorden bestaan),
in klinkers, halve klinkers en
niet klinkers.

Derde Verdeling.

de afhandeling.

G. 112.

Eene godelijke klasse van
verrichtingen, die aan het mens-
lijke ligchaam als organisch toe-
komen, is in het werk der ver-
binding, verdeling, afscheiding en af-
sondering bescreven. — eerste van
de afhandeling.

G. 113.

Als het bloed (G. 112 - 11
1.) worden zeer verschillen, de
aardige stoffen afgescheiden, die

men echter in een scheidige en gemengde dochten verdelen kan.

§. 144.

De vorktuigen der afscheiding zijn verschillen zoo als de afgescheiden dochten, deels onmiddellijk de dochtzucht van slagader, deels eenzijdige klieren, (*Glandulae simplices*), deels zamengestelde klieren (*glandulae conglomeratae*), die uit vele kleine paracellen (*acini*) zamengesteld zijn, welke uit twee bloed- en witte dochtzucht in een kleine onvolledig bestaan, die met de onvolledigen der overige paracellen, ook in een gemengde dochtzucht eenige; deels afscheidende ingewanden (*glandulae mucosae*), die in

gelijks uit bloedvaten en witte dochte dochten bestaan, en welke klieren onvolledig zijn in gelijks in een gemengde dochtzucht.

§. 145.

Alle afscheidende dochten zijn niet in de ⁱⁿ ~~port~~, maar in de stoffe in het bloed der docht.

§. 146.

Wat de verklaring van de oorsprong der afscheiding (*secretio*, is) komt onbetwistelijk het eigenaardig maaksel der afscheidende klieren en het ⁱⁿ ~~in~~ van de spanninge eigene slijpbaarheid, is in aanmerking. Men moet ook de oorsprong der afscheidende dochtzucht der docht,

Atten Gelde, derer de voor mijne,
der overlopende wateren in het
buisvormig getoerde afscheidende do,
water, en eindigt op deze plaats,
een een bijzonder vastigheid
van het bloed, dat naar de afst,
eisende merklijken heit geslaerd,
bloeds, de afscheiding gemakke,
lyker te maken.

De derde verdeling.

de verdeling in het albumen.

§. 187.

door het water derzelve het
lichaam van zelfstandigheid en ke,
acht. hier door ontstaat de
behaafte van herstelling door de
theelste door middel, dat of spijte
of drank is.

§. 188.

Veel door de aangenaame
gelaatsveranderingen van honger (ga,
me) en dorst (piter), veel
voor de aangenaame gelaatsverding,

gen van smaaklykheid en dan de be-
weiding des hagers, worden als 'twee
het gebruiken van veel samspe-
ord.

9.149.

de mensch is noch by 'uitsch-
eiding toe de weiding als het pl,
eutenlyk, noch by 'uitschuiting toe
de weiding als het vierenlyk siet,
om, 'zo als gepulstlyk als het
maakt dan 'yne standen en van
'yn 'vaccinacal, gepulstlyk uit
'yne bestemming om beborst der
gheele aarde te 'yn, blyke.

9.150.

de speten worden aan het
lippen gelijkaardig gemaakt door
de weiding.

Vlypde weiding.

de weiding.

9.151.

het zeer zamengestelde werk
der weiding namet 'twee van aansta-
ng in de mondholte.

9.152 a.

in de holte van den mond,
welke eenige grondslag de boden en
onperkaak (en de dieke met 'tens
duren) is, is naaken, hier de eerste
opening (o) van de lippen (la-
bia) omgeven is, hier 'twee van
de vlypde baten of vlypde
'twee van genaet vlypde, luyt,

en vlekken platen spieren liggen. Die
naar onzen dan verschijne spieren
en dan de uitwendige behuizinge,
de gesloten vlekken, maar naar art,
ken met de neusholte Ziel in de
kuingte (cauans) indiff, de die,
den Ziel, in de met het tandpl,
asch omkleede, tandkuisen (alveo-
le) gesloten, de tanden. (Dentes)
men onderscheidt aan ieder hand de
kronen, die met een soort van
eis opletropen is, dan den ka-
le in den vlekken, en verdukt de
handen in vjgtanden (back & hon-
d-tanden en kiezen. ijer tanden
heeft bloedvaten en zenuwen.

G. 1520.

1 dan het verhemelte, (palatum
em), dat de neusholte dan de m,

onsholte afvrijt, hangt aan den
achterkant een dubbeld huid, het
harde verhemelte (filium palati
nam) af, in vliens bogen spie-
ren liggen, door welke het opste,
arts in nederwaarts getrokken en
opwaarts gespannen kan worden. die
vrien beide bogen hangt de, uit-
vlede spijnspreken bestaan, (alveo-
le) die insprekels door eenen
ijnen spier verpoet kan worden,
af, en tusken de twee dan
iijeren boog liggende amandelen (t-
onsillar), een dove cellenruyfel
veruigste menigte van spijnspre-
ken.

G. 1520.

aan haar eigen tongbeender (os
hyoides) gesloten, vlekken de, uit

dele spieren zamengestelde tong, (*G. lingua*) door het grootere gedeelte los in de hals van den mond uit.

9. 1527.

aan beide zijden van den mond liggen de speekselklieren (*G. glandulae salivales*), namelijk de oortklier (*parotis*), welke onlosbaar (*ductus stenorhianus*) is, kunnen de kaakspieren voortdurend open en bij den eersten toestand in staat aan de inwendige slakten van de mond te openen, de onderkaakke klier (*G. glandula submaxillaris*) welke onlosbaar (*ductus stenorhianus*) is, is bij het tongrijmpje open,

en de onder tongke klier (*G. glandula sublingualis*), welke onlosbaar (*ductus stenorhianus*) is, is bij het tongrijmpje open. — De onder tongke klier onlosbaar is in de kleine onlosbare onder de tong. — behalven deze klieren zijn er nog andere kleine klieren in de hals en de lippen, die insgelijk tot afscheiding van het speeksel bestemd zijn. (v.)

9. 1530.

De keelgaten (9. 1527) zijn in het slokdarmhoofd over het slokdarmhoofd (*pharynx*) ligt achter den wortel van de tong in het strottenhoofd (9. 151.) en is met eenen trichterwijzen zak, welke

ins eigene huid (tenica propria,
a) met slymkleem vepelyk soor,
ken, en met eene inwendige huid,
d. (tenica interna) bekleed, en
aer aan den hutenkant met een
e glasvheid, waer aan men a,
n onderste, middenste, en bovens,
de gedulte onderscheide, omgaden
is.

§. 153 d.

het slokdarmshoof gaat over
in den slokdarm (oesophagus),
ene slijke buis, die aan het
achterste gedeelte van de borst
naar beneden gaat, door een
oor hem bestemde opening in
het middenst in den onderbuis,
k. kome, en in de maag eindigt,
§. 154. by bestaat uit de zelfde huid,

ken, waer uit het slokdarmshoof
bestaat, en twee spierstipke zijn
sels ringvormig, zul in de len,
ge loopende. — "De slokdarm l,
"igt mee naar den linker kant
"van de lichtsijde, waerop by het
"aan den zommige bukkindige
"besonderingen niet te letten is!" (d.)

§. 154.

De spijzen worden in den
willekeurig geponden mond op,
inomen, en hier eerst door het
kaauwen (manducatio) der ande,
d. de tamelyk slyke sruenige,
ngen van de onderkaak met de
bovenskaak maakt eene menichvul,
dige sverlijing van de eerste to,
gen de laatste door de sterk
aan haar beslotte kaauwspie,

aren (en slaapspieten) mogelijk,
k, zoo dat door de gnytan den
de spijten in kleine stukken de
xheld, door de haektanden har,
te spijten afgebeten ontgestamp,
x, door de maaltanden (die alle
gens hare sterkte en nabijheid a,
en de geleidig ook tot het aan
stukken opten slant zeer harde
spijten lienen) slermaaldt word,
en de tong en de slaapspieten
houden den beet tusschen de
tanden.

G. 155.

By het kauwen worden de
x in eigene klaren (G. 142.)
afgescheidene speeksel (sülindla)
ine doorkigtige, zinkelose, me,
x aartueblig en traute bestande,

den gemengde waterachtige klari,
stop, met de spijten der mengst te,
wordt deels door de prekking der
speekselklaren, door middel van
de spijten, deels door de stuk,
king op de speekselklaren end,
slerder ontlastbuiten door de
kauwspieren, de afleiding en
ontlasting van het speeksel in de m,
ontwalte behouderd worden. het
speeksel verslukt de spijten en
maakt hen door het zeldier op,
lossing zoo wel smakeliker, als
tot de slertering geschikt. he,
x buiten den tijd van het
kauwen doorgeschikte speeksel
behoudele te slertering in de m,
aaf.

G. 156.

het Voerchikken (Tijluis, 10) van de, door het kaarten en de bymenging van het spek, set het eenen by gemalene, spij, ten geschiedt op de volgende wij, ze. door de mengspieren vord, en de spijten op den rug va, an de tong gebracht. Terwijl de spieren van de tong dezelde d, een stop waarden en naar hare uga wortel terugticken, pers de, nu schepsgevoelte geboorde tong den buik, tegen het dorp, emelte aan, dan vloren naar de keelengete. (p. 131.) het laatste dorkemelte (p. 132) vord te gelyker tyd door zyne opvlaa, dit keelengete spieren in de hoo, gete getrokken, Zoo, dat het de

achtste openingen der neus ho, ste (p. 134.) tueskuis, het dan de buik sloorbij dezelde h. vord, er is, wanneer dit als dan d, de spannonde en neperdrunkte, nde spieren naar onderen gete, often vordt om het terugghete, n van den buik te vordinder, en. Zoo komt de buik toe aan het hoofd van den stoldarm, die ons zamenslukende spiere de kelen, vordt wanneer zy door buik gepre, keld vorden, den kelen in de, n stoldarm, neperpersen, die in, spijten, hooft van dezelde spiere, vordt door den buik toe samen, vording geprekkeld vorden, den, kelen naar beneden in de d, ang vorden.

§. 157.

het in de amandelen, in de
ld, (S. 1525.) in de sublingu-
ale klieren van het slokdarmho-
of en van den slokdarm, afge-
scheiden zijn, maakt het naar
beneden geliden die slijzen gemat,
klopper.

§. 158 a.

De maag, (*stomaculus*) die
in het bovenste gedeelte van de
buikholte binnen het buikvlies (*pe-
ritoneum*) gelegen is, is een rijk,
vrijzigtig, die het onderste de-
el van het darmkanaal insmaakt,
de hare voorste en achterste opp-
erflakte de verschillende delen in een,
of plinen behouden en in een,
en grooten behouden wand, wel-

ke laatste, wanneer de maag leeg
is naar benedenwaarts en die ma-
ag de maag slijzen is. Dit te
meer naar boven gelid is. De
blijvende zelfstandigheid van de ma-
ag is slijzig, zij bestaat naar
meer uit hare eigene cel (*tun-
ica propria*) die inwendige opp-
erflakte met een zeer regelmatig
gevoel inwendige cel (*tun-
ica interna*) bedekt is, en aan de
inwendige flakte de uit de
de twee lagen van spierweefsel
bestaande, spierweef (*tunica ex-
terna*) niet bedekt. Deze weefsel
zijn slijzig, die slijzen
open van den slokdarm. (S. 1
531.) behouden dat kragt de ma-
ag van het buikvlies, hoewel het

in de maag overgaand zinde, dan
den glockeren omgiff, en ook dan
de maag naar de zijde opwaarts, zo,
of het het stiel, naar in hare
plaats overloopen de banden gelyk,
zo (Ligamentum phrenica gastrica,
vicum et gastralis), een in
inwendige huid (Plica externa,
a). — "de opklimming der maag",
door hetten drooverste in de
de die zonnerechte draadtinge,
"n. vander de zijde liggig is en ha
de groote baf naar zynen kant,
"is de versterste draadmond van
"ingelassen, tusschen de ooren
"rege open staat. Daar het opklim
"men der baf, sluis hier een
"gromate de cardia; de vlijzen
"dan de maag, den uingelen van

kluis

"vanden de zijde kimpels V. De baf
"deplaten der buitinge rijkten
"den uingelen gelyken, daar de
"n. het het ongelangen van een gelyk
"ste harkheid sluis in staat
"gesteld, en zoo worden er gelyk
"heid gelyken ter een meer, die de
"reiding van het maag. — men
"kan de deels van den gelyk
"de maag gelykheid onderscheiden
"in drie delen, waar dan de
"deels de onderscheidene afte ge
"rege van, de buitinge langhe,
"de volgens de lengte van den ma
"de, de daar onderliggende van
"den vanden de maag naar hare
"rege opening, en de binneste
"laaf loop om hare kloof of de
"rege ingang. door de onderside,

11. is de vulling van den darm, in onder-
scheidene rigting lozende, op die wijze,
welk ontstaat de darmvulling der ledige-
ning van de inselband. (v.)

G. 158 b.

De maag heeft twee openin-
gen, beide aan haar bodenste gedeel-
te. in de linker opening (*ostium*
oesophagum seu cardiacum) in-
trijft de slokdarm, ter hoogte van de
rechter langzamerhand de maag (G. 158
3 b.) aan gebuilde van de maag,
die zich van de linker mond zijt naar
de linker kant het beginnende, het
de boden of grond van de maag
(*fundus ventriculi*) voort in
het van den rechter maag mond,
(*ostium pyloricum*) gaat
de maag, langzaam naar rechts toe,

12. is de vulling van het boezemende deel
van het darmkanaal in den tusschen-
afstand tusschen de darm - hier, de vulling
van de ledige en in den tusschen tusschen
van de maag en naar binnen
van de eindsteking van de vulling,
van de vulling (*pylorus*) tusschen
welke naar de vulling tusschen. (Dit
aan vulling van een vulling
aan.)

G. 158 b.

13. is de vulling van de vulling,
de vulling van de maag
van de maag (*succus gastricus*)
en de vulling van de vulling
van de maag, met
de vulling is de vulling van de vulling,
van de vulling van de vulling,
van de vulling van de vulling,

enschap met het onderige lichaam
verkeerd wordt.

G. 159.

De verticing in de maag,
schijnt te bestaan en voortnamelijk door
het maagvat (G. 158c.) , een stek,
te, dat met het speeksel gevuld is,
aan den kromme heft, teels door de
normale beweging (met het speeksel,
habituus) van de maag, die door
de hare vlijmschijns beweegzaam
wordt. Daardoor echter de men-
schelijke maag niet tot eigenlijke
emalting der spijzen, maar alleen
tot innerlijke vermeniging van de
zelve met het speeksel en het m-
aagvat, en tot overbrenging van
van den maagvat (chymus) in
naar de darmen tekeeren is.

de functie dient om den te be-
vegen vlijmschijns van de spijzen
naar het darmvat te keeren,
den; het maagvat (G. 158c.)
om de maag door vlijmschijns
niet te laten overmatige te be-
vegen. "De vlijmschijns of onderste ope-
ning van de maagvat tekeeren
"door hare vlijmschijns, in den
"opzichte van de verticing in
"de maag, hoe het dat de spijzen
"en in de vlijmschijns met het maag-
"vat innerlijk vermenigen en een
"ijking tekeeren in vlijmschijns
"als dan tekeeren tekeeren de spijzen
"enen vlijmschijns en vlijmschijns
"tekeeren door den vlijmschijns in
"den vlijmschijns vlijmschijns.
"De vlijmschijns, gedurende vlijmschijns

"En in de maag (Holen) kan men,
"het raadselmatig of seud (worden)
"gevoel is deelde dan tulle ten
"der een (v.).

men vindt gevoel in de
maag wanneer de ledige ledig is, de
oral wanneer het ledig enigzins
ledig gevoel is, een kleine ka,
schuldheid gel doorhanden, welke
verschijning het bederfing van
de vlekking der maag vint, en de
or hare prikkeling deelde velle,
de; doorat komt het ons waerheit,
niet door dat de, in de ledige
maag te vinden gel, den hader
opdekt; ten minsten zoude men
zichte als de vorkbullen van
inselen, of velle kiel de gubis
in de maag ontlastende, en die

"of uiskenheid geliefd velen,
"en uit de vrankste van kom,
"mige vogel, of velle kiel de
"vuis kiel niet den velle maag,
"ad in den vrankste vrankste,
"sem ontlast, kunnen vellen.
"ook hebben velle kiel de kiel,
"en eenen vrankste kiel
"vrankste, die na de ontlast,
"ting van een vrankste gel,
"door een vrankste middel, en velle,
"goddelijke vrankste. (v.)

G. 180.

zouden een vrankste velle de
vrankste van het middende en
de vrankste van de maag te
de vrankste velle.

G. 181.

dat ook de velle, die kiel

in de maag desinthe en deels uit des,
stoffen ontwikkeld wordt, dals doorgevoerd
is, de ducting koude bestudeeren,
is niet blaasvrijste, daar er in
substantie gende magen een lucht
gevoert, en de, of gestal door,
gelikte, met opzigen derwijde,
etc. J. 162.

De overvloed of de digne,
nietgeen, enner deelde door de
normale beweging van de maag
in den trillingsvrijen darm,
komen is, door de beweging van
der afkiesvrijen en de gel aan,
nietgeen draadtingen. — men h,
oide gende de maag door
het hoofdverdeling de ducting,
haerel keur te onrege, dals de is
eigenlyk vlijning mer, dan ene

"verkepluuts maar de gende tot de
"eigenlyke ducting doorde de maag,
"den, haerel her niet te onrege,
"aren is dat, zoudt de de doorde
"leiding, de eigenlyke ducting de,
"er gende in zijn merk koude
"geen" (v.)

J. 163

het abkieschap (succus p,
ancienticus) wordt in het abd,
cech (pancreas) afgescheiden. Dit
is een langvleete, binnen het
duodenum gelijge pleur, in ha,
ar inwendig maakt met de sp,
verkepluren in den mond (G.
162.) veel overkomt het,
bende, vlijning, eis harte h,
lickeverlyes, onspuitende de,
spis zich in ene, harte ghu,

de langte doorlopende ondraagzaamheid,
(*Tactus penetrabilis sui visus*,
ingenius) veruigen, die ziekte,
of alleen of met de gemeen geest,
eis verboden, gelyks door de ro,
khan van den stelselvingetengen
vorn, in dezelfs helle ondrass.
— G. 104.

ken abkasschap, dat de geest,
de ophoeromge heet met het
spekord in den mond, en vliens
ontlasting door de drukkings,
an de afgeduide maag en door
de plikkeling van de wadlast,
eis door de draagbely besta,
erd vord, sine hooge draagzaam,
k tot vordre oplossing en vordre,
ring der geyten. wat men eis,
lyds van de zure hoerzaamheid van

de vordre vordre, is ongeton,
f.

G. 105.

de geest (*visus sui visus*) vord,
de afgescheiden in de vordre, het
grootste ingekand in den ondrass,
eis, het grootendub in de vordre,
de bodenste tyde van den vordre,
sinnen het vordre vordre, vordre
vordre het vordre vordre, vordre
(*Liquamenta hepatis*), de van
de vordre vordre vordre vordre,
vordre, ondrange. men ondrass,
vordre aan de vordre vordre vordre,
de vordre en vordre vordre vordre,
de vordre vordre vordre vordre
en vordre vordre vordre vordre,
vordre. vordre vordre vordre vordre,
vordre vordre vordre vordre vordre

enigste van staten, die door alle
mijdel met elkander verbonden zijn,
n. er wordt namelijk niet alle,
en ook de eigene leverlagader
(arteria hepatica) slaet naar,
it ingeland geslaet, maar ook
door de spoorader (Vena portarum)
ene ader, die tasten en tast
jes het bloed uit de oerige in
geslonden van den onderdichtte
ring slaen, hier staan echter,
n de lever zich meer als een
pluigader verdracht. naar het eufor,
sierende bloedvaten (venae hepa-
ticae) ontlasten zich in de on-
derste halve. De geslonden (ve-
nae cavae) die door de gehe,
de kerkterdijheid van de lever
verdracht zijn, vereenigen zich

voor en na in grotere tasten,
en komen eindelijk in een gem,
ene onbesluit, de leverdij (V-
ena hepatica), te samen.
alle deze vaten zijn, zurekens
aflopende vaten, in haer verdr,
lingen in enkele bundeltjes ver,
eenigd, onder elkaar in hellek,
kurcorreltjes samen te hangen. de
verdronden die lever zijn tasten n,
ade zijn.

6. 1656.

aan de onderste slaekte van
de lever lijke, in een eigene graf,
in de eisselrijge huid van de
lever mede ingesloten, de gabben,
(Cystis seu vesicula fellea),
een langronde sluitende zak, die,
n de eerste einde (caudus) langsta,

in de galblaas

an inge wordende (geest) Voder,
geest welke met de leverhuis zich
in de gemene galblaas (ductus
choledochus) verzamelt, welke
naar den dwarslooppings darm
gaat; de roken van de ziele, die
ins dwarslooppings darm in den
den opent. De galblaas, zoo als
de galblaas, bestaan uit een
eigene huid (tunica propria),
aan vier inslindige oeffen-
ingelichte vezelen liggen, die de
zelve vezelen sijn, en
meer inslindige oppervlakte met
ene geploaide inslindige huid
opgetrokken is.

G. Vos.

• Van het naar de lever ko-
mende bloed, dient waarschijnlijk

• van het bloed in de lever

het vooraderlijk bloed tot de
afleiding, welke hier toe is,
voor de lever, volgens de deugdige
afleiding, welke hier toe is,
tot de lever en aan de lever
(en waterstof) die toe hoort,
nietheid vooral dienstig is. ook,
welke ook de leverlagad,
er is toe afleiding van de
gal bij te dragen. De huc
deugd van het door de lever
sader naar de lever aan de
bloed is zeer groot; al het a-
derlijk bloed, en dat in de
n d onproinc zich bevindt, be-
gaat naar de voorader, en al-
zo naar de lever, waar het
en zeer groot gedeelte afge-
ve toe vorming van de gal.

an van haar ke oerophalende, ^d
en na bevelling toe na aan
gestaarte blaed en de afgesreide
ne gal ene spijngke harselheid
Eismaaks, met het blaed van
de lebel plakader, door de le,
stapelt naar de halare gebra,
ge swards.

Twee dove de galapre,
ding toe aderlyke blaed alsas
van type oerophalende kwal en
waterstof vloed ontlase kon m,
en de lebel niet alleen als e,
n afscheidende metking aakt,
in, maar toeken enkel als de h,
ongen als een reinigings oeroph,
tuig." (d.)

G. J. S. v. N.

De in de galvaten eiges,

ster type der douching en maatig inktening

skieden en in de liphuies kamen,
slangende gal strooma uit jete
naar de gemene galblaes, die lere,
de, wanner hede opening van de
Aerleestring lingen ^{om} ~~de~~ oon is, en
voor de eijne gespilteld vloed, in
de kotte van den darm uit,
glora. — wannar water, luiten
den tyd der bevelling, de velt,
en van den darm en na ma,
r haken liggend uisende van
de gemene galblaes kamen gestad,
en type, ook de mond stende,
de dits niet gespilteld vloed, de
n sloes de gal eis te te te toe,
r de galblaes naar de galblaes,
waar te voor opborping van
hare mairantige deun oeroph
en kraltiger vloed. ten type de

sterking worden. Deels voor de
kweekling, dan de gelykdelde darm,
deels voor de bevestigingen, welke
de voor de pifteling van de
neue gabbis in de en ook in
de gabbis aanwezig worden, in
het darmkanaal uitspeld.

g. 168.

De gal is een taage, gele
stigheid, dan eenen buiten gmaa,
k en eenen zachtken uymaard,
ijer. Deelt. hare rechte bestand,
alen hyn water, kympha en het
yachtige stof. hare grondstoffen
n kalkaarde, mimaalalcali, een
gtinge hardheid kimeyde, kerd,
en glycyde, phosphor, korrste, en
inkouyde.

g. 169.

De natigheid der gal is ni,
et, dat hyn gelyk men ertyd die,
onderstelde, wien als een fep de
inwendige storming der schick,
hige en vakerachtige deelen van
de darm kanalen, maar het niet
dat hyn de scheiding van het
dand wortel of de stof (Anlies)
van de kweekstof te die orens, en
de vromstige bevestiging van het
darmkanaal als een dermynde
vield beordere. De gelyk word,
k hyn hare afscheiding het bloed,
dat uit de den onderbuis te
tief komt, dan hyn vakerachtige
ge koorstol sedynge. in ongebore,
en kinderen heeft de heler no,
g een natigheid, welke niet
onder (g. 211.) zal sterktlaad

stonden.

§ 170.

De milt, (lin. j. splen.)
en dus ook het ingewand, dan te-
ser, ligt ingesloten in de halve
van den buik en binnen het
buikvlies in het achterste linker
en bovenzwaarte van den buik, o.
op het linker voorste deel van
het buikvlies (Ligamenta linis)
in hare ligging bevestigd, welke
verhouding mede hare inwendige
ijde vormen; behalve welke
het nog een eigen, hare inwe-
ndige zelfstandigheid omgevend, heeft.
hare inwendige zelfstandigheid is
overal celluleus van eenen coar-
sten in het blaauwe vallende kleur.
Het krijgt haar bloed door een grote
aanloop, met bloedvaten naar rijkte

Arteria (arteria splenica) en om
haar bestemde door hare bloedader
in de poortader. behalve dat het
op de afvloeiende vaten en Venen
n; maar geen spoor van eenige
ontleeftheid.

§ 171.

onder de salige passages, o.
der tot nuttigheid van de milt is de,
o de vreeslijkste, dat het niet
haar toe de galschikking vane,
terwijl het de kasduid van adre,
het bloed, dat door de poortader
naar de linker vaten, vermenig-
vuldigt.

§ 172.

het uit Celluleus bestaand bin,
cellus (peritonium) dat alle tot
de vertering dienende ^{ingewanden} van den
buik omgeeft, dient niet alleen

Daar toe, om door de uitscheiding
van het blikstort (Cinnabar) uit
de uitscheidingen, de uitscheidingen
te leiden en zamenvoeringen te ver-
keren, hier door vanden, die de
door middel van deze uitscheiding,
en vorming, de kelders in hunne
liffen te versterken, kan hunne
uitscheidingen en de ingesloten
buiten de kelders geheel en
opgekleefd te maken, maar ook om
de uitscheiding, maar van de
kelders (p. 176 en 178 a.) zal het
worden, en de netten te ge-
meen.

p. 173.

De netten (Cinnabar) zijn de
kelders, die de kelders te ge-

Daar, nadat het toe uitscheidingen,
uit de maag, de ledere en het
kardedarmen gescheiden is, de maag
& kelders naar de kelders
tegevoerde bloedvaten van die
kelders vaten, en de kelders
de lichaamen, het te kelders is.
de groote net, dat van de uitscheidingen
uitscheidingen van de maag, de maag
en van den kardedarm gesche-
den worden, hangt door de uitscheidingen
van de kelders is een
geheel van de uitscheidingen
van de ledere en de maag
p. 173. voornamelijk vinen de re-
sten met als soort van kelders de
en het net, als middel, om het te
uitscheidingen van de kelders onder de
andere en met het blikstort te ge-

verhouden, en de meeste glibberig
konden (en ook zekerlijk het vier,
vleesg.).

g. 174.

De Lyma komt uit de ma,
af in het darmkanaal (Caecum in-
testinum) of in de laatste gedeelte,
het Dunne Darmkanaal, aan welke
de onger is van het onderste gede,
alle het dikke gedeelte. Het g,
de dunne darmkanaal is gesloten
of de maag zoo lang als de lengte,
an het gehele ligchaam.

g. 175 a.

het Dunne gedeelte (intesti-
num tenue) bestaat uit twee
afdeelingen, zoo als de ma,
g, namelijk uit eenen eindhuid,
n (tunica externa) die een de

de lengte van het hielkies is, uit
eenen vleschtop (tunica muscu-
la), die uit twee deelen be,
n deels in de lengte, deels
in de breedte, en bestaat uit
eenen vleschtop (tunica propria), en een
andere of vleschtop (tuni-
ca interna seu villosa) die de
deze huid is een der lengte van
den gelijkenen tot van de m,
aan, en bestaat in twee, uit de
vleschtop (villosa) die de
de naar de darmkanaal heen gk,
en de mondjes van de vleschtop
en die hier vleschtop (villosa)
vleschtop (villosa) dat is, uit lang,
en van de eigene tot, en de
vleschtop in smalle plooien (het,

dele kerkungie) samenhangende de
kalkte slagades van het. Vanne ge,
darmte Maasman als hare openin,
gen ~~de~~ Darmstort (Succus ena,
sicut) in de moite als, ~~toest~~
aftepe gijntelien ode trekken de,
teije opperhakte met. ~~toest~~ en ~~toest~~
e kele kerkungie. Gedra het eenen,
een graad van kerkungiebaar,
heid.

§ 1758.

het uste en kerkungie ge,
de van de Darme Darmen, dat
we onmiddelfe het de maag kerkungie,
kerungie (S. 1580.) en in het 10,
de het abklesigep (S. 183.) en
de het (S. 185.) onslake worden,
het de Maagklingreige Darm (int
estinum duodenum); het onslake

debbelike gebedene gedulte naam,
de men den kerkungie (intestina
me lium); ~~de~~ kerkungie ~~de~~
ode gedulte men ~~de~~ kerkungie ~~de~~
me (intestinum jejunum); ~~de~~
onderste onslake slaker gedulte
men den eigenhaken kerkungie ~~de~~
ug te ruemen. het laatste gedulte,
te van den kerkungie onslake kerkungie
de de onslake kerkungie van het
teije Darmen aan de onslake,
ige kerkungie van den kerkungie ~~de~~
me en open kerkungie in het
kerkungie van den kerkungie (S.
abstula coli).

§ 1759.

De kerkungiegeige Darm ~~de~~
ode voor kerkungie van het kerkungie,
kirkungie die als banden van de kerkungie,

en niet (Ligamentum duodeni vena-
le) en van de luster (Ligamentum
duodeni hepaticum) naar denkel,
van de luster, maar de lusterarm te
en een eigen darm scheidel (mesen-
tium) in twee liggings bezistigt.
De is een breed. Tusschen de luster
van de luster. Van in de luster,
de luster van den darm aan te
en eigen luster. De luster
en een omgeeft. Tusschen de luster
de van de luster. De luster
en van de luster en luster,
en van den darm, als ook de
en luster en luster. De luster
van, benevens de luster
luster van luster (Glandulae m-
mesentericae).

G. 177

in het luster gedarmte end,
en van de luster, wanneer luster
en de luster gekomen is, en de luster
en van de luster van het
de luster en der luster, met luster,
de luster (G. 178 G.
l.) en van de luster van de luster
de luster, van de luster
de luster van den luster
luster luster, luster en luster
de luster van het luster,
en van de luster. De luster
en luster luster te luster,
en van de luster luster
de luster, van de luster luster
de luster, van de luster luster
van de luster luster, luster,
de luster luster. De luster
luster (motus peristalticus)
en luster luster, wanneer luster

door de clym, byzonderlyk vóór,
om de met de gelykenyng de oer,
blyft van de zachte gelykenyng, en
orden, byzonderlyk vóór, om
de innerlyke gelykenyng van de cly,
om met het darmloze, dus om
de gelykenyng van het clyloze in
de clylozen te verorden. Dus,
en niet vóórnamelyk, om de oer,
blyft van de clym door het ge,
niet kunne gelykenyng naar het
dikke heen te daren. het niet sly,
en dat in het dunne gelykenyng af,
gelykenyng vóór, byzonderlyk vóór de
zachte gelykenyng vóór van het,
dus door de gelykenyng vóór van
van de clym, dus vóórlyk het
de gelykenyng van de zachte. door de
gelykenyng van de innerlyke gelykenyng,

lakte van het darm vóórlyk, vóórlyk,
en vóórlykheid vóórlyk, en de te
gelyke vóórlyk van de clym vóórlyk,
Dus, het vóórlyk de clym in de li,
niet. Daron kom, het niet sly,
en het clym vóórlyk vóórlyk in het
ene gelykenyng gelykenyng massa
van. Dus (faeces) vóórlyk.

g. 178a.

op de zachte gelykenyng kom de Dus,
het in het dikke gelykenyng (intum,
stium crassum), het men in den
karterdarm (rectum) (Colon), en
in de Darm (intestinum) (rectum)
vóórlyk. De karterdarm vóórlyk,
vóórlyk, naar het dunne gelykenyng in
vóórlyklyk vóórlyk vóórlyk vóórlyk
vóórlyk, het dunne Darm, (inte,
num & caecum), van vóórlyk vóórlyk,

Dez antwoorde en het Nederland

met vele slymholte (gledulde), vromen
te aanhangen (plectus hermisce,
mit) gestonden, en waar, door die
indring van des kinne gedachte in
het dikke, het klappelen van den
estelbaem (salpetera coli pui luy,
ii) gesondt vrede. Hoe het oer
ijde onderscheidt men het gekromme
nd^r geachte van den karteldarm.
De karteldarm heeft zijn eigen dar,
weledig (mesolosa), en bestaat uit
siet totten, die met die van het
kinne gedachte verkerden naam de
sten. De inwendige huid heeft een
gader monden, maar geen slakken.
met bloedwater en zandsten is ook
dize darm te klyf (beheld), en ook
op zijn inwendige wlatte vrede,
aanvoert en slym afscheiden. De

geslopende vaten in het dikke ge,
"Varmte zijn veel minder in getal
"Van die der kinne varmen; de d,
"inse der dikke dar. Zegge me,
"er te bestaan om als vromen vaten te
"Dieren hoe het onvrije gedulde
"van te vopen, ten unde de ge,
"Erige onlastinge van vaten die
"onvrijen en onvrijen kin te,
"de, voor te komen, van veld o,
"en toe de vading veel mede te
"denken. (v.).

9. 1785.

De karteldarm gaat in den
voldarm over. dit trude vaten
te holte van het vromen, en in
te aan zijn onderste gedulde ge,
en inwendige huid maar eenen te
dieren vlatte van het vromen

Darmkneus, en aan tyne uisvanden
ge opening twee spieren (Sphincter
stercus) en twee spierende spieren (Le-
statars). De eerste en slym vanden
de in de kledde afscheiden, en ook
in deen darm vanden men oploest,
ende vaten. by indyft ge aan den
reus (anus) vlear tyne kuden inde
uisvanden afscheiden omdy van.

f. 179.

De omdyftels van de spierde,
en komen uis de dunne darmen wt,
ge tooke het klapkies van den kled-
heldarm in den vanden darm. die
klapkies vanden veld om den te
spierden omdyft van de kledde uis,
te de dunne in de dikke darmen,
veld om het kledde vanden van tooke
afte te veldvanden. het, uis het wt,

omdyftel aankomst. afscheiden slym
maakte te veldde veldvanden van
de veldvanden uis den vanden te,
en in het omdyftel veldde van
den veldvanden gmaektyer
f. 180.

Door de omdyftende veldde
vanden, tooke in den vanden te,
en uis in den kleddearm, van
de omdyftels van de slym men
velden veldde, dan door het,
ook hier afscheiden, darmvelden
en veldde veldde veldde, tooke da-
te by eenen veldde veldde veldde
en veldde veldde veldde. het veldde,
slym maakte ook hier de darmen g,
veldde, tooke het veldde veldde
van de veldde veldde door de veldde,
veldde veldde door veldde van de

heel gemaklijker
alle ~~de~~ gemaklijker

§. 181.

hiet de ~~in~~ in het onderste
gedeelte van den darmkanaal de Druk,
het komt, Deste meer gaauw in de
ne zachte stinkende deuring over.

§. 182.

in den endeldarm wordt zoo
het de opslorping van de Drukstoppe,
en als de hoortelling van de Druk
door darmobers en slyme sporogien.

§. 183.

Wanneer de Drukstoppe toe reke,
nietste gedeelte van den endeldarm,
hiet opening in den darm door de
me slijmspieren gesloten wordt, ge
komen is, door prikkeling te looch,
de Druk in slijm te inolen,
sige afschakeling van de Druk, en

Wanneer de Druk toe reke
§. Voor vullende deuring van
n de slijmspieren en door vullende
eeng vullende van de Druk,
het en ontsteken van de Druk,
en, Werd aan de berleging van
de Drukstoppen van den endel,
darm bevestigd, en de ontsteking na,
n de Drukstoppe te vlieg gebracht.
de vullende slijm van den darm
koken van den darm naar buiten ge
voren endeldarm terug.

De vullende berleging van
de Drukstoppe is onvullend, ma
er edin zoo als idere ander on,
vullende slijmberleging van het
Darmkanaal vullend.

De Verdeling.

De aflooping van het stercorale stelsel,
en het verloop der afvoerking in
het algemeen.

§. 184.

het, in de dikke darm, is
de de dikke gestreide stercorale
stelsel (*Caecum*) is gewoonlijk een
de meestrijke ^{afgeleide} ^{afgeleide} van eenen
Luislaeten smaak, uit de gewone
spijzen, geestelike is de ongun-
stige veranderingen zamengeteld.

§. 185.

het stercorale stelsel door de

water (§. 175 a.), die uit de
vaten (*arteriae hepaticae*) van
de inwendige huid der darmen ha-
ren oorsprong nemen, ingesloten.
De *Caecum* of melkwater maken u,
in opnamegedeelte van het stercorale
stelsel vastgesteld is.

§. 185.

De afloopende water (*vasa
absorbentia*) of *lymphaticae* (*vasa
lymphatica*) zijn dunne, vliezige met bla-
selletten (*vesiculae*) voorzien de
en die voor het gehele ligchaam
expansie, van de verspreide vaten
van het stercorale stelsel en als
het is in takken en stammen,
en verspreiden, en in enige hoof-
stammen (§. 190.) kunnen lopen.
De *lymphaticae* in de kiste en vlak,

te van de ligte van de alreer aan de
trappene doorden in, en waer de
die door hare hoofdstammen naar de
bloedmassa. Het tamen dees by de
schelaten de kinnefke aanschouwing,
deels vooral in het ligte van de st,
als; getuigde omdredigheid van de
gedurig aangevuldene doorden dees t,
en de bruise in het bad en met
gerusmiddelen te bereyde oplossen,
9 der oppervlakte van de huid,
deels, het naakje der klapvaten in
de oplospende vaten, deels het op
Lidelen van de klapvaten van
band en haren verpoging, terwyl te
integendel vaten van band en haren
kandstem bezig worden. Van deels de
de vaten langzamerhand opgesloten
worden. Het is niet te guesen met

meer met het Los veld, als die het
der vaten van de vaten der me,
Lepanden en het van vaten de
binnen in den klapvaten aalleden.
"De oplospende vaten, als de vaten
vervaten gaand, verspreken hier in
"van de vaten, dat te niet al,
"de vaten in enkele vaten vaten,
"maar geboonfke met binnede vaten,
"en aangevallen, welke in vaten
vaten vaten. Haren vaten is te niet en,
"vaten vaten, terwyl is een vaten vaten,
"hier te niet vaten, terwyl het op a,
"en andere vaten in vaten de vaten
"vaten vaten, vaten vaten en vaten vaten,
"de te niet vaten vaten vaten op
"vaten vaten vaten vaten vaten vaten,
"en ander vaten vaten te vaten vaten.
"De vaten vaten vaten vaten vaten vaten,

1 de alle inmondigen dwertien, waard,
1 door het aansienlijk is, dat het
1 door de waterdalen opgenomen water
1 van de ene plaats de ligchaams re,
1 van de andere kan geboerd worden,
1 zonder dat hetzelve in den omloop
1 des bloeds gelake: hier in kan
1 men verbitaren de mogelijkheid van
1 stoppleausingen en vooral woda
1 hier voor een groot deel weryren,
1 de onder de opste van de richte,
1 opke stoppleausingen, die men so,
1 met, de waarnemen, in hun werk
1 gaan.

1 de waterdalen bestaan uit
1 sterke robben die zeer dun, zoo,
1 zachtig en zachtel zeer sterk
1 raga: de invloedige rob die de
1 dunste is, vormt de dwertien,

~~1 de rob die de dwertien is, vormt,~~
~~1 de dwertien dwertien dwertien,~~
1 de rob. (d.)

G. 187.

1 de dwertien die de opste,
1 opene waterdalen, is in het aly,
1 men, een heldere dwertien die
1 gule rob, die witer naar den die,
1 richte van veyprong die opste dwertien
1 water uit dwertien welke dwertien,
1 liden is, en, namelijk op de op,
1 stoppleausingen van het darmen,
1 van den type der dwertien in
1 raga, dwertien.

G. 188.

1 de opste en dwertien,
1 ging van het ingezonden water,
1 welke rob en dwertien die
1 de dwertien die dwertien,

te vaten, niet merkwaardig, maar
als haar buisjes werken. Voor de
pijnberging, door het kloppen der
spieren, en door het nederwaarts
berogen van het middenst. by de ad,
inhalering, wordt de beroging van
het opgeslopte bevestigd. Maar,
men aan de waterlaten, het no,
of toe gene Zenuwen heeft waarg,
nomen, is echter hetzelfde geve,
lijheid hier geve, gelijc blyt. En
de waarneming op levende Vissen,
~~waarneming op levende Vissen~~, wa,
ar wy dikwylt gezien hebben dat
door het puckeren van een vat
dat hetzelfde Lief oegndelickelyc jam,
in trok en het vork, konde het
sardes met de gewagte puerheid
voorstuurt, het vuideloyte kan

"men die Lief by de chylwateren.

"niet tegenstaande deze groote geve,
aefigheid der opgeslopte vaten (de,
"bly waargelyc het die voort van
"gedaefigheid waaraan wy blyven in
"de aanmerking op V. 2 & ten na,
"am van verbergene gedaefigheid,
"geden hebben, behoren) is de berog,
"ing van het opgeslopte vork in
"te bly in den natuurlyken pla,
"te hier langzaam!" (v.)

6. 189.

De opgeslopte vorken gaan, er
by het de hoofdstammen van het
opgeslopte waargelyc komen, door
de waterklaren (glantelise conq,
lobetae) die sympatiae) die by
de chylwateren, om hare plaetin,
of de vamschickels, pluren.

(*Glandulæ mesentericæ*) kusten.
 Deze zijn kleine urande lichaampjes,
 die aanzienszame slagaders krygen in
 welke men insesende waterdalen zoo
 n. halverhalving een vasculig net
 vormt, die ook het afleidend vat,
 welke zijn oorsprong neemt. in
 deze kisten wordt de loop van
 het oppervl. vate verhoogd, die
 in tijd zelden en met dat vate,
 het vate als de slagader in de
 de kluisvaten, gemengd, en zoo
 hoe de gelijkmaking met het vate
 geschiedt. gemaakt.

§. 190.

Op deze wijze komt het
 opgeslorpende ^{in de kisten} vate van het
 vate vate de meeste waterdalen,
 vaten zeld in de, in den ont,

opgeslorpende

herbijn onopzettende en in het act,
 vate gedrukt der vate opklimende,
 vate (*Vallis Moricilis*) die
 zeld met een opening, een vate
 zeld een slagader bevindt, dat h.
 n. indringen van het vate in de,
 vate vate, in de linker ont,
 vate vate ader (*Vena sube-*
labial sinistra) open, enige op,
 vate vate van de boden te,
 vate vate van het lichaam vate,
 n. zeld door andere vaten in
 de vate vate (*Vena jugul-*
aris dextra) .

§. 191.

het vate der opslorpende vate,
 ont is, zoo los de vading en n,
 vate vate van het lichaam, af
 vate los de vading van het

oorspronkelijke in hetzelve, van zeer
groen, geel.

Talente verdeling.

de verdeling van het bloed.

§. 192.

Het serbes, dat het bloed, zoo al,
al door de verdeling der wateren,
kan als door de afscheiding der
wateren, (§. 143.) Geduriglijk o,
onderaan, worden door de wateren,
welke door middel van de op,
lopende wateren aan hetzelve worden,
van hetzelve, of hetzelve.

§. 198.

hier hoe diens del is wat al
het stan de inwendige en inwendige,
ge opstapelingen en hetten inge,
zogen water, de hoepdoren is uit,
er het, in het darmkanaal, hetzelve,
aarde, of hetzelve.

§. 194.

De bloedverdeling (Janquière's,
cetera) dat is, de geftmakinge,
an de aan het bloed teruggeerde
deurde flap door verandering der
verandering harer grondstoffen, ge,
ietz zelfs tusschen door de bymenging,
g van zoo vele, in het ligchaam,
in hetzelve wateren, in het
darmkanaal, zelfs voor den voor
dele stellingen, krankelingen en
kluren vertragen loop van het

opgevoerde vorken, deels door de by-
menging van het bloedwater uit de
in den der Magaders in de water,
klieren, deels door de bymenging d,
an vorkten die uit het indersige
van het ligchaam twee de ufoelofe,
en de water gebaerd worden, deels
door de glucht der langdraame en
droppelgelyke uisforbing van het de,
edend vork in de bloedmaske, door
de inmerke inmerlyke vermening m,
et de dulse in het tate, hare, in
de water en byzonderlyc in de nu,
ken der longen, die behalden dat
nog voor de spierberleging bedor,
derd worden. "mogelyc dat de b,
looselling van de in het bloed in,
lyskorte, shyt, aan de lueler, in
de longen door oxydatie van de fch,

"de en door afkeltung van haar od,
"arvlaedig kooftofe niet her gelyk m,
"abing van het blad. (v.)

De klyte verdeling.

de voeding der vaste deelen, in
het byzonder.

§ 195.

De natuurkundigen zyn het on-
rens gemest, op de vaste deelen de,
lyghaams van tyd tot tyd
verloren gaan en weder hersteld
worden, en men heeft dit ree
g deely bevestigd, deels onkenn
end, deels zoodanig bevestigd,

te men, op de praesien aangevonden
de vergelijking van de loren getaakte
delen gevonden, die delen alleen
eigenlijke waeding te zijn, die noch
spier, noch zenuwvoorkelbaarheid he-
bben. Zoo viel is onderzocht zeker
dat van het tot het de onniet,
geboordene delen des lichaams door
de opflorpende water oeggenomen en
eis de bloedmassa weder hersteld is,
wanneer men deze geeft
"op de poging die de natuur aan,
"alende her genezing van de loren,
"geen in de vaste delen, waer by de,
"krijgt een aanmerkelijke verlies van
"Zelfstandigheid plaats heeft, dat nu,
"er ons in dien nimmer lijft aan
"de gedurige waeding ook van
"die delen, welke men spier en

"Zenuwvoorkelbaarheid heeft, te zijn, te zijn,
(D)

5.196

Eis de eindstukken van de
in het gehele lichaam verspreid,
de slagaders, wordt door de eis van
in het bloed, dat muss geschied is
om in staten vaste Zelfstandigheid
der andere te worden, namelijk de eis
Zelfstos, afgezet, voor stelling de,
erikt en van hare overvloedige
waterachtige delen voor de oploop,
ende water te worden. De hoedheid
van Zelfstos in het bloed wordt
daer door vermindert.

6.197

dat ieder deel uit de bloed-
massa die bestanddelen ontvangt,
die het noodig heeft, gekond gedeel-

klein Jose chemische verslindings, die
als door de eigenaardige prikkelbaarheid
van den de slagader-einde en der
waterkleet van ieder deel voor een
sta te worden.

G. 198.

Zulke delen des lichaams, die
geheel of deels van leven berooven, kan
niet, wanneer zij verloren zijn gegaan,
alt, weder hersteld worden, en onaf-
komen delen worden zulke ook de
meer met leven voor. Zie de delen. Dit
reeds zonder echter de invloed der
hervorming op de verandering der
aardheid, dat het zenuwstelsel ook op
deze verandering heeft.

regende der verandering.

de verandering van de

G. 199.

het vermogen der menschen en der
volkomene dieren, eenen constanten graad
voo te brengen om te behouden, die
van de temperatuur van het midden
lichaam, in hetwelke zij leven, zeer
onafhankelijk is, hangt niet slechts
zoo weinig van het vinyden der
vochten tegen de vaste deelen, onder
tegen elkander, af. de chemische
theorie, volgens welke de verandering
van de longen voortgaat
in der vastheid

wordt, terwijl de zuurstof der lucht is,
al met het bloed vereenigt, het lucht,
het en de warmte-stof vry wordt, die
op insiglijke gronden tegen zich, die
hun minste bezwaar dat zij niet een,
zigtig aangenomen kan worden. De ho,
opbrengen van verschillende warmte zijn
de verschillende brandingen der ver-
menging, welke by het afscheiden der
vrijen en by de scheidung der stoffe
zullen het ligchaam voorvalten, wa,
ar by de warmte-stof vry wordt. De,
wegen is de inslag van het zinnig,
gestel op de overbrenging der warmte
zeer groot - de grootste bron der
"verschillen warmte is al overal in de
"verhouding, maar by door de binding der
"zuurstof een aanmerkelijke hoeveelheid,
"de warmte-stof vry wordt, maar van

wordt en verschillende het vryen to de
"vorming van het koolzuurgas het by
"de uitscheiding onbegrijpelijk, gebreuk,
"de vrye. Onderscheiden is de vrye,
"ing als een overname bron van de
"verschillen warmte mede aan te merken,
"verschillen door de vorming van het
"verschillen bloed, door het geheel ligte,
"verschillen voor vryen stof aanbrengen van
"verschillen vry gemakte vrye. maar ter,
"stoff er door vrying veel vrye vrye,
"verschillen vryen vrye, ^{wordt} door de op,
"verschillen, door welke scheidung de vrye,
"te stof een vrybare vrye een,
"vrye, maar veel vrye warmte-stof
"verschillen: "het door vrye te vrye
"verschillen, door de vrye vrye van
"het ligchaam altyd byna vrye is.
"het is ook vrye noodzakelyk,

"at de vrye vlamme - stey in het lig,
"chaam weder geboren word, d'lykt and,
"d' schijnt zoodanige graad van warm,
"te zoudt geboren worden, welke het
"lychaam nua zoudt kunnen verdra,
"gen, maar waer door d'zelfs deel,
"niet schijnt zoudt verbrand word,
"en: om dit door te komen heeft
"de natuur mede de huid uitscheiding,
"ong zeer geteld, waer door de
"overvloedige vrye vlamme geboren
"wordt; en welke men daarom al
"het doornome middel om het vrye
"vrijen van waente in ons ligchaam
"te behouden, mag aanzien." (G.)

Tienste Afscheiding.

de huid uitscheiding.

§. 200.

Wat de afscheidingen (§. 143.) is,
in byzondere beschouwing nog overig
is, behoort buiten die gene welke op
de geslachtskrachten betrekking he-
bben, door eerst de huid uitschei-
ding (*perspiratio cutanea*),
die, behalve twee zeldzame gevallen,
naemde afscheiding van de huid,
meren, op de, het geheel ligchaam,
aan ongederde huid, plaats heeft.
Zij geschiedt door de zweetgaten

(pore cutis exhalantes), hi niets, anders zijn dan de opene mondjes van de laatste glazuren inder van de, huid (p. 14.).

§. 201.

Met deze Zekertaten wordt in den gezond en geestigen toestand een dampvormige dookteghheid aangeklaaspen, hi men de onmerkbaare Zekertaten noeming (perspiratio insensilis), de Zekertaten, daer hi veel deegelyk merkbaare is, te noemen selug. hi bestaet uit water en de vlugge grondstoffen des lichaams, hi hi versche idere menschen en by den Zekertaten menich op verscheiden tyden Zekertaten op verschillende wyze verhoudon. Volgens de waarneming van juveine en ten richte t i n c r i j

wordt er gedurig op de huid, de afstrooming geseemd, Zoo dat men met de Zekertaten de huid ¹⁶⁰ Zekertaten sekerder van der longen kan zien, Zien, wanneer deze door Zekertaten in hare verichtingen belemmerd worden. (d.).

§. 202.

By de uitgeloosheid van het werklug van de waarneming is de handheid van waarnemingstijp al, tyd nog al aanmerkelyk grove, en, enkel wordt hi gedultelyk door de handheid van tijp ten Zekertaten overlofting in het bloed doorhande, hi, gedultelyk door de julleere of langzaamere berlyng van het bloed, gedultelyk door groote of geringe plakheid der porien

bepaald. deels daarom, deels oph.
men de saaietheit van het gene, wa.
+ op de oppervlakte van het ligam.
aan door de opheffing wordt op,
genomen, niet nauwkeurig kan bep.
alen, laten ook in de zorgdel.
Dijste proefnemingen van Sant
o: is in zich gene algemeen gelden,
te besluiten opmaken.

§. 203.

Wanneer de uitwaaseming Zoo
snel overmurdert wordt, dat zy ni.
er meer in de gedaante van waasse.
re, maar als druppelen vloeit op
de oppervlakte van het lichaamt
overzigtig komt, dan noemt men
dezelve Zweet (sudor). in ditz.
in heten toestand vinge dikwijls
vredeljk bloed door de huid-pore

poten.

§. 204.

De uitwaaseming dient tot
verrijfing der overvloedige Water,
achtige en sluytge deelen uit het
bloed. behalven de (op §. 1
" 99. in de aanmerking) doorname
" dienst der uitwaaseming, dient de
" Zede ook om de Zenuwen, die zich
" op de oppervlakte van het ^{lichaam} bevinden,
" ten geveiligte te behoedigen en de
" te houden, welke dienst zekerlyk
" van gene geringe belang is." (v.).

Op de verdeling.

De afscheiding van het vet.

§. 205.

aan de meeste plaatsen van het
lichaam is het cellulosegewef met het
(adipos) ^{weefsel} opgehoopt, een witte uit
waterstof, ^{weefsel} ^{weefsel} (en een weinig
stikstof) bestaande olie. Het vet,
dat uit de slagaders door een nog
onbekende verruiming afscheidt, en
van tijd tot tijd door de opslorpen-
de vaten weder opgenomen. "De
afscheiding door ^{afscheiding} ^{afscheiding} van de
lyke olie door de porie, die in
van het dit geschiedt door een
ontvrije

"de vanden van de slagaders ^{af}
"van worden." (v.).

§. 206.

het vet dient, om de opname
van de lichaams op te vullen, ^{en}
de gelijkheid der vaten te bewa-
ren, de zeldde bloedsdrukking te be-
houden, menige kleine bloedvaten,
gingen te behouden, en het vet op
marg in de holle botten, dat van
het overige der zijk door een be-
achtige kleur en grootte afzonder-
dijk onderscheidt, dient om de botten
en ligten en minder broos te maken,
en. — "ook dient het vet, ten min-
sten by vele dieren, om gedurende
een lange overlevingsduur van de
maag en ingewanden toe te voeden
de verbruiken, en by velen van velen,

"opening in de massa der doorkten ges,
wordt te worden." (v).

Waarlijk de Verkeering.

De afscheiding en ontlasting van pis.

§. 207a.

de overtuiging der pisafschei-
ding (*secretio urinae*) de beide nier-
en (*renes*), liggen in den omringel
van de lendenen, in de buikkhol,
te achter en buiten het buikkas,
aan beide zijten van den ruggegraat,
d. by hare boonsvormige gedaante,
te hebben zij buiten de tubuli op,
prolatta eenen haltonden wand en

eenen inselendigen haltonden wand of
vlieghede (*hilus renalis*), die in
het midden tubbel is, Zoo dat te
spken zijne beide lippen de blau-
water der nieren en het nierbel,
kon. Voorgaan. zij zijn met een lichte
vlieghede (*capsula renalis*) omgeven,
n) dat men ene naar oriëntedighen,
de groute hoerelheid het afgeveel,
te is, om haer nore behoudigheden
te behermen, ene eigene huid (*cu-
nica propria*) omgeeft de inder-
zige zelfstandighen der nieren.

§. 207b.

De zelfstandighen der nieren is
toesvuldig verscheiden de inselendige,
de naeste aan de uitkalling (*subst.
antia interna seu tubulosa*) die,
st ene heldere kleur; de interden,

die de naast aan den grond
wand (*substantia costalis*) is
vondertig. de eerste bestaat groote
deels uit pislaten (*ductus ure-*
terii), die als kundeltes (*vas-*
iculi pyramidalis) rems elkan-
de liggen, naar den kant van de
uitkolling der nieren elkan-
der, en kundeltes in kleine
vande siglaampies (*papillae ex-*
trinsae) eindigen, welke zich in het
niet (*l. 2076*) ontlasten. de
laatste kundeltes bestaan
uit bloedvaten, die, tusschen de
kundeltes der inwendige zelfstand-
igheid, tot haer komen, en uit
welke de pislaten haren oorsprong
nemen.

l. 2076.

tot iedere nier gaat namelijk
ene naar orientigheid groote slag-
ader (*arteria renalis*), en takke
n de docta, waaraan de linker,
volgens de ligging van de groote
slagader naar de linkerzijde, kort-
er is, dan de rechter. iedere nier
slagader tula zit in serphidone
tukken, die in de uitkolling van de
nieren indringen, tusschen de bun-
deltes door de inwendige zelfstan-
digheid naar de uitwendige zelfst-
andigheid gaan en na verschillende
kaderdelingen in kleine klompies
(*glomeruli*) eindigen. het over-
blaevedige bloed vloods door de
ders terug gelaerd, te, nadat
zy uit de nieren uitkolling te do,
oorspron gekomen zyn, zich in de

onderste halader ontklappen, Zoo, dat
de ligging van deze ader na,
er de rechterzijde, de linker nieren
en langer is dan de linker. behalve,
van deze ontvanger de nieren zijn,
welke on hebben oplopende wate,

§. 207.

uit de (§. 207a.) genoemde
de klompjes, welke klompjes van
de Yunnan water zijn, ontspriete
de de pissewater (ductus uriniferi)
die in de uitwendige zelfstandig
heid gekonkelde worden, en in
de inwendige zelfstandigheid de
by elkander komende buideltjes (§.
207b.) van dezelfde former. De
nietpeltjes (§. 207b.) in welke de
pissewater zich verzamelen, worden

van kleine vliezighe buisjes, die naar
bektjes (calices renales), ongaat,
en alle deze nierbektjes gaan
in eenen gemeenzamen vliezighe
ontvanger, het nierbektje (pelvis
renalis) over, dat uit de nier-
uitkalling te voorsporen komt.

§. 207c.

Soort iedere nier ligt in een
machtig, bruin ligchaam, dat by
de vrouwe grooter is, dan by vol,
wassenen.

§. 208.

het nierbektje gaat, terzelfter
enigstins enger over, in den pi-
elieder (ureter) over, een lange
danne buis, die uit eenen eigen
met zenuwen en aderen, naae de
verschillen gescheiden, doortreedt

uit eenen inswendigen, met slym
overtrokken rok bestaat, van twee
naar het achterste gedeelte van twee
twee. Die peesblaar of blaas en het,
dalen totten scheidings doorboort.

§ 209.

De peesblaar (vesica urinaria)
die onder in het bekken, buiten het
buiske, liggende, is een vliezige zak,
welke bodemste rondgedeelte men, in
het vlakke bij de vrucht de helle na,
na de naarsting loopende peest,
roeg (urachus) ontstaat, (welke
e naarhand oerstaait) den bodem
na van de blaa, (fundus ve-
sicae), welken onderste men, langere,
merken nauwelijke vordende ge-
ulte, het welk in twee peest,
g oerstaait, den hals van de bl,

baas (plex vesicae) noemt. Zy be-
staad uit eenen eijeren rok (tunica
propria), die uit een vlie-
zige, met zandvenen vlytelyk begraad,
cellendepel gemaakt is aan vliezige
inswendige vliete eenen zeer dun-
ne inswendige huid (tunica intima
e), op welke een groote haas,
welke slym afscheidende vliete, in
de bodem, aan hare inswendige
oppervlakte liggen spiervezelen
of van zogenaamden spierrok (mus-
culus carnis) vliezige deelen toe,
is in de lengte (detrusor urina-
e) zelfs in eenen schuifpistool en
in twee richting loopen. om het
onderste gedeelte van den hals
van de blaa, blaas vormende
tweevleesden eenen slijppistool.

(*Spinetter vesicae*).

§. 210.

de pisblaas (*urethra*), in de
kon de hals van de blaas onder,
gaat, bestaat uit een eigene met
zenuwen tydelijk doorzigt en uit
ene inwendige met slym bekleede
klier, gaat onder de persening,
der jukbeenen door, en opent
zich met een uitwendige opening,
by het mannelijk geslacht aan de
punt van de roede, by vrouwen,
en onder den kiltbaar.

§. 211.

in de klompis der uitwer-
pige zelfstandigheid der nieren (f.
207.) worden uit de slagad-
res, in de pisselaten (*ibid.*) de
pis afscheiden, die dan door de

bindevlies der inwendige zelfstandigheid
van de nieren (f. 207b.) door en
mede de nierkapvlies (*ibid.*), in
de nierbeertjes (f. 207) komen,
wie deze in het nierbekken (*ibid.*)
vallen, en alzo door de pisle,
ders (f. 208.) naar de pisblaas
(f. 209) gesaard worden. Alom
alle de afscheidingen, in de
afgevoerde lichaams plaats hebben de, so,
komt wel de afscheiding van de pis
de onduidelijke, een en als het
elke plaats in een onduidelijke
doorzetting te bestaan: het men,
kegel der nieren slym het men,
n. ^{oor} ~~oor~~ een zoodanige doorzetting,
g het allergeestige te zijn, daar
inspuitingen in de slagaders gra-
an, zonder moeite door de oel,

"vullige bevoelingen van de beide
"ten in de piswater voortringen. de
"hadden dat, gheen nog derghewone
"tegenwoordigke verschijnsels dit gelaet
"in te bevestigigen: Zoo liet men by
"voorbeld of een algemene krampe,
"stijge aandaning van het ligchaam,
"de pis van een volkomen katers, son
"gekleurde, dikwyls byna smakeloos, ^{hardanigheid te voorde kin}
"en, die welke seroverzuert worden de
"of de derminering van witte in
"de slagaders der nieren. in tegen
"overgestelde gevallen, waar het vaat,
"getal aan een groote verslappinge,
"inderhandig is, is de pis geelachtig
"Zur dik, en niet tydelijk bezinksel
"betreft enz." (v.)

§ 212.

by de groote der nierslagaders

"is de afscheiding van de pis in de
"de beide overvloedig; in het linker overvloed,
"iger in de linker van in de rechter
"nier. — "dit" phynod mede de deronde
"stelling van de doorloopeling der
"is ten bevestigigen, daar het blaas in
"de linker nier, regens van korten
"afstand van de aorta, niet meer ke,
"acht voor de beide vorderen doorgeader,
"en (v.)

§ 213.

der ook, behalven de geschiedin,
"g in de nieren, voor gekime vleg,
"n (viae lotie de vander stree) pis in
"t de maag en darmen naar de blaas
"er geberd vorder, is niet daarop,
"niet. — onderzochten phynod pex n,
"is onmogelyk dat door de vater,
"water enig soepel, kan veld geene

" eigenlijke pis, uit de maag en inge,
" worden, naar de blaas ^{aan} geleerd kon
" worden, (v. a.)

§. 214.

de in de pisblaas zamengedrukte,
vrije pis der zamenke zich in de blaas,
en het veldvrijige slijm in de blaas,
of alle, als in de pisbladders, beschermde
deze tuben door hare slijmvlies. De
slijmvlies van de blaas verbindt
het onafbrekings afvallen van de
pis.

§. 215.

Wanneer een taerikende hae,
welke pis (by een volwassene m,
welk omteent $\frac{1}{2}$ tot 2 pond) in
de blaas verzameld is, van droogte,
zucht de uitzetting van de blaas en
de vrakking van de pis op den

hals van de blaas en onaanbrenging,
ene gescarvoring, die ons tot de
illikeurige zametrukking van de
spiervezelen van de blaas met hie,
op den het nietverrijt en de bui,
Bijeen raapt waar door de pis de
oor den pijnlijk onslakt wordt, die
na pissezuurde papier by den ma,
welke gelacke verdelde onslakten
g. 216.

§. 216.

De pis (urina) is een helder,
de vrygebluist, van eenen zo,
uurslijm smaak en eenen eigenaam,
lijken reuk. Zy bestaat uitsluitend, in
het veld veldigte phosphorzuur, p,
is zout (phosphorzuur met veldigte
mineraal zout) en veldig hie,

huid van de visstroom oplost. Zy
heeft grondstoffen Zy ook het gelaat
de van het bloed, alleen in andere
omstandigheden. deze verhouding is baten
die van de verscheidene menschen en op
andere wijze van verschillend.

§. 217.

De pisafscheiding is door het li-
chaam door de onvolgeling van een
laarige waterachtige, aardachtige, zout-
achtige en brandbare stoffen zeer
zigtig.

§. 218.

de nuttigheid der haren (C.
218.) is nog onbekend. het is o,
pouwacht dat Zy in harenboezem
ruchten dikwijls gemaak ontbreken.

sectiende Verdeling.

Geslacht der ringtonen.

§. 219.

die gene, tot de tweede hoofd,
klasje behoorende ringtonen, door
melke de menschen tot voortplantin-
g on het onderhoud van zyne
soort te behouwen worden, noemt me-
n de geslacht ringtonen (fun-
ctioes genitales).

§. 220.

de voortteling geschiedt of den
menschen, zoo als of de volcome-
ne dieren, door middel van twee

geslagten, het mannelijk en het vrouwelijk, van welke het laatste bij de vorming door het eerste bevestigd wordt; Zoodanig, dat eenen stuurhoofd in het dier ontstaat, groot en opvattend, tot dat zij ten tijde van hare rijpheid geboren wordt.

§. 221.

ten aanzien der gebaardheid, vlieuigen heeft er eene vastgestelde onderscheidenheid plaats tusschen de beide geslagten. Vrouwen (het mannelijk) hebben, die de Telschalen van beide kunnen bezitten, zijn meer of minder onvolkomene dieren, zonten geboren, en worden bij andere meer volkomene dieren in uitzonderde gevallen waargenomen, en onverschillig van den seksen,

welk heeft men geen gebruik, vlieuigen waarnemingen.

§. 222.

Behalven dat, zijn er nog betrekkelijke verschillen, door welke het volwassene mannelijk lichaam, ik van het volwassene vrouwelijk, lichaam onderscheidet. Het mannelijk lichaam is gewoonlijk langer, zijn achterste vlieuigen, zijn Lendenen, en dikker, zijn spieren dikker en sterker, zijn huid, gladder en (behalven het langere hoofdhaar der vrouwen) meer behaard, zijn beenen dikker, ruwer, meer uitgespreid, het, zijn borstbeenderen, zijn bekken smaller, zijn schouderbladen meer gebogen, zijn borstbeenderen en vlieuigen, zijn langer, zijn strottenhoofd g.

voeten, dan by het vrouwelyk lig-
ichaam het gelyk is. Het uit de
groote saphheid van het vrouwe-
lyk lichaam, slaat een groote
neiging van hetzelve tot volbloed-
igheid, en het verworden, en uit
zyna groote tederheid een hooge
en groote van puttelbaarheid.

Verkeende Verdueling.

de tederheiden van den man:

g. 223.

Door de mannelijke Testes,
en (*partes genitales masculines*) (vrij-
en verrijping) slijkt van het beji,

na de jongelingsjaren. tot aan den
gegroten ouderdom (plaats heeft) wo-
rdt het mannelijke lichaam tot
beveiding, bewaaring, en ontlastin-
g van het mannelijke Zaadstroom-
beveeam. Deze Testes zyn de za-
den met de Zaadleiters, en de
overige Testes van de Zaadlei-
ngen, de Zaadblaasjes, de de Noord-
tandeklier en de mannelijke ure-
ter.

g. 224.

De beide ballen (*testiculi*)
liggen buiten de buikholte in
den zakzak (*scrotum*) die be-
staat, slijkt uit de algeme-
ne slijksels, uit een eigen,
en inwendige zeer sterkcrachtige
slijt, die met vele slijten zoo,

wordt is. *Hunica dactyl.* Hetzelfde,
komt. Hette restens elkander liggende
zakken, voor iederen bal erin, die
met hare beide vlakke in het midden,
en vormen den balzak en liggend,
het (septum procti) uitmaken,
hetwelk van buiten aan den bal,
als door een naad aangevoerd wor-
de. In ieder van deze zakken,
angeg. een bal aan zynen zaadstam,
of (*uniculus spermaticus*), die
uit zaadslagaders, en aders, uit
zynen zaadleider, uit zenuwen en
oplopende vaten bestaat, en uit
de buikholte door de buikring in
den balzak nedervaat. ieder bal
heeft, met zynen zaadstam, van
den buikring af, een gemeen-
men schede (*Hunica vaginalis*

communis), zynne inwendig eel-
scheut en eigen schede, lok van
den zaadstam (*Hunica vaginalis
propria fundali*), en een eigen
schede lok van den bal (*Hunica
vaginalis propria testiculi*), voornam-
aan de uitwendige oppervlakte van
den schede lok de balpauze.
(overaafte). — "de balpauze maakt
"eigenlyk geen afzonderlyken spier,
ze uit, maar bestaat slechts in
"de verhoogde dikte van de buik-
"ronde en binnenvle. Wierpke buik
"spieren, die nae den bal af-
"vallen." (v.)

G. 2246.

de bal zelf bestaat uit den
eigenlyken bal en den eibal. de
buitste vanda omkleedt door een

derlingel van den schudelsk, welke
omkleedt in de eigene huid,
an den bal (*Tunica propria* en
albucinea testis) overgaat, welke de
inwendige zelfstandigheid van het bal
omgeeft. de eigentlijke bal bestaat uit
de veelvuldig gekonkelde fijne zaad
buisjes (*canaliculi seminales*), die
met bloedwater doormixt, en door
kleine buisjes (*peplula*) in vele
kleine Tullen (*lobuli*) verdeelt,
Zich aan de zijde van den bybal
in het vaarres (*rete vasculosum*)
vereenigen. uit het bovenste gedeelte
van dit net ontspunten de
le buisjes, (*vasicula apparentia*)
die naar de kegelvormige strompen
(*coni vasculosi*) des bybals optrekken,
inmen. deze, uit veelvuldig gekon-

kelde buisjes bestaande strompen,
ontlesten Zich in de buis van den
bybal (*Canalis epididymidis*), die
ingelykt gekonkelde aan de achterzijde
van den bybal naar beneden
in den Zaadlieder (*Vas deferens*) o-
vergaat. Deze klimt in den Zaad-
gang voor den buikling naar de
buiskele af, en eindigt, met de
onlosbarbuisjes van de Zaadblaasjes
vereenigd, in den pisweg. aan het
onderste gedeelte der achterste flanke
van de pisblaas liggen de Zaadbla-
asjes (*vesiculae seminales*), welke
uit verscheidene zakjes bestaa-
nde zakjes, die Zich in eenen gang,
en met den Zaadlieder Zaamenloo-
pende buis (*ductus ejaculatorius*)
vereenigen, welke Zich aan

hare zijde van den pisvezel, nabij een
kleine langwerpige vierkantheid, de
prijpke kop (*Capitulum Gallinaceum*)
ontlezen, en door sluiskleef (*Sp.
kinetica*) geplaten is.

G. 225.

De begin van den pisvezel voor,
de omgeven van de, uit veel kor,
rethjes bestaande, voorstanderkleef (*G.
Londula prostrata*) van vier achte,
afte gedeelte vele rethje ontlezen,
jes in de pisvezel gaan.

G. 225.

De mannelijke raede (*penis*)
bestaat uit den pisvezel en de spo,
wachtige lichaam, de pisvezel uit,
st, terwijl hij door voorstanderk,
leer, onder de schaambuikreuni,
ging doorgaat, langzaam naauw (*G.*

Herbicus

Thomas urethrae) Van weder uit
dering (*Sabbat urethrae*) in einde,
lyk in een nauwe cilindrische,
uis, die met vele spijklieden door,
Lien is, dering, tot aan de pen,
na van de mannelijke raede. da,
er, waer ^{de} door de voorstanderk,
leer gaat, is het (*G. 225 b.*) gen,
sande prijpenhoofd, benoemt de
openingen der zaadlieden te vind,
en. dan zijn dering gedeelte af sa,
n) is hij met een sponzachtige
shede (*Corpus cavernosum uret,
brae*), die het onderste, middeng,
te sub van de raede uit maak,
t omgeven, het bodente. Deel
van de raede wordt geformeerd,
oor de lude sponzachtige li,
naumen van de lude (*Corpora cad,*

innoya penis): het grootste gedeelte
achter door het hoofd van de veld,
e. (glans), dat insgelijks met de
spansachtige lichaamen des pinnels in
verbinding staat, de gehele reede
is met de algemeene bekleedde ader,
daks, die zich achter aan het reede,
kroon omkeert en de doorkind (capitulum)
vormt, welke dan on-
der in een eigen toompe (re-
males) omslaggen is. vele stg.
miltaren schieden hier een reede,
de stg. af. schakken de velden
van de reede tgn. nog hare spier,
een, namelijk de zogenaamde oortje,
e. de pie gelie in de veldke
piere van den bilnaad, te oemok,
in

G. 227a

De mannelijke veldt liggen
de velden aan de veldt in de veldt,
te onder de veldt van den veldt
vieldt een veldt (vagina hals
liri) die van het veldt, dat h.
in een veldt (veldt) ont, veldt,
ge, tot aan het veldt veldt
van den veldt op. in veldt veldt
vieldt zich een veldt veldt,
vieldt veldt veldt veldt veldt
vieldt veldt, de veldt van den
vieldt (gubernaculum hantori).

G. 227b.

onder veldt van de veldt de
vieldt veldt veldt de veldt veldt,
vieldt veldt naar veldt, veldt,
vieldt veldt in de (G. 227a.) veldt,
vieldt veldt veldt in veldt
vieldt, van veldt in veldt

van orgaen in den top van de
hete maan door den buisring, zoo
dat de omgekurde pilsde (G. 22
px.) nu den pilsrook (G. 22 8^u)
in de pilsruiken in de veldde van
salpiter (ibid.) uismaken.

G. 22 7c.

Vit Taber en voozghen van
de baken pilsde noch, zoo als in
in aangenomen heet, door de in
sukking van het midderij, noch
door de kracht van Lohitta, in
een eckenachtyghyge voor de in
in veldde, die naderhand van sal
piter uismaken.

G. 22 8.

De G. 22 der kunnbaarheid ne,
men de tot nu toe nog niet
volkomen mannyke uismaken in

gastung toe, aan de te, aan de kin,
onder de orden en de de bakte van,
per haren, de ten vordde koller
en het ghele lichaam nerkrygt
het mannyke vordde.

G. 22 9.

om vordde begint voor het
erft de afleiding, dans het man,
nyke zaad in de velden. De af,
phudins ghele uit de laatste
eindvelden der zaadlagaders in de
zaadlij, die welke het zaadwort,
voor de in de veldde ontijpe,
einde de buijes in de kegelvorm,
inge ptingen van den vordde en
zoo toe den vordde komt, en de
an vordde door den zaadlijder toe
aan, de voor haren pils pilsde,
pilsen vordde vordde opening van

de Zaden in den pisse, gebragt worden
van waar het in de Zaadblaasjes tot
g. staat.

6.280.

onder alle afscheidingen is die
van het Zaadvocht, welk wijen de p.
alle liggings van de bellen, welk
hogens de nauwste kunnen lange
plaatjes en Zaden, kunnen afschei-
den de bellen, de zaadzaamte.

6.231.

Het Zaad (*perma virile*)
is een dikke wit gele vloeistof die
n. groote Zaden en eenen eigen
vorigen vloeistof. Het is de
gecondensierde Lympha, en bevat
europeische kerk. merkwaardig is
ja in het zaad de Zaadkierstjes
(*animalcula permativa*). No

"Lijnt de proeveningen van de u.
"Zie E. bin is ook in het Zaad, en
"klein aantal alkali minerale zaden,
"kanden." (v.).

6.32.

de beschaving van het Zaad uit
de bellen door den Zaadkierstjes, die
welk door het nevroomen van het
op reuk, afscheiden Zaad, welk
voor de zametrekkingen van den
balken en den inwendigen vloeistof
van den balzak beschikt worden, ga
at het langzaam in zijn werk.

6.238.

in den Zaadblaasjes wordt het
Zaad verbaard, en door intuinging
Zijner waterachtige vloeistof dikker,
ijer. i. o. p. n. k. u. n. t. e. r. j. m. e. n. i.
ng dat de Zaadblaasjes niet tot

de waar plaats over het Zand, maar niet
na, tot de meding van een eigen roe-
ke Linnen Zand, is (opgevoerd op d.
aard, die inwendige oppervlakte met e.
nig sijn afscheiden wordt) niet v.
verprijde.

§. 234.

Het vermoeden van de gitinge
voerd met Zand, welke tot iedere m.
kating geordend wordt dient het in
de katinge wordt van de sparta
vrijheid (Liquor Præstata).

§. 235.

om den perrig tot opnemen en
Linnen van het Zand geschikt te
maken, dient het opvullen van de
manlyke zand, het welk gebeurt, v.
annus door ingespreide of algemen
e pilling en vermoede taent,

ad van bloed en een uitstorting,
en het zand in het Zand, het zand
spontachtige lijkenen vordt vordt
en. niet door de werking van de
zoogenaemde oprijfende spier der roe,
de (da alleen daar toe kan vordt
vorden, om de zand oprijf te he-
vorden) niet door een uitstorting,
ij aangemene werking der Zand,
kroepen, noch door een eigenaard,
ige oprijfing van de kating, v.
en het opvullen vordt, maar de
vorden, op pilling vordt vordt
vordt van bloed en door vordt
vordt de zand vordt vordt vordt
vordt terugvulling van het zand,
vordt, geschied dit opvullen.

§. 236.

de ontlasting van het Zand

(eigentlich spermatisch) geschiedt, wanneer
zich de ontlasting der eieren door een
inwendige of algemene prikkeling,
eene sluipachtige samentrekking der
adblaasjes veroorzaakt wordt, voor of
altesz den tegenstand der spijtpier,
en aan de spanningen der ontlastb.
lijjes, overwinnen, en alzoo het za-
ad in den pismisg vullen, op het
stade voorgebikt wordt ook het rocht
van de roestpanderkliee uitgehort.

§. 237a.

de spijtpieren van den pismisg,
of (*acceleratores urinae*) bemerk-
en door hunne samentrekking de on-
tlasting van de roestpanderkliee uit den
mond van den pismisg.

§. 237b.

de samentrekkingen van de za-

adblaasjes (§. 236.) Zyn met eene zeer
heftige ontlasting van het geheel
erussigdel gepaard. niet alleen ^{door} des
ontlastheid van het zaadvocht, het
ke, ennase het ontlast wordt, uit de
t bloed weder moet hersteld worden,
n, maar ook vooral door de he-
heftige ontlasting van het zaadvocht,
stel is ider te traaglydige en te
dikwyl herhaalde ontlasting van het
t zaad voor de gezondheid ken-
sterken nadelig.

§. 238.

de onvillkürige zaadontlaste-
ngen in den slaap (*pollutiones*)
ontstaan eerst het zaad uit het
enlyde oplooping van dit vork in
de zaadblaasjes, meestal van ziele,
ke, sticlies en zielelyke prikkelba-

cheit. bovendien worden door gerbon,
te de blaas blaasjes kleiner, en de vèrte
zaamheid nimmer oplopende waten
vermeerderd, zoo dat de ontvoeding
van kuische mannen nimmer gezond,
keid niet raadelijk is, en dat 29, 30,
veel voor het jeugdig ligchaam, nùs,
tig en noodzakelijk is.

§. 239.

door de vèrte wordt het
voedingsorgaan vèrte en de vèrte gebo,
dijheid 29er zinnen bescheiden, en
voor het, aan den rand van het
voedingsorgaan afgescheiden huidmuis,
de inwendige oppervlakte der 30,
veel glisterig gehouden.

Systeem van Verdeling.

de geboorte-organen bij de vèrte.

§. 240.

Hot de vèrte (verdeling) bestaan.

1. de baasmaeder (uterus), die
in de hals het vèrte in de hals,
te van het vèrte gelegen is. 2. de
te de vèrte van een langrijp
ige van vèrte naar vèrte pla
te vèrte vèrte, zoo dat men h,
te ligchaam (corpus uteri), vèrte
te van men het vèrte te vèrte vèrte
te de vèrte of vèrte vèrte,
en den hals (cervix uteri) van

deels de indijncin van het onderst
e deel van den hals der baarmoeder,
en indigt in den mond van de
baarmoeder of de vulva (orificium
interius), wiens achterste lip kort
ter is dan de voorse, deze waer de
we het smal van den hals der baar
moeder, ring innendige opening me
n den binnenvan baarmoeder mond
(orificium uteri internum) noemt,
in de driekante halte van de baar
moeder (cavitas uteri), in milk
in den onbesongeden staat
en buiten ten tyde der maandston
den, zijk een kleine kwadrant
van rothe bevindt, (humer uteri).
De zwaarte van de baar
moeder is een digt, naar orente,
rijheid zijk met vele gekronkelde

water doorkyft celluuzschel. hare
innendige oppervlakte is met eene
kerre innendige huid (membrana
interna) bekleedt, die in den
hals der baarmoeder rimpelt vormt,
t, lippen welke slymvlieser gel
gen zyn. hare uitschendige oppervl
akte is groo, rondel door het aan
grenzende slymvlies, als met eene
uitschendige huid bedekt. de brede
baarmoederbanden (ligamenta uteri
lata) zyn steelschiel, dan dikke in
innendige huid, en hekten zijk
aan de innendige oppervlakte in
an het bekken. de ronde banden
van dit ingewand (ligamenta ro
tunda uteri) loopen door de bu
sdingen naar buiten, en hez
scheiden zijk hare in het alle,

Waaigel.

421

2. De trompotten van gallopi,
is of de baarmoeder trompotten (sub,
de gallopi) twee vliezige buidelen,
en de botten tusschen de platen d,
en beide banden van beide zijden van
de baarmoeder gelijken zijn, sijn die,
die zijn zich met een inmond,
ing in de hoek van hare zijde de
baarmoeder open, en met hare a-
ndere opening, door tranivarklige t,
spier omgeven, (Simbridae) sijn inde
buidelholte inderde. hare inwendige
huid is gerimpeld en met sijn be-
dekt. spiervezelen, die men in
de lichaamen van groote dier,
en een ditzelke waarmunt, zijn vo,
te waarschijnlyk by den mensch sijn,

Waaigel.

422

3. De egerotten (ovaria) liggen
van beide zijden der baarmoeder achter
en onder de trompotten, door den
band van het egerot, en steelingel
van den bidden baarmoeder band, b,
steelingel van welke zij ook een uit-
wendige huid erlangen. ieder egerot,
heeft een langder, sijn ronde ge,
Jaante, en bestaat uit een diep
met vele sietten doorvlechten alle-
sappel, in het welk sijn sietten (en
geveer 12 of 15) vliezige, met u-
ne sijn sietten sijn sijn geveerde
sluis (specula ovarii) sijn be-
sinden, waar van een of meer by
sinden, die reeds ontvanger he,
sien, in gte lichaampjes (corp,

ora interna) vranden 27

g. 243 a.

4. De schede (*vagina interna*), is,
ne vliezige buis, die van den kops,
en baarmadde voortaan ^h haren oorspr,
ong neemt, dat deze door haar om,
dat in dezelfde uitsteking, en naar de
kapsen en de blaas en den endeldu,
om verrijpdaad is, onder de klein,
ijdingen der schaambenen met haar
haren mond (*osculum vaginae*) in
de vrouwelijke schaamheid indigt.
5. bestaat is een dichte, vaatryke
met vele rimpels en plooien en
onder met vele klein, poren door,
ene huid.

g. 243 b.

6. de vrouwelijke schaamheid,
7. Deze bestaat is de einden,

gipe of groote lippen, die slechts m,
et ha onderste en onderste gipe,
te zamenhangen en aan het onder,
einde door een bijzondere bandje
(*prepuce*) vranden, 27, isit de
inwendige kleine lippen of de water,
vliezige (*symphysis*) isit de sch,
uitschijte halle (*ostium vaginae*
e) isit de vrouwelijke roede, of de
n kottebaer (*clitoris*), achter veld,
ke link de pisbuis opent.

in den naagdenstaat is de of,
ening van de schede gewoonlyk m,
et een ringvormig, of halfmaans,
ghe vliezige, ha naagdenvliez (*hy
men*) voorzien. naderhand vint
De men in deszelfs plaats vliet,
ige knoppeltjes (*calliculae mye
tesormes*.)

G. 244

ook by het vóórvalst gelyk is
De vatbaarheid der Gedelen voor de
inne deelingen op een zeker ty-
dperk der levens tusschen namelijk op
p die van de beginnende kind-
heid, tot op het dertigste ^{of vyftigste} jaar.

lyfde met de volmaking der
inwendige Gedelen nemen ook de
wonderlijke borsten in omvang toe. om
den tyd der koudbaarheid worden de
sinnen de gelykheid hebbende, pke,
die voor hare ephelyke natuur
ene voort van opzetting onderga,
en toe, tot den byslap en de ge-
boorte van een kind zekere gem,
aakt tot welke beide einden zy lyfde
met gelykhuizen voorzien is. de ke-
stelaar wordt vataar voor ophelyde,

en — de med rijkende rijkmeer
de kleine lippen duiken,
om de spid, (hier ons besting de
enigste dienst der wonderlyke spid,
buis is,) hare behoortte richting
te geven. De baarmoeder wordt ge-
phikt tot de onsvanging en doe-
king der dienst, en tot die in
tyden van de ziele is karn m,
ond in de slaap van de ijer,
sten vormt zijk de wonderlyke de-
stekingstot, in ten tyde van ha-
re ephelyde voor het borsten van
een slaap by den byslap uit,
skait, van de krompotten opg-
nomen en naar de baarmoeder
gehoerd kan worden.

G. 245

Het magde — schijje dat met

voornaamste bestand is om by onge-
veer twee maanden te duren van het la-
men der dieren in de ~~de~~ te sterfende
en is ~~de~~ zeer voortvarende als
een teken van ongesteldheid magde,
en aan te zien.

6. 245a.

Van het begin der koude
tot aan het meestste jaer onder,
gaat de rivier in de zee af,
de rivier vullen een periodieke blau,
Ding die men de maanden van
november, welke langzaam begint,
enige dagen voortduert en dan,
opgemerkt onder ophoudt. De
eerste maanden, somtijt ook de
algeene, om men te vallen van
de blaadigheid verrijkt.

6. 245b.

Van het begin der koude in
van het begin der maanden
de rivier voortvarende op de rivier
de rivier voortvarende blaad is de
men ongesteldheid. Dit blaad wordt
dit de rivier de maanden van
waarmende ~~de~~ op de inwendige
Watte van de blaadigheid
ort en allen in het natuurlijke
omstandigheden komt het in de
de.

6. 245c.

De rivier de maanden
is niet ysting, noch, zo het
rijpt, de rivier van de ma-
anderandring, noch het als on-
niet gebeld is, een ophooping
en pool en sticht in het blaad,
Dit naar een deel van algemeen

flapsere maaksel van het vreeslijkste
te slaan, en door het sponsachtigen
maat van de huid. Ten baarnende vero,
en zachte plaatselijke volhardigheid. Het
zoo regelmatig periodieke in de, zoo
als in alle andere verschijnselen
het mensche lijden ^{komt} niet gene,
opzaam verbaan.

Bestande verdeeling.

de bevestiging en de zwaarte.

§. 246.

De mensche is korter, en als de
overige dieren, door de geslachtsgeslacht

ten den byloop aangevoerd, maar de
de tijd is by den mensche een rechte,
de geslachtsgeslacht gestikt. Luidro,
en door het ontdekken van een,
in de volgende spatingstijd, onder de
de de mensche ten opzichte der
geslachtsovervistingen, van de over,
de volgende dieren.

§. 247.

ene middelste inwerking van
de geslachtsgeslacht is het opzichte
den der verdere §. 235 en 24,
x a), maar door deze tot den
byloop bekrachtigd worden.

§. 248.

Wanneer by den byloop ten,
wonderlijke reide in de plede inge,
vrouwen, en door toenemende pro
pelling, ene inwerking van het

Maar ook de voortzetting is (S. 238 enz.),
Van vóór de keizer, zoo niet g'hek,
ten minsten gedeeltelyk, door den ma,
nd. De waerheid is dat de helle van
dit ingewand gespuerd. (die ke,
e als in het algemeen de vóórke,
e helle, zijk in een staat van
opwelling berid,) wordt vóór,
oor onmiddelyk, en middelyk ook de
rompsten in de eijernesten, g'hek,
keld. de rompsten. insatien met
hale Franjes de eijernesten, en een
e naar blaasjes van de helle helle
ken e, bidden, zoo dat het gen
in de helle vóór is, naar buiten
helt, van de rompsten g'geno,
men, en door een wormachtige be,
gizing van de helle naar de waer,
maerpoete gespuerd kan worden.

in het g'berstene blaasjes van ke,
ernest ontfaan een sponsachtig stu,
je in er vorme, zijk en gul lid,
uampje (corpus luteum). deze ge,
helle verigting gespuerd niet op on,
s, maar langzamerhand.

S. 239.

door de bevruchting, die men
in de eijernesten in de rompsten
waargenomen heet, wordt het waer,
g'hek, dat vóór in de eijernesten de
bevruchting der vóórke helle helle,
e door het mannyke zaaddele te
weg g'bragt worde.

S. 240.

Dat een vóórke eitje als
zoodanig uit de blaasjes der eijer,
nesten door de rompsten in de
scharnier kome, is allen vóórke,

Zig voor zomering aangenomen.

5. 25 1a.

De natuurlijke hypothese over de
wijze, waardoor de voortleefing plaats
vindt, verspreiden in twee hoofdklassen.
De ene dezelde neemt aan dat
de kijn van alle natuurvoorgubae,
de organische belevens, geest voor de
teeling voortvanden is, en voor tepe,
de de kijn onvrijheid wordt (*Sp.
toma abolitionis*) Zy heeft vider,
en twee onderpalingen, van wel-
ke de ene de kijn in het nomen,
lyk Zaaibode, en wel in de Zaaibode
vrijheit stelt; de andere belevens,
de de kijn als ingesloten in de
vrijheitige ingesloten. Beide Zaaibode,
et de de kijn in de natuur
niet over en te brengen.

5. 25 1b.

De andere hypothese (*Sp. tona
genereus*) neemt aan, dat het de o,
nvolmaakte teeling van beide vanden
es, die op den rechten tyd, op de
plaats Zaaibode bestemming aanvanden h,
en vanden vanden als *proditus* (ni-
et als *dukt*) geboren worden.

onder de vanden onderpalingen,
vanden van die belevens vanden,
en belevens et de men belevens,
h 18 stiel van de vanden vanden
(*ripar formativus*) belevens niet
Zoo veel Zaaibode als vanden vanden,
aan wel met als een vanden vanden,
hige belevens van ons vanden vanden,
gen in de vanden vanden vanden,
de vanden vanden, en als een te,
vanden vanden aller vanden vanden vanden.

De voortdurende bewegingen van
een grondbeginsel, onze opmerkzaam-
heid. — 1. deze laatste kopscheiding,
als het nieuwe pleksel door de ver-
menging der halfbol van beide oën,
zich ontstaan, welke wij de oëen,
plekselste. by dieze twee oëen,
welk vooral by de hond, die 2.
so onderscheidene tussen hebben, naar
de vermindering, by voorbeeld van
een mopskop met een balagnosier,
trouwerli jonken, van welke somm-
ige de schoonste balagnosiers ande-
re stakomende mopskoppen zijn, die
af by op andere oëen de jonken ho-
meden kunnen beide anders hand,
en. anders herinnere men zich van
af by in de aanmerking op (4. e,
5.) gezegde hebben. (v.)

Op de inwendige vlakke oëen
de baarmaden, want die van de
bedekking, door middel van het
oëen, die de oëen uit de
oëen, dat de oëen van de oëen,
et, zoogenaemde, oëen, die oëen,
n. lichte (membrana decidua ka-
kas).

Op de inwendige vlakke oëen
de baarmaden, want die van de
bedekking, door middel van het
oëen, die de oëen uit de
oëen, dat de oëen van de oëen,
et, zoogenaemde, oëen, die oëen,
n. lichte (membrana decidua ka-
kas).

De twee soorten, waer van het ijs,
in de hooft adert (charion) op zijn
eigen wijze opgevatte met een
naar zijn uitspraak, het uitspraak van
het, omgeven is, en van welke het
sinneste vles, het lamellus (amnio
n) onmiddelyk het samenkomende (p.
254) insluit. in de eerste vles,
n is het adertus aanmerkelyk
groter dan het lamellus, endat,
mentante van beiden met een, ku,
het hetde vles geslacht. nadatka,
n siltter graat het lamellus toe,
ker), het water klypke beiden de,
degen en beide vlesken leggen te,
-gen elanderen. Twee midel va,
n het vleske vles is het ei met
het kintersche vles verbonden, en
uit de samenkomende vledicking

van beiden ontstaet de maederkapsel.
(p. 254.)

§. 257.

het lamellus is, toe aan het
nadere de geboorte, met een set,
erechtig, geel, hetde vles, het lam,
vles vles (Liquor amnii) opge,
vult, dat vleske vles de vles,
waasende vles van het lamellus,
opgevatte vles. het neemt
vles met den graat der vles,
meer vles in vleske vleske,
en kintersche toe. het vleske vles,
vleske toe vleske vles van de in
het vleske vleske, vleske, vleske,
vleske toe vleske vleske vleske
van het ei der saarmader, vles,
vleske by de geboorte, vleske,
vleske vleske vleske vleske vleske,

2 Haar manier Zamentrekking of het
Gonale ei, als ook tot vinding
van den madermond, en der pils,
- door het ondiepte gedeelte van het
ei, en om deze twee glibberige
maken, tenzij het na het bersten
der vliezen af vloeit.

G. 255.

van deze vliezen omsloten
in de vliezen vliezen, neemt
men omstreeks de derde week na de
bevruchting, de vliezen aan haren
naarlijsting hangende, waar, die nu
van de gewoone van een kleine be,
of tot een lengte van 1/8 tot
2/2 duimen en tot een eigent,
naaste van het tot ziden ponden
lagzamerhand aanbreikt. G. 256,
vtslangt en baart den mensdelijke

vrouw slechts een vliezen, zedende,
- komen er ook vliezingen, die
lingen, zeer zeldzaam vliezingen
en zelfs vliezen, en vliezingen voor,
welke laatste echter altyd vliezingen
men zeldzaam en tot vliezingen des
balies onbedruaam zijn.

G. 256.

na doorzigtigere bevruchtingen,
by een deel gemaakt bevruchtingen
vliezen, zeldzaam vliezingen of
vliezingen (Superfluctatio) men
zeldzaam vliezen.

G. 257a.

de vliezingen, die vliezen m,
- de vliezen heeft vliezen door
middel van de vliezingen en mae,
vliezen in welke vliezen de vliezen
G. 257b. beide vliezingen,

doornbloekten *elliptical*, by *mitis*
en

met de sluisen van het ei met
met meer de nagovorte (*sciurinae*).

G. 2575.

De slang (*Lunaticus em-
bilicatus*) bestaat uit een ader, die
nie Nagaders en uit oppervlakte wa-
ten, welke alle door cellenruimtel
gevoerd en met een verhoogd van,
"het lander omkleed zijn." de ad-
"neming van over op loopende sla-
"ten in de slang is willekeurig
"en tot nog toe niet iemand de
"felre nog kunnen aantoonen." (V.)

G. 2576.

De maiderkuck (*pacenta
interina*) bestaat uit een spons,
achtig, met vele vaten $\frac{1}{2}$ gacette
van de uitsluitende vaten, dan
het ei uit, en ontstaat uit de

afleiden van hetzelfde, die Zelfs,
"en deel van het hantende, de
"afleiden, en als dan der dikke
"n (G. 2573.) doorgaans is, van
den grond van de baarmader, die
"afleiden, ook van de Zelfs,
"de Zelfs van die ingekand, en so,
"met Zelfs op Zelfs, moet juist
"gekeerd.

G. 2578.

door middel van de maider-
kuck en den naschting ontstaat
de maider kuck naar de Zelfs,
der blaas wordt door deze vaten
met Zelfs, door Zelfs, Zelfs,
"afleiden, uit uit uit uit uit uit uit
"omittingen, naar door eenen mid-
"Zelfs, Zelfs, Zelfs, Zelfs, Zelfs, Zelfs,
"de maiderkuck met die der baarm,

^{dat}
1) dat het kind door de zwangere van
2) de moeder in de baarmoeder ge-
3) worden, op een onnatuurlijke wijze.
4) Het bloed, dat de moeder van
5) de moeder overdragen, is zeer gelyk
6) aan natuurlijk bloed geworden, door
7) de natuurlijke opnemings van kool
8) en waterstof, die het noodzakelijk in
9) het loop ondergaan moet, ke-
10) dit weinig geschikt tot opreukken,
11) van het leven, ook heeft de
12) moeder ook geen bekwaamheid om het
13) te laten van deze natuurlijke bestaan,
14) te laten te worden; maar de wijze
15) natuur heeft op een andere manier,
16) het in de natuur. De placenta,
17) van den stroming loopende, vana,
18) en het door de navel te inge-
19) worden, onmiddellijk naar de lever.

20) het hebben van de lever, bij geleed-
21) ten, dat is de gelykheid,
22) 1) het is niet, op een, dat het in,
23) 2) het is niet, op een, dat het in,
24) 3) het is niet, op een, dat het in,
25) 4) het is niet, op een, dat het in,
26) 5) het is niet, op een, dat het in,
27) 6) het is niet, op een, dat het in,
28) 7) het is niet, op een, dat het in,
29) 8) het is niet, op een, dat het in,
30) 9) het is niet, op een, dat het in,
31) 10) het is niet, op een, dat het in,
32) 11) het is niet, op een, dat het in,
33) 12) het is niet, op een, dat het in,
34) 13) het is niet, op een, dat het in,
35) 14) het is niet, op een, dat het in,
36) 15) het is niet, op een, dat het in,
37) 16) het is niet, op een, dat het in,
38) 17) het is niet, op een, dat het in,
39) 18) het is niet, op een, dat het in,
40) 19) het is niet, op een, dat het in,
41) 20) het is niet, op een, dat het in,

"Axiom Genoomd. wordt. Door het
"Galaxieding wordt het bloed aan
"het flagadryk niet meer gelyken
"op deze wyze toe widing toe word
"het bekwaam gemaakt." (N.)

G. 259.

op deze wyze wordt gelyken
"widing wordt of ten maasmeest,
"en de widing (partie) in de
"baarmader gelyken, dan de gal,
"aande. De widing vormt zich in
"de eerste maand het roep, al die
"klyp van den romp onderwiden,
"in de twaalfde de ledematen, en
"op het einde die drie de led,
"dalen, zo dat in de tweede ma,
"and hare gedaante behalven mag,
"by en horen volkomen is. De widing
"widing van de en gal nedermer.

erst om de klyp van de Zwangere
"kear. — dan men niet weet wat
"to de gal en het maasmeest is,
"wordt maasmeest verwandelt door
"dare de lichte de overvloedige ke,
"al en widinge zelfe openant en toe
"widinge van haar eigene ont,
"de klyp" (N.)

G. 260.

De Zelfstandigheid der widing is
"zo niet te maken, hoe jonger zij is.
"voorzamerhand wordt door de widing
"de widinge in het ligchaam der
"mutter, en zoo vormen zich de spi,
"esen, de zuur, de kraakbenige grond,
"slag der klyp, die zijn de w
"lyp niet al voorzamerhand verbe,
"men. ommeil zijn by de geboorte
"de en niet dragere klyp nog

de de binnen niet volkomen en nog
al bijna in de binnen de binnen van
het in de beginne naar eindelijk
de voort blikken, opene plaatsen,
de groenende voortellen. in de
de maad nittunen die de eerste
aan van tanden en hare hollen. de
onderste deelen des lichaams nemen
het langzaamte in volkomenheid toe.

6. 261.

De binnen het lichaam van den
engelen en van reeds geboren menschen
sitten er enige wettelijke overblijfselen,
heden spijts.

1. Het hart, dat men reeds in de
eerste weken, na dat men reeds de
zichte zijdebaar geworden is, waarna
men is naar eindelijkheid van het
overige lichaam toe wel te grooten

en prikkelbaarder, hoe jonger de
het is. ⁱⁿ Het tegengedert van de
buisens sinds men een ietend gat
(scotamen ovale), dat van het bloed
de den oogen overgang die den
weyten naar den achterste boezem
toelaat, en aan het melk en eigen
klapvlies het terugkloopen van het
bloed verhindert. (S. 1106.) Wanneer
na de geboorte het bloed die het
eerste gedeelte van het hart in de
door de ademping geopende vaten
de longen stroomt, dan verlaat
dit klapvlies met den ring van het
het ietende gat. Daar, waar de
eerste boezem in het hart overgaat,
aan beide het eustachiaansche klapvlies
het den loop van het bloed naar
het ietende gat. het of de

De opene slagader kraak (*Ductus a. thoracicus*), dat de longslagader met de grote slagaders vereenigt, brengt het kleine bloed, dat in de longslagaders indringt, in groote slagader. na de geboorte geuit dit, is het vijfde.

2. de longen van de vrouwe. In de Ege voor de geboorte nog geen adem haalt, in gevelen, en door gebrek aan lucht in de gevelen, is de ademhaarder, dan de longen van een man, die geademd heeft. het bloed uit de eerste partus, mer kan nog niet in de eerste adem slaagen, maar komt door het uterine gas in de eerste haarkamer.

3. in de borstholte vanda

men een uit, 2. de uit klein, appen de staande en met vele vaten door de longen, die melklier ge, naam (*Glandula thymica*) die vaten, is het vijfde geademt toe in de longen, die vaten, die geademt toe in de longen, van bloed, (by den in, van de longen, taak van de longen) dien. naderhand niet meer toe in de vaten, hoe lang, hoe mer.

4. de navelader. De navelader gaat door den navel van de vrouwe naar de gevelen vaten, die die naar voren, die groote is dan by vaten. hier is, vaten, die toe in de vaten, vaten, waaraan de vaten toe met de vaten van de vaten (*sinus communis hepatis*) vereenigt in

Deur van in de linker bronchia, over
door den secundaris naar de anders,
te kolagen gevonden te worden. De
tweede tak (*Ductus nasalis*) komt
hier onmiddelyk in de halane uit.
uit de slagade van het bekken,
(*arteriae hypogastricae*) ontspreid,
over de nasid - passages. De he
blued door den nasid - passages,
n. nasid - geboude plaatsen zijk de
ze water.

5. de Dunne Darmen en de
maag (zijn klein en nauw), de
blinde Darm kort, en in de zijkde
is de, uit Valvula en gub de,
bestaande + zwarte Drukstof, (*meo*,
anicum) voortkanden.

6. De nieren zijn in twee,
kies verdeeld. de kleinste pijp de,

zij 7. uitscheiden, wordt uit de 1/2
blaas door de pistrang (*urachus*) in
de nabijheid gebaerd.

7. de ballen of mannelijke vrie,
vatten liggen tot de zevende maand,
binnen de buisholte en zakken
en naar voren. (p. 227.)

8. Tot aan de zevende maand
is de pupil der oogin door een
en in vliep (*membrana pupillaris*)
is) gesloten, dat als van in het
midden scheure en zijk naar den
pupil terugtrekt. (p. 185.)

9. de binnige geooroch, is
als een binnige ring.

10. de nuchter (p. 185) de,
nuchter de suzoms van de binnige ring
nog niet volkomen.

11. de vutvondige huid van

de haren is met een witte kalk (of
witte asiel), ter bereining voor het
t lamsoeko, en los gemaakt van den
aantogt by de geboorte, welke, zelden,
in de vroege maanden met de
aartjes bezet.

S. 262.

De haarmadde wordt gedurende
de zwangerschap ruiger en ruwer,
met het vliez van haren behoud,
en hoe meer de vliez toe neemt,
des te meer ingepit, zoo, dat ha-
re hals gedurig korter wordt, en,
eindelijk in den beginne de draagde
spies van hare mond een ronde
gdaante aanneemt. Door deze omste-
ding worden de plonsgerijde vaten
ruiger gemaakt in, by den geboorte
van haar dan pappen naar het inge-

bind wordt hare zelfstandigheid niet
ruiger. in de eerste maanden zijn
de haren dieper in het bekken, dan
eener tijd, by die laagte van de
zetting om hoog. en het midden
de zwangerschap is de ruste van de
haarmadde, en de zoodanig door de v.
einde ingepit, dat de bereijningen
van het kind voor de moeder van
haar worden. in de laatste tijd,
in welke de vliez haarmadde is,
eener een ruiger. De vliez van de
an het vliez worden ruiger in de
stijve — afschuiding in de vliez, by
armuur: tegelstee hiervoor de v.
zwangerschap nog enige andere v.
zettingen in het lichaam, die men
toe de onzekere tekenen der v.
zwangerschap teke.

Zesentende verdeeling.

de geboorte.

G. 203.

de vanden, die in de eerste
maanden der zwangerschap, in de
tweede helfte, ligt in den buik,
op den tyd met het loof naar den
kant van de baarmutter mond, het
aanfijne pluis naar achteren, het
achterhoofd pluis naar voren, in de
ne in ongedrongene legging.

G. 204.

veeltyg vanden na de eerste
afging, volgt door de Lamensvelling
van der baarmutter, die gelyk
te voor hare spiervezelen, gelyk

lyk voor hare vasken deroorzaak
worden, de geboorte (partus). deze
zamenstellingen vanden laten, die
niet genackzaam in de algemeen
e vellen van de bekbaarheid der
klaren. Zy zyn onbeteugelyk, ma
ar kunnen vanden door de p
ingen. De moeder der moeder v
den.

G. 205.

Door deze zamenstellingen v
den de harte van de baarmutter
e derre vanden en koster, en v
het in het v bestate vanden, en
nadeland. ook het kind naar de pl
sels van den geringsten vanden,
nd, nameyk naar den mond der
baarmutter, gelyk.

G. 206.

de-2 Sammetellingen, die nu aan,
kinderen, maar periodisch terugkeren,
de 2de, 3de, 4de, 5de, 6de, 7de, 8de, 9de,
en 10de zittende vandaan, smartelijke an-
spanningen, die men zien (Volores),
en althans meer naams, om de,
2de van minig, die 3de smart,
die 4de, 5de, 6de, 7de, 8de, 9de, 10de,
die 11de, 12de, 13de, 14de, 15de, 16de,
die 17de, 18de, 19de, 20de, 21de, 22de,
die 23de, 24de, 25de, 26de, 27de, 28de,
die 29de, 30de, 31de, 32de, 33de, 34de,
die 35de, 36de, 37de, 38de, 39de, 40de,
die 41de, 42de, 43de, 44de, 45de, 46de,
die 47de, 48de, 49de, 50de, 51de, 52de,
die 53de, 54de, 55de, 56de, 57de, 58de,
die 59de, 60de, 61de, 62de, 63de, 64de,
die 65de, 66de, 67de, 68de, 69de, 70de,
die 71de, 72de, 73de, 74de, 75de, 76de,
die 77de, 78de, 79de, 80de, 81de, 82de,
die 83de, 84de, 85de, 86de, 87de, 88de,
die 89de, 90de, 91de, 92de, 93de, 94de,
die 95de, 96de, 97de, 98de, 99de, 100de.

6. 207.

men onderscheidt vier 2de, 3de, 4de,
in de 5de, 6de, 7de, 8de, 9de, 10de,
11de, 12de, 13de, 14de, 15de, 16de,
17de, 18de, 19de, 20de, 21de, 22de,
23de, 24de, 25de, 26de, 27de, 28de,
29de, 30de, 31de, 32de, 33de, 34de,
35de, 36de, 37de, 38de, 39de, 40de,
41de, 42de, 43de, 44de, 45de, 46de,
47de, 48de, 49de, 50de, 51de, 52de,
53de, 54de, 55de, 56de, 57de, 58de,
59de, 60de, 61de, 62de, 63de, 64de,
65de, 66de, 67de, 68de, 69de, 70de,
71de, 72de, 73de, 74de, 75de, 76de,
77de, 78de, 79de, 80de, 81de, 82de,
83de, 84de, 85de, 86de, 87de, 88de,
89de, 90de, 91de, 92de, 93de, 94de,
95de, 96de, 97de, 98de, 99de, 100de.

stermenig, die 2de, 3de, 4de, 5de, 6de, 7de, 8de, 9de, 10de,
11de, 12de, 13de, 14de, 15de, 16de, 17de, 18de, 19de, 20de,
21de, 22de, 23de, 24de, 25de, 26de, 27de, 28de, 29de, 30de,
31de, 32de, 33de, 34de, 35de, 36de, 37de, 38de, 39de, 40de,
41de, 42de, 43de, 44de, 45de, 46de, 47de, 48de, 49de, 50de,
51de, 52de, 53de, 54de, 55de, 56de, 57de, 58de, 59de, 60de,
61de, 62de, 63de, 64de, 65de, 66de, 67de, 68de, 69de, 70de,
71de, 72de, 73de, 74de, 75de, 76de, 77de, 78de, 79de, 80de,
81de, 82de, 83de, 84de, 85de, 86de, 87de, 88de, 89de, 90de,
91de, 92de, 93de, 94de, 95de, 96de, 97de, 98de, 99de, 100de.

in mond der baarmoeder in de jelle
klinge, de vernaad zeer gespannen,
oud, en indigt door de groote
jaken der pharynx naar buiten
triede, waar op dan het overige
van het ligchaam des kinds spaedi-
g vafte.

§. 268.

na de geboorte van het kind,
alms navelstring afgebonden en de
vagina wederom worden, welke ook na en
na kort tydstek de ainstroft van
de, door de zamenvattingen der
baarmoeder en longstaakke, nagelvoorte.

§. 269.

na de geboorte van het kind
zoo vaf als der nagelvoorte vafte,
na houding van de baarmoeder, die
dan nog eenige dagen na de vafte,

lossing als krasamfinsing (laek
id) vafte, langzaamhanden,
ifter vafte vafte en vafte,
lye vafte vafte.

§. 270.

ten eersten tyde na de geboorte
lyden de baarmoeder, de vafte, de b,
eikpitten en de huid van het vafte,
vafte vafte en vafte; derde,
lyden vafte vafte vafte vafte
langzaam byna het haren vafte,
vafte vafte.

achtende verdeling.

de afleiding van het zog.

§. 271.

na de gewoonte zigt in de
borsten der moeder de afleiding u,
en het zog.

§. 272 a.

de borsten (mammae) bestaan
in ieder uit eenen klier, die uit
verschiedene klierknoeden samen ges,
teet en met elk in de algemeen,
e klierknoed klier is. de ontla,
klieren der klierknoeden zamenige,
en zigt in de melkzaden (lacte

, lactiferi), welke zigt met kla,
ine mondjes in de van hare endo,
de omgedene klier, (papillae mam
mae) zamen.

§. 272 b.

ten tyde der klierknoeden, me,
men de klierknoeden zamen, wie zo,
o als de klierknoeden in gelyke er,
enredigheit met het overige klier,
am toe, maar groeven niet te,
keer van alle overige klierknoeden
klierknoeden.

§. 273.

Behalven deze klierknoeden de,
klierknoeden, hard er klierknoeden de be,
sten in de klierknoeden in het u,
gemeen eenen grooten omvang,
ming plaats in de klierknoeden.
ten tyde der klierknoeden zamen

de borsten op en na de geboorte is,
ende in dezelfde het Zog afscheidend.
§. 274.

op den eersten, twaalfden of
dertien den na de geboorte wordt de
aanvang van het bloed in de bor-
sten vernieuwd, en Zoo volgt, om
der geringe koorzige ongselheid,
de afscheiding van Zog in de bor-
sten, niet de borsten, wie welke Zog,
op in de Zogstelen en Zoo naar
den tepel komt.

§. 275.

het Zog (Lact) is een witte,
beartige vloeistof van eenen Zog,
zachtigen smaak en eenen aangena-
men reuk, in welke men de Zog
(Sera) die is melk, Zuiker,
en water bestaat, ten Voorren (Co-

mor lactis), wien de meeste bestaan,
wel de Zog (Butyrum) is, en
de Zog (Caseus) onderscheidt.

de vloeistofen melk heeft van
alle melksoorten de minste kaas,
en boterzuren. De eerste melk (Co-
lustrum) is wel waterachtiger,
van het, door opzetting van Zog,
merkend dikker wordende Zog, ka-
ter na de verlossing. — De Zog
van den melkzuiker vindt men in
de andere Zogstelen is de melkzu-
kerachtige, het zuiken Zog in de Zog,
op Zog potasch met phosphorzure
zout. — De Zogzuren potasch
wordt in het bloed niet aangeg-
en, maar des te overvloedig,
op in de Zog, welke is de
op Zog is het planten Zog,

"Trekken voort, daarom komt het ons
 "verschijnsel voor, dat de natuur
 "streeft in de bevinding van de
 "de veel aandacht hebben.
 "de phosporische kalk wordt
 "in de pis van jonge vrouwen
 "in veel geringere hoeveelheid aangetroffen
 "dan in die van mannen,
 "en welke niet zagen. (veronderstelt
 "veeljarige beschikking voorzeker)
 "de natuur, die een stof, welke
 "voor de moeder noodig, en door
 "het kind tot volmaking van zijn
 "een onontbeerlijk is, in plaats van
 "en naar de nieren, naar de borst,
 "of door de darmen, om aldaar door het
 "kind te kunnen worden opgenomen,
 "en." (H.)

G. 273.

"Door de giftigheid van het zogenoemde
 "het het voedendheid (G. 188.), door
 "de veranderingen, welke de giftige
 "en en geneesmiddelen, die zogenoemde
 "zijn gebruikt, in de melk te
 "vragen, en door de altyd giftige
 "e essentialiteit van de hoeveelheid
 "van het met de hoeveelheid der
 "nuttige stoffen, wordt het
 "welke de afscheiding van de
 "melk niet anders is, dan een
 "verandering van het aan bloed rijk
 "of giftigvormig gemaakte
 "in de borsten.

G. 274.

"De ontlasting van het zogenoemde
 "gebiedt of alleen door overvloed
 "de van het melk in de borsten,
 "of door stikking op het
 "de

mettel door de Kulling der Luid
t. by het Zingen.

9.278.

Wanneer het Zingen, blygen de
maand, worden achter vlyge te. blyden.

9.279.

van tyd tot tyd neemt de haer
elk van Zof in de borsten af, &
so dat dezelfde, wanneer het kind
opkoud met Zingen, langzamerhand
opgiet, en niet meer opgeschied
worden.

negentende verdeling.

overgang van den geboren, naar
door het Zingen tot den dood.

9.280.

Het kind, dat door de zandingen
vergeetling van meer aardachtige stof,
en (vrijstof), in de haarmader
langzamerhand Ziek eenen trap
van volkomenheid verkrug (9.2
5 8 enz.) dat het tot een eigen
dyg boden tyd word, ~~wordt~~, ~~wordt~~, ~~wordt~~,
de door de menigvuldige maan,
negenamde genuevindingen, die
it by Zyn geboude al herstonden.

Verquas, toe iis Zetting Zyne vorse,
kolte en Zoo toe den ertten adde,
mitage geroos, door de vorse, ^{zitting}
9 van welke het plaatsen van het
circonde gat en van den slagader
buis (G. 281. 1.), Zoo als door
de scheiding van den nevelkroon,
de pluiting der nevelkroon (G. 2
81. 3.) veroorzaakt wordt.

G. 281.

het pas geboren kind is, in ge-
valle Zyne zwakheid is der nog en,
volkomene haedanigheid Zyne Zintui-
gen, in eenen toestand van slau-
pdronksomheid, iis welke het al-
en ontwaakt om ^{naar} de, door de
Zelve alleen tege spanende waerfel,
nooderlyke melk te plegen.

G. 282.

Van tyd toe tyd ontdekkelen
zich met de toemenader volkomenh,
en Zyne acquac, Zyne Zintuig,
^{zintuigen} en omstreekt den ardeft maand
begint het kind vanden te kuffen,
en toe te gebruik van vafersse,
Zyne gschick te worden. Zyne been,
en in spieren vanden gschick,
after, het leere, staan, gaan en,
spelen.

G. 283.

in het Zede, Zedende of art,
ste jaer verlegget het kind Zyne
nevelkroon tegen 32 ophende ten,
den pluiting Zyne lichaams in ge-
gadermogent Zich meer en meer
ontdekkelen. vooral is in den
sichardom het gheuegen leffendi.

G.

6.284.

in de jongelings jaren hield
t omstreeks het vierhonderd of vyftiende
onder jaar de hooftzucht in de
verfiedingkracht is byzondere sterkte
Zaam, de wasdom des ligchaams in
de laatste betrekke zyne volkomen
heid.

6.285.

Zoo nadert, door het langzaam
aan te nemen. Der neiging tot en de
er door de volste volkomenheit
beelding der organen, de mensche
op zynen hoogsten trap van volke
menheid in den menscheliken stand
indom, het op zynen hooftzucht
verfiedingkracht.

6.286.

maakt ook zyne laagste

was den mensche. Tot deze volkomen
heid brengt, waer't voortzakkend,
het ook zyn afnemen mede. de alle
dierlijke deelen hermeerdelen best,
endig is het ligchaam, de organen,
en worden hard, het bloed, en de
en kunnen overvloedigen langzaam
de ongeschikte. de eerste sporen van
an de geestheid vertoonen & ziele
oor het opkondren der gebagten
overvloedigen, en door het afnemen van
en de ^{minste} langste zielzwaarte. langzaam
merkend. sluiten zich de vaten,
de waeding neemt af, de haren velen
voren dan kunne zappen brood, de ta
nden vallen uit, het gelyke ligchaam
en vordt slaaf, mager, de huid
rimpelend en niet ploopen, het ges
vel dan kraakt gaar verloten, de

Zwakke spieren kunnen het lichaamen
et overvloed kunnen het zakt in een
zwee eenvoudige zinnen worden met
n met verschillende stellingen, zyne
subdermogen nemen af, de gelyk
waard worden met de kinden.

§. 287.

Zoo volgt dan, sterft de le
sterkrakte gelyk zwakker worden,
en alle werkingen der zake sterven,
tingen onbruikbaar worden, de nood,
schakel van het doof, sterft met u,
na lange eizadening het leven is
niet.

§. 288.

anderzuden kan het leven,
zels door geweldige stormen,
z geheel organisatie van het enkel
le van leven naar zwakke organen,

Zels door gebrek of overvloed aan
prothels draager indigen.

allen de beginnende stree,
Ming, in welke na den doof,
et lichaam overgaat, is eenige
Zekere tekenen des doofs.

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side]

